

د تواریخ دویم کتاب

د حضرت سلیمان د حکمت دپاره دُعا غوښتل

۱ د داؤد بادشاه زوی سلیمان خپله بادشاهی ښه

مضبوطه کړه او مالک خدای د هغه خدای پاک د هغه مل وو او هغه یې پېر طاقتور کړو. ۲ سلیمان بادشاه هغه ټولو

آفسرانو له چې د زرو سپرو او سلو سپرو د ډلو مشران وو، د حکومت ټولو آفسرانو او کورنو ټولو مشرانو له حکم ورکړو،

۳ هغوی ته یې دا وفرمائیل چې د هغه سره په جبعون کښې

د عبادت خای ته لاړ شی. هغوی هلته ځکه لاړل چې دا هغه

خای وو چرته چې د مالک خدای د حضور خېمه لگېدلې

وه، کومه چې د مالک خدای خدمت کوونکی موسی په بیابان

کښې جوړه کړې وه. ۴ داؤد د لوظ صندوق د مخکښې نه

د قریت یعربیم نه هغه خېمې ته راوړې وو چې کومه یې د دې

دپاره په یروشلیم کښې جوړه کړې وه. ۵ خو د زېږو کومه

قربان گاه چې د حور نمسی او د اوری زوی بضلی اېل جوړه

کړې وه هغه هلته په جبعون کښې د مالک خدای د مقدسې

خېمې په مخکښې پرته وه. سلیمان بادشاه او ټولو خلقو هلته

مالک خدای ته سوال وکړو. ۶ سلیمان د مالک خدای په

حضور کښې قربان گاه ته وختلو، کومه چې د مالک خدای د

مقدسې خېمې په مخکښې پرته وه او په هغې باندې یې یو زر

سوزېدونکې نذرانې پېش کړې. ۷ په هغه شپه خدای پاک

سلیمان ته څرگند شو او ورته یې وفرمائیل، ”چې څه غواړې

نو وې غواړه چې زه یې درکړم.“ ۸ سلیمان ورته

وفرمائیل، ”تا زما پلار داؤد ته همېشه لویه مینه ښودلې ده او

اوس دې زه د هغه نه پس بادشاه جوړ کړې يم. (۹) اے مالکۀ خُدايہ پاکه، هغه وعده پوره کړه چې زما د پلار سره دې کړې ده. تا زه په هغه خلقو بادشاه جوړ کړې يم چې څوک د زمکې د شگو په شان پېر دی، (۱۰) نو ما له پوهه او حکمت راکړه چې هغوی په سمه لار باندې بوځم. څوک داسې شته چې ستا په دې لوی قوم باندې حکومت وکړي؟“ (۱۱) خُدای پاک سلیمان ته وفرمائیل، ”تا جائیداد، دولت، عزت، یا د هغه خلقو مرگ نه دے غوښتلے چې ستا نه نفرت کوی او د اوږد عمر سوال دې هم نه دے کړے، خو تا د حکمت او پوهې سوال کړے دے چې زما په هغه خلقو باندې حکومت وکړې چې په چا باندې ما بادشاه جوړ کړې یې، (۱۲) نو ځکه زه به تا له حکمت او پوهه درکړم. او د دې نه علاوه، زه به تا له دومره دولت، خزانې او عزت درکړم چې نه به د دې نه مخکښې یو بادشاه ته ملاو شوی وی او نه به وروستو چا ته کله هم ملاو شی.“

د حضرت سلیمان بادشاه طاقت او دولت

(۱۳) نو سلیمان په جبعون کښې د عبادت د ځای نه لاړو، چرته چې د مالک خُدای د حضور خېمه وه او یروشلم ته راواپس شو. هلته هغه په اسرائیل حکومت کولو. (۱۴) هغه هلته د څوارلسو سوو جنگی گاډو او دولس زرو په آسونو سوارو کسانو یو لښکر جوړ کړو، د هغوی څه کسان یې په یروشلم کښې وساتل او باقی نور یې په مختلفو ښارونو کښې کښېنول. (۱۵) د هغه د بادشاهۍ په دوران کښې سپین زر او سره زر په یروشلم کښې د کانو په شان عام شول او ديار دومره زیات وؤ لکه چې د غرونو په لمنو کښې بې شمېره

چنارونه وی. (۱۶) - (۱۷) د سلیمان سوداگرو د هغه آسونه او جنگی گاپی د مصر او قوعی په علاقو کښې اخستلې، هغوی یوه جنگی گاپی په شپږ سوه د سپینو زرو سیکو باندې او یو آس د سپینو زرو په یو نیم سل سیکو باندې اخستلو. هغوی په حتی او شامی بادشاهانو باندې هم آسونه او جنگی گاپی خرڅولې.

د خدای پاک د کور د عمارت دپاره تیارې کول

۲ (۱) سلیمان فیصله وکړه چې یو کور جوړ کړی چرته به چې د مالک خدای د نوم عبادت کړی او د خپل ځان دپاره یو شاهي محل هم جوړ کړی. (۲) هغه اويا زره سړی د سامان راوړلو او اتيا زره سړی یې د غرونو نه د کانو د راویستلو دپاره مقرر کړل. درې زره او شپږ سوه داسې نور سړی ؤو چې د کار مشری یې کوله. (۳) سلیمان د صور بادشاه حیرام له یو پیغام ولېږلو چې، ”ما له د دیار لرگی راولېږه لکه څنگه چې تا زما پلار داؤد له لېږلی ؤو چې کله هغه محل جوړولو. (۴) زه د مالک خدای زما د خدای پاک د نوم د درناوی دپاره یو کور جوړوم. دا به یو مخصوص ځای وی چرته به چې د هغه په مخکښې خوشبوئی سوزولې شی، د قربانی خاص روتی پېش کولې شی او چې په هر سحر او ماښام، د سبت په ورځ، د نوې میاشتی په اخترونو او د مالک خدای زمونږ د خدای پاک په نورو مقرر و اخترونو باندې سوزېدونکې نذرانې پېش کولې شی. هغه اسرائیل له حکم ورکړې دے چې دا کار به د همپشه دپاره کوئ. (۵) زه چې کوم کور جوړوم نو هغه به عظیم کور

وی، ڇڪه ڇي زمونڊ خُڏائِ پاڪ د نورو ٽولو معبودانو نه
 لويءِ دے. ﴿٦﴾ خو په حقيقت کبني بيا هم ڇوڪ د خُڏائِ
 پاڪ ڊپاره کور نه شي جوڙولے، ڇڪه ڇي په لويو آسمانونو
 کبني هغه نه شي ڇائيدلے. نو زه ڇوڪ ڇي د هغه ڊپاره
 يو کور جوڙ ڪرم، بغير د ڊي نه ڇي يو ڇائِ جوڙ ڪرم ڇي د
 هغه په وڙاندڙي په کبني نذراني پيش ڪيري؟ ﴿٧﴾ نو ما له يو
 سرے راولپڙهه ڇي په نقش نگاري کبني، د سرو زرو، سپينو
 زرو، زڙو او اوسپني په ڪار کبني او د آسماني رنگ، ڪاسني
 او د سور رنگ ڪپڙه جوڙولو کبني ماڙ وي. هغه به د يهوداه
 او يروشلم ڪاريگرو سره ڪار ڪوي ڪوم ڇي زما پلار داؤد
 خوبس ڪري دي. ﴿٨﴾ ما ته پته ده ڇي ستاسو د لرگو
 وهونڪي سڙي ڊڀر تڪڙه دي، نو ما له د لبنان نه د ڊيار، سڀر
 وڻي او صُندل لرگي راولپڙهه. زما سڙي به ستاسو د سڙو مدد
 ڪوي، ﴿٩﴾ ڇي ڊڀر زيات لرگي تيار ڪري، ڇڪه ڇي زما د
 خُڏائِ پاڪ د ڪوم کور د جوڙولو اراده ده هغه به لويءِ او
 ٻي مثاله وي. ﴿١٠﴾ گوره، ستا د ڪاريگرانو په مزدوري کبني به
 دوه زره ٽنه غنم او دوه زره ٽنه اوربشي، څلور لاکه ليٽڙه
 مے او څلور لاکه ليٽڙه د زيتونو تيل درولپڙم. ﴿١١﴾ د صور
 بادشاه حيرام سليمان له په جواب کبني يو خط ولڀرلو. هغه
 ورته ليکلي وُو، ”مالڪ خُڏائِ د خپلو خلقو سره مينه ڪوي نو
 په ڊي وجه هغه ته د هغوي بادشاه جوڙ ڪري. ﴿١٢﴾ د مالڪ
 خُڏائِ د بني اسرائيلو د خُڏائِ پاڪ ثناء صيفت ڊي وي، ڇي
 د آسمان او زمڪي پيدا ڪونڪے دے. هغه داؤد بادشاه له يو
 هوبنيار زوي ورڪڙے دے، ڇي د پوهي او مهارت خاوند
 دے، ڇي اوس د هغه منصوبه دا ده ڇي د مالڪ خُڏائِ
 ڊپاره يو کور او د خپل ڇان ڊپاره يو محل جوڙ ڪري. ﴿١٣﴾

زہ تا له يو قابل او تکره اُستاز درلپرڻم چې د هغه نوم حيرام دے. (۱۴) د هغه مور د دان د قبيلې وه او د هغه پلار د صور اصلی اوسېدونکے وو. هغه د سرو زرو، سپينو زرو، زېرو، اوسپني، کانپو او د لرگو د څيزونو په جوړولو باندې پوهيږي. هغه د آسماني رنگ، کاسني او سور رنگ او د لټې د کپړې په کار پوهيږي. هغه هر قسم پاڅه ليکل کولے شی او چې هغه له هر څنگه نقشه ورکړے شی نو په هغې عمل کولے شی. هغه پرېرډه چې ستا د تکره کارينگرو سره او د هغوي سره کار وکړي چا چې ستا د پلار يعني د داؤد بادشاه دپاره کار کړے وو. (۱۵) نو اوس مونږ له هغه غنم، اوربشي، مے او د زيتونو تېل راولېږه چې تا يې وعده کړې ده. (۱۶) د لبنان په غرونو کښې به مونږ هغه ټول د ديار لرگي ووهو چې تا ته يې ضرورت دے، هغه به د يو بل سره د کشتي په شان وتړو او په سمندر کښې به يې روان کړو چې تر يافا پورې ورسېږي. د هغه ځای نه يې ته يروشلم ته وړلے شی.

د خدای پاک د کور جوړېدل شروع کېدل

(۱۷) سليمان بادشاه د هغه ټولو مسافرو مردم شماری وکړه چې هغوي د بني اسرائيل په ملک کښې اوسېدل، هم هغه شان مردم شماری څنگه چې د هغه پلار داؤد اخستې وه. هلته يو لاک درې پنځوس زره او شپږ سوه مسافر اوسېدونکي وو. (۱۸) هغه اويا زره کسان د سامان د وړلو راوړلو دپاره او اتيا زره کسان يې په غرونو کښې د کانپو پرې کولو دپاره مقرر کړل او درې زره او شپږ سوه مشران يې د دې دپاره مقرر کړل چې د خلقو نه کار اخلي.

۱) نو سلیمان په یروشلم کښې د موریاه په غر د مالک
 خدای د کور جوړول شروع کړل، چرته چې مالک خدای د
 هغه پلار داؤد ته راڅرگند شوی وو. د مالک خدای کور د
 ارنان یبوسی په درمند جوړ شو، کوم خای چې داؤد خوښ
 کړی وو. ۲) او د هغې جوړېدل د هغه د بادشاهی د څلورم
 کال د دویمې میاشتې په دویمه ورځ شروع شو. ۳) سلیمان
 چې د خدای پاک د کور کوم بنیاد کېښودو هغه تقریباً دېرش
 گزه اوږد او تقریباً لس گزه پلن وو. ۴) د ننوتلو کوټه د کور
 د پوره پلنوالی هومره یعنی تقریباً لس گزه وه او تقریباً شپېته
 گزه اوچته وه. د کوټې دننه دېوالونه او چت په سوچه سرو
 زرو باندې پټ وو. ۵) په لویه کوټه باندې د دیار د لرگی
 تختې لگولې شوې وې چې په سوچه سرو زرو باندې پټې
 وې، چې په دې باندې د کجورو د ونو ګلکاری شوې وه او د
 زنجیرونو نمونې ورباندې جوړې شوې وې. ۶) بادشاه د
 خدای پاک کور د قیمتی کانیو او د پروائم د ملک د سرو زرو
 سره ښائسته کړو. ۷) هغه د کور د دېوالونو، د تختو او
 دروازو پټولو دپاره سره زر استعمال کړل، کاریګرو په
 دېوالونو باندې د وزرو والا مخلوق نقشې هم جوړې کړې،
 ۸) د دنننۍ کوټې نوم زیات مقدس خای وو، چې تقریباً لس
 گزه اوږده او لس گزه پلنه وه، چې د کور د پوره پلنوالی
 هومره وه. د زیات مقدس خای د دېوالونو پټولو دپاره د شلو
 ټنو نه زیات سره زر استعمال شوی ؤو، ۹) تقریباً نیم سپر
 سره زر د مېخونو د جوړولو دپاره استعمال شوی ؤو او د
 برنو کوټو دېوالونه هم په سرو زرو باندې پټ ؤو. ۱۰) بادشاه
 خپلو کاریګرو له دا حکم هم ورکړو چې د وزرو والا مخلوق
 د اوسپنې نه جوړ کړئ، په سرو زرو یې پټ کړئ او په زیات

مقدس حائ کبني يي کپردي. ۱۱-۱۳ هلته دا څنگ په څنگ دروازې ته مخامخ ودرولې شوي وو. د هر يو دوه وزر وو، چې هر يو تقريباً دوه نيم گزه پلن وو، وزر يي داسې خواره وو چې د کوټې په مينځ کبني د يو بل سره ملاوېدل او په بل طرف باندې د کوټې دېوال ته رسېدلي وو، چې پوره پلنوالې يي تقريباً لس گزه وو. (۱۴) د زيات مقدس حائ يوه پرده د مهينې لټې نه جوړه وه، چې د آسماني، کاسني او سور رنگ د وزرو والا مخلوق د شکلونو کار ورباندې شوي وو.

د زېرو دوه ستنې

(۱۵) بادشاه دوه ستنې جوړې کړې چې هره يوه تقريباً اوولس گزه لوړه وه او د خدائ پاک د کور په مخکبني يي ولگولې. د هرې ستنې د پاسه تقريباً درې گزه لوړ تاجونه وو. (۱۶) د ستنو سرونه د زنځيرونو د کړو په شکلونو او په سلو انارو باندې بنائسته کړې شوي وو. (۱۷) ستنې د خدائ پاک د کور د ننوتلو په طرفونو باندې لگولې شوې وې، د جنوب په طرف باندې چې کومه ستنه لگولې شوې وه د هغې نوم يکين وو او چې په شمالي طرف باندې وه د هغې نوم بوغز وو.

د خدائ پاک د کور سامان

۴ (۱) د سليمان بادشاه يوه د زېرو قربان گاه وه، کومه چې تقريباً لس گزه اوږده، لس گزه پلنه او پينځه گزه اوچته وه. (۲) هغه د زېرو يوه گول ډيگي هم جوړه کړه چې تقريباً درې گزه پويه وه، مينځ يي پينځه گزه وو او پينځلس گزه غټه

۵. (۳) د ډيگي گبرچاپبره په ټوله بهرني څنډه باندې د يو بل
 د پاسه د بنائسته بنکارېدو دوه قطارونه ؤو. د بنائسته
 بنکارېدو دا قطارونه د غويانو د بُتانو په شکل کبني ؤو، چې
 دا ټول د پوره ډيگي سره يوه ټکره شوي ؤو. (۴) ډيگي د
 زېرو د دولسو غويو په شا باندې پرته وه چې د غويو مخونه
 بهر ؤو، چې په څلورو واړو طرفونو باندې درې درې غويو
 مخونه اړولي ؤو. (۵) د ډيگي طرفونه درې انچي غټ ؤو. د
 دې څنډه د پيالي د څنډې په شان وه، چې د نيلوفر د گل په
 شان بنکارېده. په ډيگي کبني تقريباً شپېته زره ليټره اوبه
 راتلې. (۶) هغوي لس بنانگونه هم جوړ کړل، چې پينځه د
 خدائ پاک د کور په جنوبي طرف باندې او پينځه په شمالي
 طرف باندې کېښودلې شول. دا د ځناورو د برخو په
 کنگالولو کبني استعمالېدل کوم چې د نذرانې په توگه
 سوزولې کېدل. په غټه ډيگي کبني اوبو د امامانو دپاره وې
 چې د وينځلو دپاره يې استعمالولې. (۷) - (۸) د اصولو په
 مطابق هغوي لس د سرو زرو ډيوټ او لس مېزونه جوړ کړل
 او د خدائ پاک د کور په لويه کوټه کبني يې کېښودل، چې
 په هر طرف باندې پينځه ډيوټ او پينځه مېزونه ؤو. هغوي
 سل د سرو زرو جامونه هم جوړ کړل. (۹) هغوي د امامانو
 دپاره يو دربار هم جوړ کړو او يو بهرنۍ لوي دربار يې هم
 جوړ کړو. هغوي دربار ته د ننوتلو دپاره دروازې هم جوړې
 کړې او دا دروازې يې په زېرو باندې پټې کړې. (۱۰) ډيگي د
 خدائ پاک د کور د نمرخاته جنوبي طرف گوټ سره نږدې
 اېښودلې شوې وه. ۱۱-۱۶ حيرام لوبښي، بېلچي او جامونه هم
 جوړ کړل. هغه دا هر څه هغسې مکمل کړل چې څنگه يې د
 سليمان بادشاه سره وعده کړې وه چې د خدائ پاک د کور

دپاره به یې جوړوی: دوه ستنې، د ستنو دپاسه دوه د جامونو
 په شان تاجونه، په هر تاج باندې د زنجیر د کړو شکلونه، د
 زېرو څلور سوه انار چې د هر تاج نه گېرچاپېره په دوو
 قطارونو کېښې و، لس گاپی، لس ښانکونه، یوه پیگي،
 دولس غویي چې پیگي ورباندې پرته وه، لوبښی، بېلچې او
 درې غابښی. د کاریگرو مشر حیرام دا هر څه د پرقېدونکو
 زېرو نه جوړ کړل، لکه څنگه چې سلیمان بادشاه حکم کړی
 وو، چې دا دې د مالک خدای په کور کېښې استعمال شی.
۱۷ بادشاه دا هر څه د اردن په مېدان کېښې د سکات او
 صریده په مینځ کېښې په بتی کېښې جوړ کړی و. **۱۸** دومره
 زیات سامان په کېښې جوړ شوی وو چې هیچا هم د هغه
 زېرو ټول وزن معلوم نه کړو چې په دې کېښې استعمال شوی
 و. **۱۹** سلیمان بادشاه د خدای پاک د کور دپاره د سرو زرو
 دا سامان هم جوړ کړی وو، قربانگاه او خدای پاک ته د
 پېش کړی شوې روټی مېز، **۲۰** ډیوټ او د ښو سرو زرو
 ډیوټ چې د منصوبې په مطابق د زیات مقدس ځای ته
 مخامخ بلېدې، **۲۱** د گلونو ښائسته والی، ډیوټ او چمتې،
۲۲ د ډیوو سرپوښونه، جامونه، د خوشبویي لوبښی او د بلو
 سکارو وړلو دپاره استعمالېدونکی لوبښی. دا ټول څیزونه د
 سوچه سرو زرو نه جوړ شوی و. د خدای پاک د کور
 بهرنی دروازې او د زیات مقدس ځای دروازې په سرو زرو
 باندې پټې کړې شوې وې.

۵ کله چې سلیمان بادشاه د مالک خدای د کور ټول
 کار ختم کړو، نو هغه د خدای پاک د کور په خزانو کېښې
 هغه ټول څیزونه کېښودل کوم چې د هغه پلار داؤد مالک

خُدائِ ته وقف ڪري ۽ ٺو يعني سڀين زر، سره زر او نور سامان.

د لوظ صندوق د مالڪ خُدائِ ڪور ته راوڀر لے ڪڀدل

ٻيا سليمان بادشاه د قبيلو او د بني اسرائيلو د ڀلو ٽول مشران راوغوبستل چي په يروشلم ڪڀني راغونڊ شي، او د مالڪ خُدائِ د لوظ صندوق د داؤد د بنار صيون نه يوسي.

ٽو هغوي ٽول د جونگرو د اختر په وخت ڪڀني راغونڊ شول. ڪله چي ٽول مشران راغونڊ شول، نو بيا ليويانو د لوظ صندوق اوچت ڪڀرو. هغوي دا د خُدائِ پاڪ ڪور ته راوڀرو. امامانو او ليويانو هم د مالڪ خُدائِ د حضور خڀمه او د دي ٽول سامان د خُدائِ پاڪ ڪور ته يوڀرو. سليمان بادشاه او ٽول بني اسرائيليان د لوظ صندوق په مخڪڀني راغونڊ شول او دومره ڀڀر گڀان او څاروي پي حلال ڪڀل چي هغه د شمڀر نه بهر ٺو. بيا امامانو د مالڪ خُدائِ د لوظ صندوق د خپل خاص څائِ يعني د خُدائِ پاڪ د ڪور دنني زيات مقدس څائِ ته راوڀرو او د وزرو والا مخلوق لاندې پي ڪڀنودو. د هغوي خورو ورو وزرو د لوظ صندوق او د وڀولو بازوگان پٽ ڪڀل. ڪه څوڪ د زيات مقدس څائِ په مخڪڀني ولاڀ وو نو هغوي دا بازوگان ليدلے شول څڪه چي دا اوڀرڊه وو، خو د بل يو څائِ نه هم نه ڀسڪار ڀدل. هغه بازوگان تر نه پوري هلته دي. د لوظ صندوق دننه د ڪاڀو د هغه دوو تختو نه بغير هيڃ هم نه ٺو ڪومي چي موسي د سينا د غره سره په ڪڀني اڀڀني وڀي، دا په هغه وخت ڪڀني شوي ٺو چي ڪله بني اسرائيليان د مصر نه راروان ٺو او مالڪ خُدائِ د هغوي سره يو لوظ وڪڀرو.

د مالک خدائ جلال

۱۱-۱۳ کٺ د امامانو د خدمت وار وو او کٺ نه، خو چې کوم امامان هلته موجود وو هغوی خپل ځانونه پاک کړل او د مقدس ځای نه لارل. ټولو ليويانو موسيقارانو، آسف، هيمان او يدوتون او د هغوی ټولو خپلوانو د لټې جامې اغوستې وې. ليويان د چمتو او بينجو سره د قربانگاه سره نږدې نمرخاته طرف ته ولاړ وو او د هغوی سره يو سل او شل امامان وو چې بيگلي يې غږولې. د سندرغاړو او بيگلو غږوونکو آواز او ساز به په يو ځای اوچتېدو چې د مالک خدای ثناء صفت او شکر ادا کړی. ورسره يې بيگل، چمتې او نور څيزونه غږول، هغوی به آواز اوچتولو او د مالک خدای يې داسې صفت کولو، ”د مالک خدای ثناء صفت بيان کړی، ځکه چې هغه مهربان دے، او د هغه مينه ابدی ده.“ بيا د مالک خدای کور د ورېځې نه پک شو. (۱۲) نو امامانو د ورېځې په وجه خدمت نه شو تر سره کولې، ځکه چې د مالک خدای جلال د خدای پاک کور پک کړے وو.

د حضرت سليمان خلقو ته تقرير کول

۶ (۱) بيا سليمان دُعا وکړه، ”مالکه خدایه، تا په تکه توره ورېځ کښې اوسېدل خوښ کړی دی. (۲) اوس ما ستا دپاره يو عظيم کور جوړ کړے دے، يو داسې ځای چې د همېشه دپاره به په کښې اوسېږې.“ (۳) ټول بنی اسرائيليان هلته ولاړ وو. بادشاه هغوی ته مخ ورواړولو او د هغوی دپاره يې د خدای پاک نه برکت وغوښتلو. (۴) هغه وفرمائيل، ”د مالک

خُدائِ د بنی اسرائیلو خُدائِ پاک ثناء صِفت دې وی. هغه
چې زما د پلار داؤد سره کومه وعده کړې وه نو هغه یې پوره
کړې ده کله چې هغه و فرمائیل چې ﴿٥﴾ د هغه وخت نه چې
د کله نه مې خپل خلق د مصر نه راویستی دی تر اوسه پورې
ما د بنی اسرائیلو په مُلک کبني یو ښار هم نه دے خوښ
کړے چې هلته زما د عبادت دپاره یو کور جوړ کړے شی او
ما هیڅ څوک هم نه دے خوښ کړے چې زما د خلقو بنی
اسرائیلو مشری وکړی. ﴿٦﴾ خو اوس ما یروشلم خوښ
کړے دے چې دا به هغه خائِ وی چرته چې به زما عبادت
کبړی او ما داؤد خوښ کړے دے چې زما په خلقو یعنی بنی
اسرائیلو باندې حکومت کوی. ﴿٧﴾ او سلیمان خپله خبره
جاری وساتله، ”زما د پلار داؤد منصوبه دا وه چې د مالک
خُدائِ د بنی اسرائیلو خُدائِ پاک د عبادت دپاره یو کور جوړ
کړی، ﴿٨﴾ خو مالک خُدائِ هغه ته و فرمائیل چې زما د نوم د
درناوی دپاره د یو کور جوړولو په غوښتلو کبني ته په حقه
یې، ﴿٩﴾ خو ته به هغه هیڅکله جوړ نه کړې بلکې هغه به ستا
خپل زوی وی چې زما دپاره کور جوړ کړی. ﴿١٠﴾ اوس
مالک خُدائِ خپله وعده پوره کړې ده، زه د خپل پلار نه پس
د بنی اسرائیلو بادشاه جوړ شوم یم او ما د مالک خُدائِ د
بنی اسرائیلو خُدائِ پاک د نوم درناوی دپاره یو کور جوړ
کړے دے. ﴿١١﴾ ما په هغه کور کبني د لوظ صندوق اېښے
دے چې په هغې کبني د هغه لوظ د کاپو تختې دی کوم چې
مالک خُدائِ د بنی اسرائیلو سره کړے دے.“

د حضرت سلیمان دُعا

﴿١٢﴾ بیا سلیمان د خلقو په مخکبني لارو او د قربان گاه په

مخکڻي ڀراندڻي ودرېدو او د دُعا ډپاره يې لاسونه اوچت
 کړل. (۱۳) سليمان د زېږو يو ممبر هم جوړ کړے وو او دا
 يې د دربار په مينځ کښي اېښے وو. دا اووۀ نيم فټه اوږد اووۀ
 نيم فټه پلن او څلور نيم فټه اوچت وو. هغه په دې ممبر
 ودرېدلو، او بيا ټيټ شو، د هلته نه هر چا هغه وليدو. بيا هلته
 نه هغۀ آسمان طرف ته خپل لاسونه اوچت کړل. (۱۴) هغۀ
 سوال وکړو، ”اے مالکۀ خُدايہ، د بني اسرائيلو خُدايہ پاکه.
 په ټول آسمان او زمکۀ کښي ستا په شان خُداي نشته. کله
 چې ستا خلق د زړۀ د اخلاصه ستا فرمانبرداري کوي نو تۀ
 هغوي سره خپل لوظ پوره کوي او هغوي ته خپله مينه ښائي.
 (۱۵) تا چې د خپل خدمت کوونکي زما د پلار داؤد سره
 کومه وعده کړې ده نو هغه دې ټوله نن په خپله پوره کړې ده.
 (۱۶) نو اوس مالکۀ خُدايہ د بني اسرائيلو خُدايہ پاکه، هم هغه
 وعده هم پوره کړه چې کومه تا زما پلار سره کړې ده چې
 هغۀ ته دې فرمايلي ؤو چې د هغۀ د اولاد نه به همپشه داسي
 يو کس وي چې په بني اسرائيلو به بادشاهي کوي، کۀ هغوي
 د هغۀ په شان ستا په قانون باندې په توجو سره عمل کوي.
 (۱۷) نو اوس مالکۀ خُدايہ د بني اسرائيلو خُدايہ پاکه، هغه هر
 څۀ پوره کړه چې تا د خپل خدمت کوونکي داؤد سره وعده
 کړې ده. (۱۸) خو اے خُدايہ پاکه، ولې تۀ به په رښتيا د
 بنيادمو سره اوسېږي؟ ستا هستي خو دومره لويه ده چې
 آسمانونه، لوي آسمانونه هم ستا ډپاره وارۀ دي نو بيا دا کور
 خو ډېر زيات وړوکے دے چې ما جوړ کړے دے. (۱۹)
 مالکۀ خُدايہ زما خُدايہ پاکه، زۀ ستا خدمت کوونکے يم. زما
 سوال واوره او چې ما کوم سوال درته کړے دے هغه پوره
 کړه. (۲۰) تۀ په دې کور او په دې ځاي باندې شپه او ورځ
 نظر ساته چې تا فرمايلي دي چې تۀ به دلته خپل نوم ږدي.

زهٔ چي دې ځائ ته مخامخ كومه او دُعا كوم نو هغه همپشه
 اوره. (۲۱) د خپل خدمت كوونكي دُعاگانې او د خپلو خلقو
 بنی اسرائیلو دُعاگانې اوره چې كله هغوی دې ځائ ته مخ
 كوی او دُعا كوی. ته په آسمان كښې اوره چرته چې ته
 اوسپړې او چې كله ته اوري نو معافی كوه. (۲۲) كله چې په
 یو كس الزام ولگوی چې بل چا ورسره بد كړی دی او په دې
 كور كښې ستا قربان گاه ته راوستلې شی چې هغه قسم
 وكړی چې بې گناه دے، (۲۳) نو اے مالِكه خُدايه، په آسمان
 كښې اوره او د خپلو خدمت كوونكو عدالت كوه. مجرم له
 هغه شان سزا وركوه چې څنگه يې حقدار وی او چې څوك
 بې گناه وی نو هغه پرېږده. (۲۴) كله چې ستا خلق بنی
 اسرائیلیان د خپلو دشمنانو نه شكست وخورى ځكه چې
 هغوی به ستا خلاف گناه كړې وی او چې بیا هغوی تا ته
 راوگرځی او دې كور ته راشی او تا ته په عاجزی سره د
 معافی دپاره سوال وكړی، (۲۵) نو په آسمان كښې د هغوی
 سوال اوره. د خپلو خلقو سزا معاف كوه او واپس يې هغه
 مُلك ته راوله چې كوم تا هغوی او د هغوی پلار نيكه له
 وركړې دے. (۲۶) كله چې په دې وجه د آسمان نه باران
 ایسار شی چې ستا خلقو گناه كړې وی او كله چې هغوی په
 عاجزی سره دې كور ته مخ كړی او توبه وباسی (۲۷) نو په
 آسمان كښې د هغوی سوال اوره او د خپلو خدمت كوونكو د
 بنی اسرائیلو گناهونه معاف كوه او هغه څه ورته ښايه چې
 كوم صحیح وی. بیا اے مالِكه خُدايه، په دې خپل مُلك
 باندې باران راولېږه، كوم چې تا خپلو خلقو له وركړې دے
 چې د همپشه دپاره د هغوی میراث وی. (۲۸) كله چې په هغه
 مُلك كښې قحط، وبا وی یا د گرمې هوا یا د قحطی د

مُولخانو په وجه فصلونه تباہ کيږي، يا چې دشمنان ستا د
 خلقو ښار محاصره کړي، يا چې کله د هغوی په مينځ کښې
 يو مرض يا بيماري وي، (۲۹) نو د هغوی دُعاگانې اوره. که
 ستا د خلقو بنی اسرائیلو نه هر څوک هم، د مصيبت او
 تکليف په وخت کښې خپل لاسونه د دُعا دپاره دې کور ته
 اوچت کړي، (۳۰) نو د هغوی سوال اوره. په آسمان کښې په
 خپل کور کښې د هغوی سوال اوره او هغوی معاف کوه.
 صرف ته د بنی آدم د زړه په منصوبو پوهېږي. هر چا سره
 هغه شان سلوک کوه چې څنگه يې حقدار وي، (۳۱) نو چې
 داسې ستا خلق ستا نه یريږي او چې هغوی همپشه ستا
 تابعداری کوي چې کله په هغه مُلک کښې اوسېږي چې تا
 زمونږ پلار نيکه له ورکړې دے. (۳۲) د پردی مُلک هغه خلق
 چې په لرې مُلک کښې اوسېږي چې هغوی دا واورى چې ته
 څومره لوی او طاقتور يې او د کار کولو دپاره ته همپشه
 څومره تيار يې او چې کله هغوی د دُعا دپاره دې کور ته
 راشي، (۳۳) نو ته د هغوی سوال اوره. چرته چې ته اوسېږي،
 د هغوی سوال اوره او هغه څه کوه چې دوی يې غواړي، نو
 چې داسې د ټولې دُنیا خلق دې وپېژني او ستا د خلقو بنی
 اسرائیلو په شان ستا نه ویريږي. بيا به هغوی ته پته ولگي
 چې ما دا کوم کور جوړ کړې دے په دې پورې ستا نوم
 ترلے شوې دے. (۳۴) کله چې ته خپلو خلقو له حُکم
 ورکړې چې د خپلو دشمنانو خلاف جنگ له لار شئ او
 هغوی تا ته سوال وکړي، چې هغوی چرته هم وي او مخ يې
 دې ښار ته وي کوم چې تا خوښ کړې دے او دې کور ته
 يې مخ وي کوم چې ما ستا دپاره جوړ کړې دے، (۳۵) نو د
 هغوی سوال اوره. په آسمان کښې د هغوی سوال اوره او

هغوی له فتح ورکوه. (۳۶) کله چې ستا خلق ستا خلاف گناه وکړی او داسې هیڅ څوک نشته چې گناه نه کوی او په غصه کښې ته د هغوی دشمنان پرېږدې چې هغوی له شکست ورکړی او هغوی یو بل ملک ته قېدیان بوځی، که هغه ملک لرې هم وی، (۳۷) نو د خپلو خلقو سوال اوره. که هلته په هغه ملک کښې هغوی توبه وباسی او تا ته سوال وکړی او دا اقرار وکړی، چې مونږ ډېر گناهگار او بدعمله یو، نو اے مالکه خدایه، د هغوی سوال اوره. (۳۸) که په هغه ملک کښې هغوی په ربستیا او د زړه د اخلاصه توبه وباسی او سوال وکړی چې مخ یې دې ملک ته وی کوم چې تا د هغوی پلار نیکه له ورکړې دے، هغه ښار چې کوم تا خوښ کړې دے او هغه کور چې ما ستا دپاره جوړ کړې دے، (۳۹) نو د هغوی سوال اوره. په آسمان کښې، چرته چې اوسېږې په هغوی مهربان شه او د خپلو خلقو ټول گناهونه معاف کوه. (۴۰) نو اے زما خدایه پاکه، مونږ ته وگوره او هغه دعاگانې قبولې کړه چې په دې ځای کښې شوې دی. (۴۱) مالکه خدایه اے خدایه پاکه، د خپل لوظ صندوق سره دې خاص ځای ته دننه لاړ شه چې دا صندوق ستا د طاقت نښه ده. اے مالکه خدایه پاکه، ستا امامانو ته دې خلاصون ملاو شی او ستا ایماندار خدمت کوونکی دې ستا د مهربانی په وجه خوشحاله وی. (۴۲) مالکه خدایه اے خدایه پاکه، کوم بادشاه چې تا خوښ کړې دے هغه مه رد کوه. هغه مینه یاده کړه چې کومه تا د خپل خدمت کوونکی داؤد سره کړې ده.

د خدای پاک د کور وقف کېدل

١) کله چې سليمان بادشاه خپله دُعا ختمه کړه نو د

آسمان نه اور راکوز شو او کومې نذرانې چې پېش کړې شوې وې هغه يې وسوزولې او د خُدائ پاک کور د مالک خُدائ د حضور د جلال نه پک شو. ٢) امامان د مالک

خُدائ کور ته حُکمه نه شول ننوتلې چې د مالک خُدائ کور د جلال نه پک وو. ٣) کله چې ټولو بنی اسرائيلو وليدل چې

اور راکوزېدلو او د مالک خُدائ د جلال نه پک حضور هغه کور پک کړې وو، نو هغوی پرمخې په زمکه وغورزېدل،

سجده يې وکړه او د مالک خُدائ په ثناء صِفَت کښې يې وفرمائيل، ”هغه مهربان دے، د هغه د وفا نه پکه مينه د

همپشه دپاره ده.“ ٤) بيا سليمان او ټولو خلقو مالک خُدائ ته نذرانې پېش کړې. ٥) هغه دوو وېشت زره خاروی او يو

سل او شل زره گډان د سلامتې نذرانې په توگه حلال کړل. نو داسې هغه او ټولو خلقو د خُدائ پاک کور وقف کړو. ٦)

امامان په هغه مقررو شوو خايونو باندې ولاړ وو او ليويان ورسره وو، هغوی وفرمائيل، ”د هغه نه ختمېدونکې مينه د

همپشه دپاره ده.“ هغوی د موسيقۍ د هغه سامان سره په يو انداز سندرې وئيلې کوم چې داؤد بادشاه د مالک خُدائ د

ثناء صِفَت دپاره جوړ کړې وو. ليويانو ته مخامخ امامانو بيگلې غږولې او په دې دوران کښې ټول بنی اسرائيليان ولاړ

وو. ٧) سليمان د دربار مرکزی حصه وقف کړه، کوم خُدائ چې د مالک خُدائ د کور په مخکښې وو او بيا يې هلته پوره

سوزېدونکې نذرانې، د غلې نذرانې او د سلامتې د نذرانې وازگه يې پېش کړه، هغه داسې حُکمه وکړل چې هغه د زېرو

کومه قربانگاه جوړه کړې وه نو هغه قربانگاه د دې ټولو نذرانو دپاره پېره وپره وه. ٨) سليمان او ټولو بنی اسرائيلو

اووٺ ورڃي د جونگرو اختر وکړو. هلته په شمال کښې د حمات درې نه واخله په جنوب کښې د مصر د سرحد پورې يوه لويه گڼه وه. (۹) هغوی اووٺ ورځي د قربان گاه د وقف کولو دپاره او اووٺ نورې ورځي د اختر دپاره تېرې کړې. په آخري ورځ هغوی يو آخري تقريبن وکړو، (۱۰) په ورپسې ورځ يعنې د اوومې مياشتې په درويشتمه ورځ، سليمان خلق کورونو ته ولېږل. هغوی په هغه ټولو برکتونو باندې خوشحاله ؤو کوم چې مالک خدای بنی اسرائيلو له، داؤد او سليمان له ورکړی ؤو.

د خدای پاک حضرت سليمان ته بيا څرگندېدل

(۱۱) کله چې سليمان بادشاه د مالک خدای کور او محل او د دې دپاره ټولې منصوبې مکملې کړې، (۱۲) نو مالک خدای هغه ته د شپې راڅرگند شو او هغه ته يې وفرمائيل، ”ما ستا دُعا اورېدلې ده او دا خدای د يو داسې خدای په توگه قبلوم چرته به چې ما ته نذرانې پېش کېږي. (۱۳) کله هم چې زه باران نه وروم يا د قحطۍ ملخان راولېږم چې فصلونه وخورى او يا په خپلو خلقو باندې يوه وبا راولېږم، (۱۴) نو که زما خلق څوک چې زما خپل خلق دى ما ته سوال وکړي او توبه وباسي او چې هغوی کوم بد عمل کوى د هغې نه راوگرځي، نو بيا به زه په آسمان کښې د هغوی سوال واورم، د هغوی گناهونه به معاف کړم او د هغوی زمکه به بيا آباډه کړم. (۱۵) زه به په دې کور باندې نظر وساتم او چې په دې کور کښې کومې دُعاگانې وشي نو د هغې اورېدو دپاره به تيار يم، (۱۶) ځکه چې دا ما خوښ کړې دى او دا مې د دې دپاره پاک گرځولې دى چې دلته به د تل دپاره زما عبادت

کیری. زه به په دې باندې نظر ساتم او تل به یې حفاظت کوم. ﴿۱۷﴾ که تۀ د خپل پلار داؤد په شان په وفاداری سره زما خدمت کوې، زما قانون منې او هغه هر څۀ کوې چې ما یې حکم کړې دے، ﴿۱۸﴾ نو زه به هغه وعده پوره کړم کومه چې ما ستا پلار داؤد سره کړې وه کله چې ما هغه ته وفرمائیل چې په بنی اسرائیلو کښې به ستا اولاد همپشه حکومت کوی. ﴿۱۹﴾ خو که تۀ او ستا خلق کله هم هغه قانون او حکمونه نه منئ چې ما تاسو له درکړی دی او د نورو معبودانو عبادت وکړئ، ﴿۲۰﴾ نو بیا به زه تاسو د هغه ملک نه لرې کړم چې ما درکړې دے او زه به دا کور پرېږدم چې ما دا ځای د دې دپاره مخصوص کړې دے چرته به چې زما عبادت کیری. نو ټول قومونه به په دې پورې خدا کوی او سپکاوې به یې کوی. ﴿۲۱﴾ دا کور اوس د شان او شوکت والا دے خو چې بیا کله هم څوک په دې تېریږی نو حېران به شی او تپوس به کوی چې، مالک خدای د دې ملک او د دې کور سره داسې بد ولې کړی دی؟ ﴿۲۲﴾ نو خلق به په جواب کښې وائی چې، دا ځکه وشول چې هغوی مالک خدای خپل خدای پاک پرېښودو، چا چې د هغوی پلار نیکه د مصر نه راوویستل. هغوی نورو معبودانو ته ورواوږېدل او د هغوی عبادت یې وکړو. نو ځکه مالک خدای په هغوی باندې دا مصیبت راوستلو.

د حضرت سلیمان کارنامې

۸ ﴿۱﴾ سلیمان په خپل محل او د مالک خدای په کور جوړولو کښې شل کاله ولگول. ﴿۲﴾ هغه هغه بناړونه هم بیا

جوړ کړل چې حیرام بادشاه ورکړی ؤو او بنی اسرائیلیان یې ورو لېږل چې په هغې کښې اوسېږی. (۳) سلیمان بیا حمات ضویاه ته لاړو او دا علاقه یې قبضه کړه (۴) او په صحرا کښې د پخو دېوالونو ښار تدمور یې بیا جوړ کړو. هغه په حمات کښې هغه ټول ښارونه هم بیا جوړ کړل چې کوم ښارونه د گودامونو دپاره استعمالېدل. (۵) سلیمان دا ښارونه هم بیا جوړ کړل، پاسنې بیت حورون او لاندینې بیت حورون چې دا د پخو دېوالونو ښارونه ؤو چې مضبوطې دروازې یې لرلې، (۶) د بعلات ښار، هغه ټول ښارونه چې د سامان گودامونه ؤو او هغه ښارونه چرته چې د هغه آسونه او جنگی گاډۍ ودرېدلې. هغه د یروشلم، لبنان او د هغه ټولې علاقې چې د هغه په بادشاهی کښې وې، نو چې کوم آبادول غوښتل هغه یې سر ته ورسول او بادشاهی یې کوله. (۷) - (۸) سلیمان د کنعان د خلقو ټول اولاد داسې نوکران کړل چې په زور ترې نه کار اخستلې شو. دا هغه کسان ؤو کوم چې بنی اسرائیلو نه ژوندی پاتې شوی ؤو کله چې بنی اسرائیلو هغه ملک ونيولو. په دې کښې حیتیان، اموریان، فرزبان، حویان او یبوسیان ؤو، چې د هغوی اولاد تر نن وخته پورې غلامان دی. (۹) د بنی اسرائیلو نه په زور کار نه شو اخستلې، خو د فوجیانو، آفسرانو، د جنگی گاډو مشرانو او په آسونو سوارو کسانو په توگه یې خدمت کولو. (۱۰) سلیمان د بنی اسرائیلو نه دوه نیم سوه آفسران مقرر کړل چې په دغه خلقو مشری وکړی. (۱۱) سلیمان خپله ښځه یعنې د مصر د فرعون لور د داؤد د ښار نه هغه کور ته بوتله چې کوم یې د هغې دپاره جوړ کړی وو. هغه وفرمائیل، ”هغه دې د بنی اسرائیلو بادشاه داؤد په محل کښې نه اوسېږی، ځکه چې

چرته د لوظ صندوق پاتې شوې وو نو هغه خدای مقدس دے. (۱۲) سلیمان په هغه قربانگاه باندې مالک خدای ته سوزېدونکې نذرانې پېش کړې کومه چې هغه د خدای پاک د کور په مخکېني جوړه کړې وه. (۱۳) هغه د هرې مقدسې ورځې دپاره د موسی د شریعت د حکم په مطابق سوزېدونکې نذرانې پېش کړې، د سبت د ورځو، د نوې میاشتي اخترونو او د کال درې کلني اخترونو: د پتیرې روتی اختر، د رېبلو اختر او د جونگرو اختر. (۱۴) امامانو ته د ذمه وارو حواله کولو دپاره سلیمان د خپل پلار داؤد په اصولو باندې عمل وکړو. هغه لیویان هم مقرر کړل چې په ثناء صفت کولو کېني او د امامانو سره د هغوی په کارونو کېني مدد کوی. او هغه د پلو په مطابق په دروازو باندې څوکیداران هم ودرول، ځکه چې د خدای پاک خدمت کوونکي داؤد هم دغه شان حکم کړې وو. (۱۵) داؤد چې د خزانو او نورو معاملو دپاره امامانو او لیویانو ته کوم اصول بشودلی وو هغه پوره پوره سر ته رسېدلی وو. (۱۶) په هغه وخت کېني د سلیمان ټول کارونه پوره شول. د مالک خدای د کور د بنیاد نه واخله تر سر ته رسولو پورې د هغه ټول کارونه په صحیح طریقې سره سر ته ورسېدل. (۱۷) سلیمان عصیون جابر او ایلات ته لاړو، دا د ادوم په علاقه کېني د بحر قلزم په غاړه د سمندري جهازونو ځایونه دی. (۱۸) حیرام بادشاه د خپلو آفسرانو او د تجربه کاره کشتو چلوونکو د مشرې لاندې هغه له سمندري جهازونه ولېږل. هغوی د سلیمان د آفسرانو سره د اوفیر ملک ته جهازونه بوتلل او سلیمان له یې د پینځلسو زرو کلو نه زیات سره زر راوړل.

۱) د شيبا مُلڪ ملڪه د سليمان شُهرت نه خبر شوه او

هغه يروشلَم ته راغله چې په مشكلو سوالونو د هغه امتحان واخلي. هغې ځان سره يوه لويه ډله راوسته او داسې اوبښان يې هم راوستل چې په مصالحو، قيمتي كانو او په لوي مقدار كښنې په سرو زرو باندې بار و. هغه سليمان له راغله او چې د هغې په ذهن كښنې څه هم و نو د سليمان سره يې د هغې په حقله خبرې وكړې. ۲) سليمان هغې له د ټولو سوالونو

جوابونه وركړل. د هغه دپاره داسې يو سوال هم مشكل نه وو چې د هغې وضاحت يې ورته نه شو كولى. ۳) د شيبا ملڪه

د سليمان په حكمت باندې پوهه شوه او چې هغه كوم محل جوړ كړى وو هغه يې وليدو. ۴) د هغه په دسترخوان چې كوم خوراك پروت وو، د هغه د آفسرانو د اوسېدو كوټې، د

هغه د محل د نوكرانو انتظام او د هغوى لباس، د هغه ساقيان د هغوى لباس او هغه سوزېدونكې نذرانې يې وليدې چې هغه د مالِك خدائ په كور كښنې پېش كولې. نو په دې هر څه حقه

حېرانه شوه. ۵) نو هغې بادشاه ته وويل، ”ما چې په خپل مُلڪ كښنې ستا او ستا د حكمت په حقله څه اورېدلى دى

هغه رښتيا دى. ۶) هغوى چې ما ته څه وئيل نو ما په هغې باندې تر هغې پورې يقين نه كولو چې راغلم او په خپله مې وليدل. زه ستا د نيم حكمت نه هم خبر نه وم. چې خلق څه

وائى ته د هغې نه هم ډېر زيات هوښيار يې. ۷) هغوى څومره بختور دى چې څوك ستا خدمت كوى، هغوى هر

وخت ستا په حضور كښنې وى او د دې حقدار دى چې ستا د حكمت خبرې واورى. ۸) د مالِك خدائ ستا د خدائ

پاک ثناء صِفت دې وی. هغه دا بښکاره کړې ده چې هغه ستا نه څومره خوشحاله دے چې تہ یې بادشاه جوړ کړے یې چې د هغه په نوم باندې حکومت وکړې. ځکه چې هغه د خپلو خلقو یعنی بنی اسرائیلو سره مینه کوی او د همپشه دپاره د هغوی حفاظت کول غواړی، هغه تہ د هغوی بادشاه جوړ کړے یې چې د انصاف او صداقت نه کار اخلي.“ (۹)

هغې چې کومې تُحفي راوړې وې نو هغه یې سلیمان بادشاه ته پیش کړې، د څلورو زرو کلو نه زیات سره زر او په یو لوی مقدار کښې مصالحې او قیمتی کانی. د هغې نه نورې ښې مصالحې نه وې کومې چې د شيبا ملکې سلیمان بادشاه له ورکړې. (۱۰) د حیرام بادشاه او د سلیمان بادشاه سپرو چې د اوفیر نه سره زر راوړل نو هغوی د سُنډل لرگی او کالی هم راوړل. (۱۱) سلیمان دا لرگے د مالک خدای د کور او د خپل محل د پورو جوړولو دپاره استعمال کړو او موسیقارانو له یې ترې نه بینجو او ربابونه جوړ کړل. د یهوداه په ملک کښې د دې نه مخکښې د دې په شان هیڅ هم نه ؤو لیدلے شوی. (۱۲) ملکه شيبا چې څه هم غوښتل نو سلیمان بادشاه هغه ورکړل. دا د هغې نه علاوه ؤو چې د هغه تُحفو په بدل کښې یې ورکړل کومې چې هغې راوړې وې. بیا هغه او د هغې پله واپس خپل ملک ته لاړل.

د حضرت سلیمان بادشاه دولت

(۱۳) سلیمان ته هر کال تقریباً درویشت زره کلو سره زر ملاویدل، (۱۴) د دې نه علاوه تاجرانو او سوداگرو به هغه له محصُول هم ورکولو. د عربو بادشاهانو او د بنی اسرائیلو د ضلعو حکمرانانو به هم هغه له سره زر او سپین زر راوړل.

١٥) سليمان دوه سوه لوى ډالونه جوړ كړل، چې هر يو

تقريباً په اوو كلو ټكېدلې شوو سرو زرو باندې پټ وو، (١٦)

درې سوه يې واړه ډالونه جوړ كړل، چې هر يو تقريباً په درېو
كلو ټكېدلې شوو سرو زرو باندې پټ وو. هغه دا ټول د لبنان

د ځنگل په محل كښې كېښودلى ؤو. (١٧) بادشاه يو لوى

تخت هم جوړ كړى وو چې يوه حصه يې د هاتى په غابونو

باندې پټه وه او باقى په سوچه سرو زرو باندې پټ وو. (١٨) د

دې تخت شپږ پورې وې چې بره ورختلې وې او يو د پښو

كېښودلو چوكى ورسره تړلې شوې وه چې په سرو زرو

باندې پټ وو. د تخت په هر طرف باندې بازوگان ؤو او په

هر طرف باندې د ولاړو زمرو ټټان ؤو. (١٩) په پورې باندې د

دولسو زمرو مجسمې وې، چې شپږ يو طرف ته ؤو او شپږ

بل طرف ته ؤو. په بله يوه بادشاهى كښې هيڅكله هم داسې

تخت موجود نه وو. (٢٠) د سليمان ټولې پيالې د سرو زرو نه

جوړې وې او د لبنان د ځنگل د دربار ټول لوبښى د سوچه

سرو زرو ؤو. د سليمان په وخت كښې سپين زر اهم نه شول

گڼلې. (٢١) بادشاه سره د تجارت دپاره سمندرى جهازونه

ؤو، دا جهازونه د حيرام بادشاه سره چلول. هر درې كاله

پس به د هغه جهازونه راواپس كېدل چې سره زر، سپين زر،

د هاتى غابونه، شادوگان او طاؤسان يې راوړل. (٢٢)

سليمان بادشاه په دنيا كښې د نورو ټولو بادشاهانو نه زيات

هوبښيار او مالدار وو. (٢٣) خدائى پاك چې هغه له كوم

حكمت وركړى وو د هغې د اورېدو دپاره به ټولو بادشاهانو

د هغه سره مشوره كوله. (٢٤) سليمان له به هر يو مېلمه دا

تُحْفې راوړلې: د سرو زرو او سپينو زرو څيزونه، چوغي،

وسلې، مصالحي، آسونه او قچر. هغوى تر كالونو پورې

داسې كول. (۲۵) د سليمان بادشاه د خپلو جنگي گاپو او آسونو دپاره څلور زره د ودرېدو ځايونه هم ؤو او دولس زره يې آسونه ؤو. څه يې په يروشلم كښې ساتلي ؤو او باقى نور يې په مختلفو ښارونو كښې مقرر كړى ؤو. (۲۶) هغه د فرات سيند د علاقې نه واخله د فلسطينو ملك او د مصرى سرحد پورې د ټولو بادشاهانو نه عظيم بادشاه وو. (۲۷) د هغه د بادشاهۍ په دوران كښې سپين زر په يروشلم كښې د كانو په شان عام ؤو او ديار د يهوداه د غرونو په لمن كښې د عام چنار په شان ډېر تېر ؤو. (۲۸) سليمان د مصر او د نورو ډېرو ملكونو نه آسونه راوستل.

د حضرت سليمان د بادشاهۍ خلاصه

(۲۹) د سليمان د اول نه واخله تر آخره پورې باقى پاتې تاريخ د ناتن پېغمبر په تاريخ كښې، د سيلا د اخياه په پېشگويۍ كښې او د عدو پېغمبر په پېشگويۍ كښې ليكلې شوى دى، چې هغه د يربعام زوى د نباط په حقله هم خبرې كوي. (۳۰) سليمان په ټولو بنى اسرائيلو باندې په يروشلم كښې څلوېښت كاله بادشاهى وكړه. (۳۱) هغه مړ شو او د داؤد په ښار كښې ښخ شو او د هغه زوى رُبعام د هغه نه پس بادشاه جوړ شو.

د شمالي قبيلو بغاوت كول

۱۰ (۱) رُبعام شكم ته لاړو، چرته چې د شمالي بنى اسرائيل ټول خلق د دې دپاره راغونډ ؤو چې هغه بادشاه جوړ كړى. (۲) كله چې د نباط زوى يربعام څوك چې د

سليمان بادشاه نه مصر ته تبستېدلې وو، دا خبر واورېدو نو
 هغه کور ته واپس راغلو. (۳) د شمالي قبيلو خلقو هغه
 راوغوښتلو او هغوی ټول په يو ځای رځبعام له لارل او هغه
 ته يې ووييل، (۴) ”ستا پلار په مونږ باندې درانه بوجونه اېښي
 دي. که تۀ دا بوجونه سپک کړې او زمونږ دپاره ژوند آسان
 کړې، نو مونږ به ستا وفادار خلق شو.“ (۵) رځبعام ورته
 ووييل، ”ما له په دې مسئله باندې د سوچ کولو دپاره درې
 ورځې راکړئ. او بيا راشئ.“ نو خلق لارل. (۶) رځبعام
 بادشاه د هغه بوډاگانو سپرو سره مشوره وکړه کومو چې د
 هغه د پلار سليمان د مشيرانو په توگه خدمت کړي وو. هغه
 ترې نه تپوس وکړو، ”تاسو ما له څۀ مشوره راکوئ چې دې
 خلقو له څۀ جواب ورکړم؟“ (۷) هغوی ورته ووييل، ”که تۀ
 په دې خلقو باندې مهربانه يې او د عقلمندی جواب ورکولو
 په ذريعه د هغوی خوشحالولو کوشش وکړې، نو هغوی به په
 وفاداری سره همېشه ستا خدمت کوي.“ (۸) خو هغه د
 بوډاگانو سپرو مشورې ته غوږ ونۀ نيولو او د هغې په ځای
 دې زلمو له لارو کوم چې ورسره لوی شوی ؤو او اوس هم
 ورسره ؤو. (۹) هغه ترې نه تپوس وکړو، ”تاسو ما له د څۀ
 کولو مشوره راکوئ؟ زۀ هغه خلقو ته څۀ ووايم چې هغوی ما
 ته وائي چې د هغوی بوجونه سپک کړم؟“ (۱۰) هغوی جواب
 ورکړو، ”تا له په کار دی چې هغوی ته داسې ووايي چې زما
 کچه گوته زما د پلار د ملا نه مضبوطه ده. (۱۱) هغوی ته
 ووايه چې زما پلار په تاسو باندې درانه بوجونه اېښي دي، زۀ
 به دا نور هم درانه کړم. هغه تاسو په کور وېلي، خو زۀ به
 تاسو په داسې کور ووهم چې لکه د لړم ټک به ورکوي.“
 (۱۲) درې ورځې وروستو یربعام او نور ټول خلق رځبعام

بادشاه له راواپس شول، لکه څنگه چې هغه هغوی له حکم ورکړې وو. (۱۳) بادشاه د بوډاگانو سپرو نصیحت ته غوږ ونه نیولو او خلقو ته یې سختې خبرې وکړې، (۱۴) هم هغه شان چې څنگه هغه زلمو مشوره ورکړې وه. هغه ووئیل، ”زما پلار په تاسو باندې درانه بوجونه کېښودل او زه به دا نور هم درانه کړم. هغه تاسو په کوږو وهلی خو زه به تاسو په داسې کوږو ووهم چې لکه د لړم ټک به ورکوی.“ (۱۵) دا د مالک خدای، خدای پاک مرضی وه چې هغه څه وکړی چې څه یې د نباط زوی یرعام ته د سیلا د اخیاه پېغمبر په ذریعه فرمائیلى ؤو. نو دا ځکه بادشاه خلقو ته هیڅ غوږ ونه نیولو. (۱۶) کله چې خلقو ته پته ولگېده چې بادشاه هغوی ته غوږ نه نیولو، نو هغوی چغه ووهله، ”داؤد او د هغه خاندان مرده باد. هغوی زمونږ دپاره څه کړی دی؟ اے بنی اسرائیلو، راځئ چې کورونو ته لاړ شو. رحبعام پرېږدئ چې د خپل ځان خیال وساتى.“ نو داسې بنی اسرائیلو بغاوت وکړو، (۱۷) او رحبعام یې صرف د هغه خلقو بادشاه پرېښودو کوم چې د یهوداه په علاقه کېښي اوسېدل. (۱۸) رحبعام بادشاه ادونرام راوغوښتو، کوم چې د هغه مزدورانو مشر وو چې په زور ترې نه کار اخستې شو، چې هغه بنی اسرائیلو له لار شى، خو هغوی دې په سنگسارولو مړ کړو. نو په دې باندې رحبعام سمدستی په خپله جنگی گاډی کېښي سور شو او یروشلم ته وتښتېدو. (۱۹) نو هم د هغه وخت نه واخله د بنی اسرائیل ملک د شمالی بادشاهی خلق د داؤد د شاهى خاندان خلاف بغاوت کوی.

کله چې رُحُبعام بادشاه یروشلم ته ورسېدو، نو هغه د یهوداه او بنیامین د قبیلو نه یو سل او اتیا زره تکره فوجیان راغونډ کړل. د هغه اراده دا وه چې جنګ له لار شى او د بنی اسرائیلو په شمالی قبیلو باندې خپل اختیار بیا بحال کړی. (۲) خو د مالک خدای کلام په سمعیاه پېغمبر نازل شو چې، (۳) رُحُبعام بادشاه او د یهوداه او بنیامین قبیلو ټولو خلقو له دا پېغام ورکړی، (۴) ”په خپلو بنی اسرائیلو باندې حمله مه کوئ. ټول کورونو ته لار شى. چې څه شوی دی هغه زما مرضی وه.“ نو هغوی د مالک خدای حکم ومنلو او د یربعام خلاف جنګ له لانه ړل.

د رُحُبعام د ښارونو نه دېوالونه تاوول

(۵) رُحُبعام په یروشلم کښې پاتې شو او د یهوداه او بنیامین دې ښارونو نه یې پاڅه دېوالونه تاو کړل: (۶) بیت لحم، ایتم، تقوع، (۷) بیت صور، شوکو، عدولام، (۸) جات، مریسه، زیف، (۹) ادورائیم، لکیس، عزیزه، (۱۰) صُرعا، ایالون او حبرون. (۱۱) هغه د دې ښارونو نه ښه پاڅه دېوالونه تاو کړل او په هر یو باندې یې یو فوجی مشر مقرر کړو او د هر یو دپاره یې د خوراک، زیتونو تېلو او میو بندویست وکړو، (۱۲) او دالونه او نېزې یې پرې کېښودې. نو داسې هغه یهوداه او بنیامین د خپل قابو لاندې وساتل.

د امامانو او لیویانو یهوداه له راتلل

(۱۳) د بنی اسرائیلو د ټولو علاقو امامان او لیویان د یهوداه
 جنوبی طرف ته راتلل. (۱۴) لیویانو د څرن زمکې او خپل
 جائیدادونه پرېښودل او یهوداه او یروشلم ته لاړل، ځکه چې د
 اسرائیل بادشاه یربعام او د هغه زامنو هغوی دې ته نه
 پرېښودل چې د مالک خدای د امامانو په توګه خدمت
 وکړی. (۱۵) یربعام خپل امامان مقرر کړل چې هغوی په
 علاقائی عبادتخانو کېښي خدمت کوی چې هلته د هغه چپلو او
 سخو په شکل د بتانو عبادت کوی چې کوم هغه جوړ کړی
 ؤو. (۱۶) د بنی اسرائیلو د ټولو قبیلو نه کومو خلقو چې د زړه
 د اخلاصه د مالک خدای د بنی اسرائیلو د خدای پاک
 عبادت کول غوښتل نو هغوی لیویانو پسې یروشلم ته لاړل، د
 دې دپاره چې هغوی د مالک خدای د هغوی د پلار نیکه
 خدای پاک ته نذرانې پېش کړی. (۱۷) نو په دې باندې د
 یهوداه بادشاهی مضبوطه شوه او درې کاله یې د سلیمان د
 زوی رحبعام ملګرتیا کوله او هغوی هم هغه شان ژوند تېرولو
 لکه څنګه چې د داؤد بادشاه او سلیمان بادشاه د حکومت
 لاندې ؤو.

د رحبعام خاندان

(۱۸) رحبعام محلت واده کړه، چې د هغې پلار د داؤد زوی
 یریموت وو او د هغه مور ابی خېل وه، چې د ایاب لور او د
 یسی نمسی وه. (۱۹) د هغوی درې زامن ؤو، یعوس، سمرياه
 او زهم. (۲۰) وروستو هغه معکه واده کړه چې د ابی سلوم لور
 وه او د هغوی څلور زامن ؤو، ابياه، عتی، زیزا او سلومیت.
 (۲۱) د رحبعام ټولې اتلس ښځې او شپېته وینځې وې او هغه
 د اته ویشتنو زامنو او شپېتنو لوڼو پلار وو. هغه د خپلو ټولو

بنځو او د وينځو نه د معكه سره زياته مينه كوله، (۲۲) او په هغه باندې د هغې زوی ابياہ د نورو ټولو بچو نه زيات گران وو، نو په دې وجه هغه يې د دې دپاره خوښ كړو چې د هغه نه پس بادشاه جوړ شي. (۲۳) رُبعام د هوشيارتيا نه دومره كار واخستو چې خپل زامن يې د يهوداه او بنيامين د پخو دېوالونو په ټولو بشارونو كښې مقرر كړل. هغوی له يې ښه ډېر خوراك وركړو او هغوی هر يو ته يې ښى ډېرې ښځې واده كړې.

په يهوداه باندې د مصريانو حمله كول

۱۲ (۱) څنگه چې رُبعام ته د بادشاهي اختيار ملاو شو، او هغه ډېر قوی شو او قوی لوی شو، نو هغه او د هغه ټولو خلقو د مالک خدای قانون پرېښودو. (۲) د رُبعام د بادشاهي په پينځم كال د مالک خدای سره د بې وفايي په وجه هغوی ته سزا ملاو شوه. د مصر بادشاه سيساق په يروشلم باندې حمله وكړه (۳) چې د هغه سره د دولسو سوو جنگي كاپو لښكر، شپېته زره په آسونو سواره كسان او ډېر فوجيان ؤو چې بې شمېره ؤو، چې په دې كښې د ليبيا، سكي او د ايتھوپيا فوجيان شامل ؤو. (۴) هغه د يهوداه د پخو دېوالونو والا بشارونه قبضه كړل او د يروشلم پورې وړاندې لاړو. (۵) سمعياه پېغمبر رُبعام بادشاه او د يهوداه هغه مشرانو له لاړو كوم چې په يروشلم كښې سيساق نه د تښتېدو دپاره راغونډ شوی ؤو. هغه هغوی ته وفرمائيل، ”ستاسو دپاره د مالک خدای پېغام دا دے چې تاسو زه مالک خدای پرېښودم نو دا ځكه ما تاسو سيساق ته پرېښودئ.“ (۶) نو

بادشاه او مشرانو په عاجزی سره دا ومنله چې هغوی گناه کړې ده او هغوی وویل، ”مالک خُدای چې خه کوی نو هغه صحیح دی.“ (۷) کله چې مالک خُدای دا ولیدل نو هغه سمعیاه ته بیا کلام وکړو او ورته یې وفرمائیل، ”هغوی خپله گناه ومنله نو زه به هغوی نه تباہ کوم. خو چې کله سیساق حمله وکړی، نو د هغوی لږ کسان به ژوندی پاتې شی. یروشلم ته به زما د غصې پوره پته ونه لگی، (۸) خو سیساق به هغوی فتح کړی، نو هغوی ته به زما د خدمت او د دنیاوی بادشاهانو د خدمت کولو فرق معلوم شی.“ (۹) سیساق بادشاه یروشلم ته راغلو او د مالک خُدای د کور او د محل نه یې خزانی یورې. هغه هر خه یورل سره د هغه پالونو چې سلیمان بادشاه د سرو زرو نه جوړ کړی و. (۱۰) د هغې په خای رجبام د زېرو پالونه جوړ کړل او د هغه آفسرانو په حواله یې کړل چې هغوی د محل د دروازو د څوکیداری نمه وار و. (۱۱) هر ځل به چې بادشاه د مالک خُدای کور ته تلو، نو څوکیدارانو به پالونه د ځان سره وړل او بیا به یې واپس جمع کول. (۱۲) هغه خپل ځان مالک خُدای ته حواله کړو نو په دې وجه د مالک خُدای غصې هغه پوره تباہ نه کړو او د یهوداه کارونه سم و.

د رجبام د بادشاهی خلاصه

(۱۳) رجبام په یروشلم کښې بادشاهی کوله او د خپلې بادشاهی طاقت یې زیات کړو. هغه د یو څلوېښتو کالو وو چې هغه بادشاه شو او هغه اولس کاله په یروشلم بادشاهی وکړه، دا هغه ښار وو چې مالک خُدای دا د بنی اسرائیلو د ټولې علاقې نه د داسې خای په توگه خوښ کړی وو چرته به

چې د هغه عبادت کيږي. د رُبعام مور نعمه وه چې هغه د عمون د مُلک وه. (۱۴) نو هغه بدکاری کوله، ځکه چې هغه د مالک خدای د مرضی د معلومولو کوشش نه کولو. (۱۵) د رُبعام د اول نه واخله تر آخره پورې کارنامې او د هغه د خاندان حساب کتاب د سمعياه پېغمبر په تاريخ کښې او د عدو پېغمبر په تاريخ کښې ملاويږي. رُبعام او يربعام مسلسل د يو بل خلاف د جنگ په حالت کښې ؤو. (۱۶) رُبعام مړ شو او د داؤد بنار په شاهي اديره کښې بنځ شو او د هغه زوی ابياه د هغه نه پس بادشاه جوړ شو.

د ابياه د يربعام سره جنگ

۱۳ (۱) د اسرائيل د بادشاه يربعام د بادشاهي په اتلسم کال، ابياه د يهوداه بادشاه شو، (۲) هغه په يروشلم باندې درې کاله بادشاهي وکړه. د هغه مور ميکاياه وه چې هغه د جبعه د اورى اېل لور وه. د ابياه او يربعام په مينځ کښې جنگ ونښتو. (۳) ابياه د څلورو لاکو فوجيانو يو لښکر جوړ کړو او يربعام د اتو لاکو فوجيانو سره د هغه مقابله وکړه. (۴) لښکرې د افرائيم د غرونو په وطن کښې ملاو شوې. ابياه بادشاه د صمریم غره ته وختلو او يربعام او اسرائيل ته يې آواز وکړو او ورته يې ووئيل، ”ما ته غوږ ونيسئ. (۵) تاسو ته پته نشته چې مالک خدای د بنی اسرائيلو خدای پاک د داؤد سره يو نه ختمېدونکې لوظ وکړو، چې هغه او د هغه اولاد له يې په اسرائيل باندې د همېشه دپاره بادشاهي ورکړه؟ (۶) د نباط زوی يربعام د خپل بادشاه سليمان خلاف بغاوت وکړو. (۷) بيا د بې کاره بدمعاشانو يوه ډله د يربعام سره

ملگرې شوه او هغوی د سلیمان زوی رحبعم خلاف په هغه
وخت کښې بغاوت وکړو کله چې هغه ډېر وپوځې او

ناتجربه کاره وو او د هغوی مقابله یې نه شوه کولې. (۸)

اوس ستاسو اراده دا ده چې د شاهي طاقت خلاف دې جنگ
وشي کوم چې مالک خدای د داؤد اولاد له ورکړې دے.

تاسو سره یو لوی لښکر دے او تاسو سره د سرو زرو هغه
سخی دی چې یربعم د دې دپاره جوړ کړی دی چې ستاسو
معبودان شی. (۹) تاسو د هارون اولاد یعنی د مالک خدای

امامان او لیویان هم وشړل. او هم هغه شان امامان مو مقرر
کړل لکه څنگه چې د غېرو قومونو خلق مقرروی. هر څوک
چې خپل ځان وقف کولو دپاره د یو غوی سره یا د اووه

گډانو سره راشی نو هغه د دې معبودانو امام جوړېدې شی.
(۱۰) خو مونږ تر اوسه پورې د مالک خدای زمونږ د خدای

پاک خدمت کوو او مونږ هغه نه دے پرېښودلې. د هارون د
اولاد امامان خپلې زمه واری تر سره کوی او لیویان د هغوی
مدد کوی. (۱۱) هر سحر او هر ماښام هغوی هغه ته

خوښبوئی او پوره سوزېدونکې نذرانې پېش کوی. هغوی په
هغه مېز باندې د روتې نذرانې پېش کوی چې پاک دے
او هره شپه هغوی د سرو زرو په ډیوټ باندې ډیوې بلوی.

مونږ د مالک خدای د خپل خدای پاک په اصولو باندې عمل
کوو، خو تاسو هغه پرېښې دے. (۱۲) خدای پاک په خپله

زمونږ مشر دے او امامان د بیگلو سره ولاړ دی، چې د دې د
غږولو دپاره تیار دی چې مونږ ستاسو خلاف د جنگ دپاره
راوغواری. اے اسرائیلیانو، د مالک خدای خلاف جنگ مه

کوئ، کوم چې ستاسو د پلار نیکه خدای پاک دے. تاسو دا
جنگ نه شی گټلې. (۱۳) په دې دوران کښې یربعم خپل

خه فوجيان پت خائ ته د دې دپاره لېزلی وؤ چې د يهوداه
لبنکر د شا د طرف نه گېر کړی، چې هغه نور ورباندې د
مخې نه راغلل. (۱۴) د يهوداه خلقو گېرچاپېره وکتل او پته
ورته ولگېده چې هغوی گېر شوی دی. نو هغوی مالک خدائ
ته د مدد دپاره چغه کړه او امامانو بيگلي وغږولې. (۱۵) د
يهوداه خلقو يوه درنه چغه ووهله او ابياه هغوی روان کړل او
هغوی حمله وکړه، خدائ پاک یربعام او د اسرائیلو لبنکر له
شکست ورکړو. (۱۶) اسرائیلیان د يهوداه د خلقو نه وتبستېدل
او خدائ پاک د يهوداه خلق په هغوی باندې زورور کړل. (۱۷)
ابياه او د هغه لبنکر اسرائیلیانو له يو خراب شکست ورکړو
او د اسرائیلیانو پینځه لاکه تکړه فوجيان ووژلې شول. (۱۸)
نو د يهوداه خلقو په اسرائیلو باندې خکه فتح وموندله، چې
هغوی په مالک خدائ د هغوی د پلار نيکه په خدائ پاک
باندې ايمان لرلو. (۱۹) ابياه د یربعام په لبنکر پسې وو او د
هغه خه بنارونه يې قبضه کړل، بيت ایل، یسانه او عفرون او د
دې ټولو بنارونو سره نزدې کلی يې قبضه کړل. (۲۰) یربعام
ته د ابياه د بادشاهی په دوران کبني هيڅکله دوباره طاقت
ملاو نه شو. او په آخر کبني مالک خدائ هغه ووهلو او هغه
مړ شو. (۲۱) خو ابياه نور هم تکړه شو. د هغه خوارلس بنحې
وې او د دوویشتو زامنو او د شپاړسو لونیو پلار وو. (۲۲) د
ابياه باقی نور تاریخ يعنې چې هغه خه کړی او وئیلی وؤ، هغه
د عدو پېغمبر په تاریخ کبني ليکلې شوی دی.

د آسا بادشاه حبشيانو له شکست ورکول

۱۴ (۱) ابياه بادشاه مړ شو او د داؤد د بنار په شاهی

اديره کبني بنخ شو. د هغه زوى آسا د هغه نه پس بادشاه
 جوړ شو، هغه وطن لس کاله د آسا د بادشاهي لاندې په امن
 کبني وو. (۲) د آسا نه مالک خدائ د هغه خدائ پاک
 خوشحاله وو، ځکه چې هغه کار يې کولو چې کوم بڼه او
 صحيح وو. (۳) هغه د پردو خلقو قربان گاه او علاقائى
 عبادتخاني لري کړې، د کانيو پاکي ستنې يې ماتې کړې او د
 اشيري د بت نښې يې راوغورزولې. (۴) هغه د يهوداه خلقو
 له حکم ورکړو چې د مالک خدائ په مرضي کار کوي، کوم
 چې د هغوى د پلار نيکه خدائ پاک دى او د هغه حکمونه او
 تعليمات مني. (۵) هغه د يهوداه د هر يو ښار نه علاقائى
 عبادتخاني د خوشبويي سوزولو ټولې قربان گاه ختمې کړې،
 نو په دې وجه د هغه د بادشاهي لاندې حکومت په امن کبني
 وو. (۶) هغه په خپل وخت کبني د يهوداه د ښارونو نه پاڅه
 دېوالونه تاو کړل او تر ډېرې مودې پورې هلته جنگ نه وو،
 ځکه چې مالک خدائ هغه له امن ورکړه وو. (۷) هغه د
 يهوداه خلقو ته وفرمائيل، ”راځئ چې ښارونه د دېوالونو،
 برجونو، دروازو او سيخونو لگولو په ذريعه مضبوط کړو. دا
 ملک ځکه زمونږ په قابو کبني دى چې مونږ د مالک خدائ
 زمونږ د خدائ پاک مرضي پوره کړې ده. هغه مونږ محفوظ
 کړى يو او په هر لحاظ يې زمونږ حفاظت کړى دى.“ نو
 هغوى دا جوړ کړل او کامياب شول. (۸) د آسا بادشاه سره
 د يهوداه قبيلې د درې لاکو سپرو يو لښکر وو، چې د هغوى
 سره ډالونه او نېزې وې، د بنيامين قبيلې نه ورسره د دوو
 لاکو او اتيا زره سپرو، چې ډالونه او نېزې ورسره وې. دا ټول
 تکره جنگيالى وو. (۹) د ايتھوپيا بادشاه زارح د لسو لاکو
 سپرو د لښکر او د درېو سوو جنگي گاپو سره په يهوداه حمله

وڪڙهه او د مريسه پورې وږاندي لارو. (۱۰) آسا د هغه سره د جنگ ډپاره لارو او د مريسه سره نږدې د صفاته په مېدان کښې يې دواړو طرفونو ته د جنگ ډپاره صفونه جوړ کړل. (۱۱) آسا مالک خدائ خپل خدائ پاک ته سوال وکړو، ”اے مالک خدایه، ته د تکره لښکر په شان د يو کمزوری لښکر هم په آسانی سره مدد کولې شي. اے مالک خدایه زمونږ خدایه پاکه، اوس زمونږ مدد وکړه، ځکه چې مونږ په تا اعتماد کوو او ستا په نوم د دې لوی لښکر سره د جنگ ډپاره راغلی یو. مالک خدایه، ته زمونږ خدائ پاک يې، هيڅ څوک دا اُميد نه شي لرلې چې تا له شکست درکړی.“ (۱۲) کله چې د يهوداه لښکر او د آسا لښکر حمله وکړه نو مالک خدائ د ايتھوپيا لښکر له شکست ورکړو. نو د ايتھوپيا خلق وتبستېدل، (۱۳) او آسا او د هغه فوجيان تر جرار پورې په هغوی پسې و. او دومره ډېر د ايتھوپيا خلق وژلې شوی و چې هغوی د جنگ ډپاره بيا نه شول راغونډېدلې. هغوی د مالک خدائ او د هغه د لښکر نه شکست خوړلې وو او د يهوداه لښکر ډېر زيات مال غنيمت يوړو. (۱۴) بيا هغوی د جرار نه گېرچاپېره علاقه کښې ښارونه تباہ کړل، ځکه چې د هغه خدائ خلق د مالک خدائ نه سخت یرېدلی و. نو لښکر هغه ټول ښارونه لوټ کړل او ډېر زيات مال غنيمت يې يوړو. (۱۵) هغوی د شپانو په کېمپونو هم حمله وکړه او ډيرې زياتې گډې او اوبشان يې بوتلل. بيا هغوی يروشلم ته راواپس شول.

د آسا بُتان ماتول

۱۵ (۱) د خدائ پاک روح د عوبيد په زوی عزرياه نازل

شو، (۲) او هغه د آسا سره ملاوېدو له لارو. هغه ورته

اوچت آواز وکړو، ”آسا بادشاه او د يهوداه او بنيامين ټولو خلقو، ما ته غوږ ونيسئ. مالک خدای تاسو سره دے چې تر څو پورې تاسو د مالک خدای سره پې. که تاسو د هغه طلب وکړئ نو هغه به پېدا کړئ، خو که تاسو ترې نه واوړئ، نو

هغه به تاسو پرېږدي. (۳) تر ډېره وخته پورې اسرائيل د

حقيقي خدای پاک نه بغېر، د امامانو د بشودنې نه بغېر او بغېر د يو قانون نه ژوند تېرولو. (۴) خو چې کله به مصيبت

راغلو، نو هغوئ به مالک خدای د بني اسرائيلو خدای پاک ته راوگرځېدل. هغوئ به د خدای پاک لټون وکړو او پېدا به پې

کړو. (۵) په هغه ورځو کېنې به هيڅ څوک په حفاظت سره

تلے راتلے نه شول، ځکه چې په هر ملک کېنې لويه گډوډۍ

وه. (۶) يو قوم بل قوم خراب تراب کړو او يو ښار بل ښار

درې وړې کړو، ځکه چې خدای پاک به په هغوئ باندې هر

قسم مصيبت راوستلو. (۷) خو تاسو تکړه شئ او

بې حوصلې کېږئ مه، او بيا چې تاسو کوم کار کوئ نو د

هغې به تاسو ته انعام ملاوېږي. (۸) کله چې آسا د هغه

پېشگويۍ نه خبر شو چې د عوبيد زوی عزرياه کړې وه، نو د

هغه حوصله مضبوطه شوه. نو هغه د يهوداه او بنيامين په

ملک کېنې او په هغه ښارونو کېنې ټول پليت بتان لرې کړل

چې کوم ښارونه پې د افرائيم د غرونو په ملک کېنې قبضه

کړي وو. هغه د مالک خدای هغه قربان گاه هم بيا جوړه کړه

کومه چې د مالک خدای د کور په دربار کېنې ولاړه وه. (۹)

د افرائيم، منسی او د شمعون قبيلو ډېر خلق د آسا په طرف

شوی وو او د هغه په بادشاهۍ کېنې اوسېدل، ځکه چې

هغوئ ته پته لگېدلې وه چې مالک خدای د هغه مل دے. آسا

هغوی تُول او د یهوداه او بنیامین خلق راوغوبستل. (۱۰) نو
 هغوی د آسا د بادشاهی په پینځلسم کال په درېمه میاشت په
 یروشلم کبني راغونډ شول. (۱۱) په هغه ورځ هغوی د هغه
 مال غنیمت نه مالک خدای ته نذرانې پېش کړې چې کوم
 هغوی قبضه کړی وو، اووه سوه څاروی او اووه زره گیدان.
 (۱۲) هغوی یو لوظ وکړو چې هغوی به د زړه د اخلاصه د
 مالک خدای د خپل پلار نیکه د خدای پاک عبادت کوی. (۱۳)
 چې هر یو نر یا بنځي، ځوان یا بوډا به د هغه عبادت نه کولو
 نو هغه به وژلې شول. (۱۴) نو هغوی د مالک خدای په نوم
 په اوچت آواز سره قسم وکړو چې هغوی به دا لوظ پوره
 کوی او بیا هغوی چغه ووېله او بیگلې یې وغږولې. (۱۵) د
 یهوداه تُول خلق خوشحاله ؤو ځکه چې هغوی د زړه د
 اخلاصه لوظ کړی وو. هغوی د مالک خدای په عبادت
 کبني خوشحاله ؤو، مالک خدای هغوی قبول کړل او د تُولو
 دشمنانو نه یې په امن کبني کړل. (۱۶) آسا بادشاه خپله نیا
 معکه د مور ملکې د عهدې نه لرې کړه، ځکه چې هغې د
 اشیرې د بې شرمۍ بُت جوړ کړی وو. آسا دا بُت مات کړو،
 ټوټې ټوټې یې کړو او د دې ټوټې یې د قدرون په وادی کبني
 وسوزولې. (۱۷) اگر چې آسا بیا هم په هغه ملک کبني
 علاقائی عبادتخانی تباہ نه کړې، خو هغه تُول عمر د مالک
 خدای وفادار پاتې شو. (۱۸) هغه د مالک خدای په کور کبني
 هغه تُول څیزونه کبښودل کوم چې د هغه پلار ابیاه خدای
 پاک ته وقف کړی ؤو او داسې د سرو زرو او سپینو زرو هغه
 څیزونه یې هم کبښودل چې کوم هغه په خپله وقف کړی ؤو.
 (۱۹) د هغه د بادشاهی تر پینځه دېرشم کال پورې نور جنگونه
 نه ؤو.

د آسا د بادشاهی په شپږ دېرشم کال، د اسرائیل بادشاه بعشا په یهوداه حمله وکړه او د راما نه یې د پڅو دېوالونو تاوول شروع کړل دا دې دپاره چې د یهوداه بادشاه آسا د علاقې نه د ټولو خلقو تگ راتگ بند کړی. (۲) نو آسا د محل او د مالک خدای د کور د خزانې نه سره زر او سپین زر واخستل او د دې پیغام سره یې د شام بادشاه بن حد له دمشق ته ولېږل، (۳) ”راځئ چې زموږ د پلار نیکه په شان په خپلو کښې ملگری شو. گوره، زه تا له سره زر او سپین زر درلېږم. اوس د اسرائیل بادشاه بعشا سره خپل اتحاد مات کړه نو داسې به هغه زما د علاقې نه خپل فوجیان ویاسی.“ (۴) بن حد د آسا دا مشوره ومنله او خپل فوجی آفسران او خپل فوجیان یې ولېږل چې د اسرائیل په ښارونو حمله وکړی. هغوی عیون، دان، ابیل بیت معکه او د نفتالی هغه ټول ښارونه قبضه کړل چرته چې سامانونه جمع کولې شول. (۵) کله چې بعشا بادشاه خبر شو چې څه شوی و، نو هغه د راما نه پاڅه دېوالونه جوړول بند کړل او کار یې پرېښود. (۶) بیا آسا بادشاه د ټول یهوداه نه سپری راغونډ کړل او هغوی له یې حکم ورکړو چې هغه کانی او لرگی راوړئ چې کوم بعشا په راما کښې استعمالول او هغوی دا د جبعه او د مصفاه ښارونو نه د پڅو دېوالونو تاوولو دپاره استعمال کړل.

حنانی پېغمبر

(۷) په هغه وخت کښې حنانی پېغمبر آسا بادشاه له لارو او

ورته يې وفرمائيل، ”د مالک خُداى ستا د خُداى پاک په خُاى
تا د شام په بادشاه بهروسه وکړه، نو په دې وجه د شام د
بادشاه لښکر ستا نه خلاص شوې دى. (۸) د ايتھوپيا او د
ليبيا د خلقو سره ډېر فوجيان او ډېرې جنگي گاډۍ او په
آسونو سواره کسان نه وُو خه؟ خو تا په مالک خُداى
بهروسه وکړه نو خُکه هغه تا له په هغوى باندې فتح درکړه.
(۹) مالک خُداى په ټوله دُنيا د دې دپاره نظر اچوى چې هغه
کسانو له طاقت ورکړى چې د چا زړه د اخلاصه د هغه
وفادار وي. ته خومره کم عقل يې. د اوس نه به ته په جنگ
کښې راگېر يې.“ (۱۰) په دې باندې آسا هغه پېغمبر ته دومره
غصه شو چې هغه يې په زنجيرونو وتړلو او قېد يې کړو. هم د
هغه وخت نه آسا د خلقو سره ظلم زياتې شروع کړو.

د آسا د بادشاهۍ ختمېدل

(۱۱) د اول نه واخله تر آخره پورې د آسا د بادشاهۍ ټولې
واقعي د اسرائيل او يهوداه بادشاهانو په تاريخ کښې ليکلې
شوى دى. (۱۲) د خپلې بادشاهۍ په يو کم څلوېښتم کال آسا
د پښو د يو سخت مرض په وجه شل شو، خو بيا هم هغه
مالک خُداى ته د مدد دپاره ورونه گرځېدو او صرف
طبيبانو له لارو. (۱۳) دوه کاله وروستو هغه مړ شو (۱۴) او
هغه په هغه قبر کښې ښخ شو کوم چې هغه د داؤد په ښار
کښې په يو غټ گټ کښې خپل ځان دپاره جوړ کړى وو.
هغوى د هغه ښخولو دپاره مصالحې او خوشبويۍ والا تېل
استعمال کړل او هغوى د هغه په مرگ باندې د غم دپاره يو
لوى اور بل کړو.

١٦ يهوسفط د خپل پلار آسا نه پس بادشاه جوړ شو او د اسرائيل خلاف يې خپل ځان مضبوط كړو. ٢ هغه د يهوداه د پخو دېوالونو په بناړونو كښې، د يهوداه په ملك كښې او د افرائيم د علاقې په هغه بناړونو كښې كوم چې آسا قبضه كړى ؤو، فوجيان مقرر كړل. ٣ مالِك خُداى د يهوسفط مل وو ځكه چې هغه د خپل پلار په هغه نقش قدم باندې روان وو لكه څنگه چې داؤد د بادشاهۍ په شروع كښې ښه وو او يهوسفط د بعل عبادت ونه كړو. ٤ هغه د خپل پلار د خُداى پاك خدمت كولو او د خُداى پاك حُكمونه يې منل او هغه شان عمل يې نه كولو څنگه چې د اسرائيل بادشاهانو كول. ٥ مالِك خُداى د يهوداه په بادشاهۍ باندې د يهوسفط قابو مضبوطه كړه او ټولو خلقو به هغه له تُحْفې راوړلې، نو داسې هغه مالداره او ډېر عزتمند شو. ٦ هغه خپل ځان د مالِك خُداى كار ته وقف كړى وو او علاقائى عبادتخاني او د اشيري بُت ښې يې په يهوداه كښې تباه كړې. ٧ هغه د خپلې بادشاهۍ په درېم كال دا آفسران ولېږل چې د يهوداه په بناړونو كښې تعليم ورکړى، بن خېل، عبدياه، زكرياه، ننتى ايل او ميكاياه. ٨ د هغوى سره نهه ليويان او دوه امامان ملگرى ؤو. ليويان دا ؤو، سمعياه، ننتياه، زبدياه، عساهيل، سميراموت، يونتن، ادونيا، طوبياه او طوب ادونيا، او اليسمع او يهورام امامان ؤو. ٩ هغوى د مالِك خُداى د تورات كتاب واخستلو او د يهوداه ټولو بناړونو ته لاړل او خلقو له يې تعليم ورکولو.

١٠) په گېرچاپېره حکومتونو باندې د مالک خُدای یره راغله نو هغوی د يهوسفط خلاف جنگ نه شو کولې. (١١) څه فلسټيانو يهوسفط له په يو لوی مقدار کبني سپين زر او نورې تُحفي راوړې او څه عربو ورله اووه زره او اووه سوه گيان او اووه زره او اووه سوه چېلی راوستلې. (١٢) نو يهوسفط نوره هم ترقي کوله او تکړه کېدو. هغه په يهوداه کبني ځای په ځای قلعي او د بنارونو گودامونه جوړ کړل، (١٣) چرته چې په لوی مقدار کبني د هغوی سامانونه جمع شوی ؤو. هغه په يروشلم کبني تکړه آفسران مقرر کړل، (١٤) د هغه لښکر د قبيلو په مطابق جوړ شوی وو. عدنه د يهوداه د پلو د فوجيانو مشر وو او درې لاکه فوجيان د هغه د واک اختيار لاندې ؤو. (١٥) يهوحنان په هغه پسې دوېم کس وو، چې د هغه سره دوه لاکه او اتيا زره فوجيان ؤو، (١٦) درېم د زکری زوی عمسیاه وو، چې د هغه سره دوه لاکه فوجيان ؤو. او عمسیاه به په رضاکارانه توگه د مالک خُدای خدمت کولو. (١٧) د بنيامين د پلو د فوجيانو مشر الیدع وو، چې هغه يو ډېر تکړه فوجی وو، هغه د دوو لاکو فوجيانو مشر وو چې پالونه او ليندې ورسره وې. (١٨) په هغه پسې دوېم مشر يهوزيد وو چې د هغه سره يو سل او اتيا زره سپری ؤو، چې ښه جنگی سامان ورسره وو. (١٩) دې سپرو په يروشلم کبني د بادشاه خدمت کولو او د دې نه علاوه هغه د يهوداه د پخو دېوالونو په بنارونو کبني نور فوجيان هم مقرر کړل.

د میکایاه پېغمبر اخی اب له خبردارۍ ورکول

۱۸

۱ نو یهوسفط پېر دولت مند او عزتمند شو او

یهوسفط خپل زوی ته د اخی اب لور واده کړه نو داسې هغه د

اخی اب ملگرې شو. ۲ یو څو کاله وروستو یهوسفط د

اخی اب سره ملاوېدو دپاره د سامریه ښار ته لاړو. د یهوسفط

او د هغه د کسانو په درناوی کېنې اخی اب د یوې مېلمستیا

په توگه پېر گېان او څاروی حلال کړل. هغه یهوسفط دې ته

جوړولو چې په رامات جلعاد ښار باندې دواړه په یو ځای

باندې حمله وکړی. ۳ هغه ورنه تپوس وکړو، "ته به

رامات جلعاد باندې د حملې کولو دپاره ما سره لار شې؟"

یهوسفط جواب ورکړو، "کله چې ته تیار شې نو زه او زما

فوج تیار یو. مونږ به تا سره ملگری شو." ۴ بیا هغه بادشاه

ته دا هم وویل، "خو اول لږه د مالک خدای سره مشوره

وکره." ۵ نو اخی اب پېغمبران راوغوښتل چې تقریباً څلور

سوه و او د هغوی نه یې تپوس وکړو، "ما له رامات جلعاد ته

تلل په کار دی او که نه؟" هغوی ورته وفرمائیل، "حمله پرې

وکره، خدای پاک به تا له فتح درکړی." ۶ خو یهوسفط

ترې نه تپوس وکړو، "داسې یو بل پېغمبر نشته څه چې د هغه

په ذریعه مونږ د مالک خدای سره مشوره وکړو؟" ۷

اخی اب ورته وویل، "یو بل پېغمبر هم شته دے چې د امله

زوی میکایاه دے. خو زه د هغه نه نفرت کوم ځکه چې هغه

هیڅکله زما دپاره ښه پېشگوڼې نه ده کړې، هغه همپشه بده

پېشگوڼې کوی." یهوسفط ورته وویل، "تا له داسې وئیل نه

دی په کار." ۸ نو اخی اب بادشاه د دربار یو آفسر

راوغوښتو او ورته یې وویل چې لار شه او سمدستی میکایاه

راوله. ﴿٩﴾ هغه دوه بادشاهان د سامريه د دروازي نه لږ بهر
 په درمند کبني په خپلو تختونو باندې ناست وؤ چې خپلي
 شاهي چوغې يې اغوستي وې او ټولو پېغمبرانو د هغوي په
 مخکبني پېشگوياني ورکولې. ﴿١٠﴾ د هغوي نه يو پېغمبر د
 کنعانه زوي صدقيا د اوسپني بنکر جوړ کړي وؤ او اخي اب
 ته يې وفرمائيل، ”مالک خدائ داسې فرمائي چې په دې
 بنکرونو به د شام خلق وهی چې برباد شي.“ ﴿١١﴾ نورو ټولو
 پېغمبرانو هم دغه شان وفرمائيل. هغوي وفرمائيل، ”د
 رامات جلعاد خلاف روان شه او ته به فتح ومومي، مالک
 خدائ به تا له فتح درکړي.“ ﴿١٢﴾ په دې دوران کبني کوم
 آفسر چې د ميکاياه د راوستو دپاره تلے وو نو هغه ورته
 ووييل، ”ټولو پېغمبرانو د بادشاه د کاميابي پېشگوئي ورکړې
 ده، نو ستا دپاره به بڼه وی چې ته هم داسې وکړې.“ ﴿١٣﴾ خو
 ميکاياه ورته وفرمائيل، ”زه د ژوندی مالک خدائ په نوم قسم
 کوم چې زه به هم هغه څه وایم چې څه ما ته خدائ پاک
 فرمائي.“ ﴿١٤﴾ کله چې هغه د اخي اب په مخکبني حاضر شو
 نو بادشاه ترې نه تپوس وکړو، ”ميکاياه، يهوسفط بادشاه او
 زه په رامات جلعاد باندې د حملې کولو دپاره لار شو او که
 نه؟“ نو هغه جواب ورکړو، ”آو، حمله پرې وکړه، ته به
 کامياب شي، هغوي به ستا د واک اختيار لاندې راشي.“ ﴿١٥﴾
 خو اخي اب ورته ووييل، ”کله چې ته ما سره د مالک خدائ
 په نوم خبرې کوې نو رښتيا رښتيا وايه. دا به زه تا ته څو
 ځلي وایم؟“ ﴿١٦﴾ ميکاياه ورته وفرمائيل، ”زه د اسرائيل لښکر
 گورم چې په غرونو باندې داسې خور دے لکه چې د شپون
 نه بغير گډې خورې ورې وی. او مالک خدائ وفرمائيل چې
 د دې سپرو مشر نشته، نو هغوي پرېږده چې په خبر سره

ڪورونو ته لاڙ شي. (۱۷) اخی اب یهوسفط ته ووئیل، ”ما تا ته

وئیلی دی چي هغه زما دپاره هیڙکله هم بنه پيشگوئي نه ده

کڙي، هغه همپشه بده پيشگوئي کوي.“ (۱۸) میکایاه دا هم

وفرمائیل چي، ”اوس چي خه مالک خدائ فرمائي نو هغي ته

غور ونيسي. ما ولیدل چي مالک خدائ په آسمان کبني په

خپل تخت باندې ناست دے او د هغه ټولي فرستي د هغه يو

طرف او بل طرف ته ولاڙي دي. (۱۹) مالک خدائ ټپوس

وکړو چي اخی اب به څوک دوکه کږي چي هغه لاڙ شي او په

رامات جلعاد کبني ووڙلے شي؟ نو خه فرستو يو خه

وفرمائیل او هغه نورو بل خه وفرمائیل، (۲۰) نو په دې کبني

يو روح وروپاندې شو او مالک خدائ ته ورنزدې شو او وې

وئیل چي زه به هغه دوکه کږم. او مالک خدائ ترې نه ټپوس

وکړو چي څنگه؟ (۲۱) هغه روح ورته ووئیل چي زه به لاڙ شم

او د اخی اب په ټولو پيغمبرانو به دروغ ووايم. مالک خدائ

وفرمائیل چي لاڙ شه او هغه دوکه کږه. ته به کامياب شي.“

(۲۲) او میکایاه په آخر کبني دا وفرمائیل چي، ”مالک خدائ

ستا پيغمبران مجبور کږي دي چي دروغ ووائي. خو هغه په

خپله دا اعلان کږے دے چي په تا باندې به يو افت راشي.“

(۲۳) بيا صدقياه پيغمبر میکایاه له ورغلو، هغه له يې په مخ

څپږه ورکږه او ټپوس يې ترې نه وکړو، ”د کوم وخت نه د

مالک خدائ روح زما نه تلے دے او تا سره خبرې کوي؟“

(۲۴) میکایاه ورته وفرمائیل، ”تا ته به هغه وخت پته ولگي چي

کله ته شا ته په يوه کوټه کبني پت شي.“ (۲۵) بيا اخی اب

بادشاه خپل يو آفسر له حکم ورکړو، ”میکایاه ونيسه او د

بنار حاکم امون او يوآس شهزاده له يې بوخه. (۲۶) او هغوي

ته ووايه چي هغه په قېدخانه کبني واچوي او چي ترڅو پورې

زه په خبر سره راغلے نه يم نو چي هغه له د اوبو او روتي نه

بغبر هيڄ ورنه ڪري.“ (۲۷) ميڪاياه په اوچت آواز سره
 وفرمائيل، ”ڪه ته په خبر سره واپس راغلي، نو بيا به مالڪ
 خدائ زما په ذريعه ڪلام نه وي ڪري.“ او هغه دا هم
 وفرمائيل، ”ما چي ڇه وئيلي دي ٽول هغه واورئ.“

د اخی اب مرگ

(۲۸) بيا د اسرائيل بادشاه اخی اب او د يهوداه بادشاه
 يهوسفط په رامات جلعاد بشار باندې د حملي دپاره لارل. (۲۹)
 اخی اب يهوسفط ته ووييل، ”ڪله چي مونڙ جنگ له لار شو،
 نو زه به خپل شڪل بدل ڪرم، خو ته خپل شاهي لباس
 واغونده.“ نو د اسرائيل بادشاه جنگ له لارو او خپل شڪل
 يي بدل ڪري و. (۳۰) د شام بادشاه د خپلو جنگي گاپو
 مشرانو له حڪم ورتي و و چي د اسرائيل د بادشاه نه بغبر
 په هيچا باندې حمله ونه ڪري. (۳۱) نو ڪله چي هغوي
 يهوسفط بادشاه وليدو، نو د هغوي ٽولو خيال دا و و چي گني
 هغه د اسرائيل بادشاه و و او هغوي په هغه باندې د حملي
 ڪولو دپاره ورغلل. خو يهوسفط يوه چغه ووهله او مالڪ
 خدائ، خدائ پاڪ هغه بچ ڪيو او د هغه نه يي حمله بل خوا
 ڪري. (۳۲) د جنگي گاپو مشرانو ته پته ولگهده چي هغه د
 اسرائيل بادشاه نه و، نو هغوي په هغه پسي نور لانه ڀل.
 (۳۳) خو يو شامي فوجي يو غشه د اسرائيل په لبسڪر
 ورگزار ڪيو او اتفاقاً اخی اب بادشاه د هغه د زغري د جوڙ
 په مينځ باندې ولگهڊو. نو هغه د خپلي جنگي گاپي چلوونڪي
 ته آواز وڪيو، ”زه زخمي شوم، واپس شه او د جنگ نه
 ووهه.“ (۳۴) ڪله چي جنگ سخت و، نو اخی اب بادشاه په
 خپله جنگي گاپي ڪبني ايسار و و او تڪيه يي وهلي وه او

شاميانو ته ښي مخ وو. نو په ماښام کښې هغه مړ شو.

د يو پېغمبر يهوسفت رټل

۱۹ ﴿۱﴾ د يهوداه، يهوسفت بادشاه په يروشلم کښې په خبر سره خپل محل ته واپس راغلو. ﴿۲﴾ د حناني زوی يا هو پېغمبر د بادشاه سره ملاوېدو له ورغلو او ورته ښي وفرمائيل، ”ستا په خيال کښې دا صحيح خبره ده چې د هغه خلقو مدد وکړې شي چې کوم بدعمله دي او د هغه خلقو طرفداري وکړې شي چې څوک د مالک خدای نه نفرت کوي؟ تا چې څه کړي دي د هغې په وجه تا په خپل ځان باندې د مالک خدای غصه راپارولې ده. ﴿۳﴾ خو بيا هم، په تا کښې څه خويي هم شته دي. تا د اشيري بت ټولې نښې ورانې کړې چې خلقو د هغې عبادت کولو او تا د خدای پاک د طلب کلکه اراده کړې وه.“

د يهوسفت د لانجو هوارولو دپاره قاضيان مقررول

﴿۴﴾ اگر چې يهوسفت په يروشلم کښې اوسېدو، هغه به هر وخت په جنوب کښې د بيرسبع نه واخله په شمال کښې د غرونو ملک افرائيم تر غاړې پورې سفر کولو، دا د دې دپاره چې خلق مالک خدای د هغوی پلار نيکه خدای پاک ته واپس راوغواړي. ﴿۵﴾ هغه د يهوداه د پخو دېوالونو په هر يو ښار کښې قاضيان مقرر کړل ﴿۶﴾ او هغوی ته ښي دا اصول وښودل، ”په فېصلو کولو کښې د احتياط نه کار اخلي، تاسو به د خلقو د خوښې په مطابق فېصلې نه کوئ، بلکې د مالک خدای په مرضي به کار کوئ او چې کله تاسو يوه فېصله

کوئی نو مالک خُدائِ به ستاسو مل وی. (۷) د مالک خُدائِ
 نه په یره کبښې اوسئ او په فېصلو کولو کبښې د احتیاط نه
 کار اخلئ، ځکه چې د مالک خُدائِ زمونږ د خُدائِ پاک سره
 نۀ بی‌انصافی شته، نۀ طرفدارے او نۀ رشوت. (۸) یهوسفط
 په یروشلم کبښې لیویان، امامان او د ښار څۀ مشران
 اوسېدونکی قاضیان مقرر کړل، چې د مالک خُدائِ دپاره
 فېصلې کوی، او د یروشلم د اوسېدونکو لانجې هواروی. (۹)
 هغه هغوی ته دا اصول وښودل، ”تاسو به خپلې ذمه واری
 خامخا د مالک خُدائِ په یره کبښې او په وفاداری او د زړۀ د
 اخلاصه ادا کوئ. (۱۰) کله هم چې ستاسو د ښارونو نه د یو
 ښار اوسېدونکی ستاسو په وړاندې د قتل، یا د بل څۀ قانون
 یا حکم ماتولو لانجه راوړی، نو تاسو خامخا په احتیاط سره
 دا اصول ورته ښایئ چې هغه به په عدالت کبښې څنگه سلوک
 کوی، نو چې داسې هغوی د مالک خُدائِ گناهگار نۀ شی. که
 تاسو داسې ونۀ کړئ، نو تاسو او ستاسو د ښارونو
 اوسېدونکو ته به د مالک خُدائِ د غصې پته ولگی. خو که
 تاسو خپله ذمه واری پوره کوئ نو تاسو به گناهگار نۀ شی.
 (۱۱) د ټولو مذهبی لانجو آخری اختیار به د مشر امام امریاه
 سره وی او د خلقو په مینځ کبښې د ټولو لانجو آخری اختیار
 به د یهوداه د حکمران د اسمعیل زوی زیدیاه سره وی. د
 لیویانو ذمه واری د هغه فېصلو کتل دی کومې چې په
 عدالتونو کبښې کیږی. تکره شی او په دې اصولو عمل کوئ.
 او مالک خُدائِ دې د انصاف کوونکو سره وی.“

د ادومیانو خلاف جنگ

۲۰ (۱) ڇڏو موده وروستو د مواب او عمون فوجيان او

معونيان راغلل چې د يهوسفط سره جنگ وکړی. (۲) څڅه
سړی راغلل او يهوسفط بادشاه ته پي ووئيل، ”د مږ درياب په
بل طرف باندې د اډوم نه يو لوی لښکر د دې دپاره راغلی
دے چې په تا باندې حمله وکړی. وگورئ چې هغوی

حصيصون تمار ته رارسېدلی دی.“ (دا د عين جدي يو بل
نوم دے). (۳) يهوسفط ويرېدو او د مالک خدائ د مرضی
معلومولو دپاره پي دُعا وغوښته او په يهوداه کښي پي ټولو
خلکو ته د روژې د نيولو اعلان وکړو. (۴) د يهوداه خلق په
يروشلیم کښي د مالک خدائ نه د مدد غوښتلو دپاره راغونډ
شول، هغوی د مالک خدائ مرضی معلومولو دپاره د يهوداه
د هر ښار نه راغلل. (۵) بيا يهوسفط د مالک خدائ د کور د

نوی دربار په مخکښي د يهوداه او يروشلم خلقو په مينځ
کښي ودرېدو. (۶) او هغه په اوچت آواز دُعا وکړه، ”اے
مالکه خدایه، زمونږ د پلار نيکه خدائ پاکه، ته په آسمان
کښي د دُنیا په ټولو قومونو باندې بادشاهی کوې. ستا په لاس
کښي طاقت او قوت شته او هيڅ څوک ستا مخالفت نه شی
کولے. (۷) ته زمونږ خدائ پاک پي. کله چې ستا خلق بنی
اسرائيليان دې مُلک ته رانوتل، چې کوم خلق دلته اوسېدل
نو هغه دې وشړل او د خپل خليل ابراهيم اولاد له دې هغه
مُلک ورکړو چې د همېشه دپاره د هغوی شی. (۸) هغوی
دلته اوسېدلی دی او ستا د نوم دپاره پي يو مقدس ځای جوړ
کړے دے او وئيل پي، (۹) که په مونږ باندې د سزا دپاره
څڅه افت، جنگ، ويا، يا قحط راشی، نو مونږ به راشو او ستا
په حضور کښي به د دې کور په وړاندې ودرېږو، ځکه چې په
دې کور کښي ستا نوم دے او چې په خپل مصيبت کښي

مونږ تا ته سوال وکړو نو تۀ به زمونږ سوال قبول کړې او
 مونږ به بچ کړې. (۱۰) اوس د عمون، موآب او ادوم خلقو په
 مونږ باندې حمله کړې ده. کله چې زمونږ پلار نيکۀ د مصر
 نه راووتل، نو تا هغوی له اجازت ورنۀ کړو چې دې مُلونو
 ته ورننه وځي، نو زمونږ پلار نيکۀ د دې نه په بله لار لاپل او
 دا يې تباہ نۀ کړل. (۱۱) نو اوس هغوی مونږ له د دې داسې
 بدله راکوي، چې راشي او مونږ د هغه مُلک نه وشړي چې تا
 مونږ له راکړې دے. (۱۲) تۀ زمونږ خدائ پاک يې. تۀ هغوی
 له سزا ورکړه، ځکه چې کوم لوی لبسکر په مونږ حمله کوي
 نو د هغوی په وړاندې مونږ بې مددگارۀ يو. مونږ ته پته نشته
 چې څۀ وکړو، خو مونږ ستا د مدد په طمع يو. (۱۳) د
 يهوداه ټول سړي، سره د خپلو بنځو او بچو، د مالک خدائ
 په حضور کښې ولاړ ؤو. (۱۴) بيا د مالک خدائ روح په يو
 ليوی نازل شو کوم چې په گڼه کښې موجود وو. د هغه نوم
 يحزي ايل وو چې د زکرياه زوی ؤو، هغه د آسف د قبيلې يو
 کس وو او د متنياه، يعی ايل او بناياه په ذريعه د آسف د اولاد
 نه وو. (۱۵) يحزي ايل ووئيل، ”د يهوداه او يروشلم ټولو خلقو
 او يهوسفط بادشاه ما ته غوږ ونيسي، مالک خدائ تاسو ته
 فرمائي چې تاسو بهي د دې لوی لبسکر سره په مخامخ کېدو
 کښې مۀ یرېږئ او مۀ بې حوصلې کېږئ. ځکه چې دا جنگ
 ستاسو نۀ بلکې د خدائ پاک دے. (۱۶) سبا چې کله هغوی د
 صيص درې ته راشي نو په هغوی حمله وکړه. تۀ به د هغوی
 سره د هغه وادي په سر کښې ملاو شي کوم چې د يروئيل
 سره نزدي د ځنگل مُلک ته ځي. (۱۷) تاسو به دا جنگ نۀ
 کوئ. صرف د جنگ دپاره صفونه جوړ کړئ او کلک
 ودرېږئ، تاسو به هغه فتح ووينئ کومه چې مالک خدائ

درکوی. مَه یِرپرئ او مَه بې حوصلې کبړئ. سبا د هغوی
 خِلاف راوځئ او مالک خُداى به ستاسو مل وی. “ (۱۸) بیا
 یهوسفط بادشاه ټیټ شو او په زمکه یې سجده ولگوله او ټول
 خلق هم د هغه سره ټیټ شول او د مالک خُداى عبادت یې
 وکړو. (۱۹) د لیویانو د قُهات او قورح د ډلو کسان پاڅېدل او
 په اوچت آواز یې د مالک خُداى د بنی اسرائیلو د خُداى پاک
 ثناء صِفَت وکړو. (۲۰) په ورپسې سحر وختی خلق د تقوع
 سره نزدې د خُنګل مُلک ته لاړل. چې کله هغوی سفر شروع
 کړو، نو یهوسفط هغوی ته په تقریر کبښې دا خبرې وکړې، ”د
 یهوداه او یروشلم خلقو. په مالک خُداى ستاسو په خُداى
 پاک باندې یقین کوئ، نو تاسو به کلک ولاړ یئ. په هغه خُه
 باندې ایمان لرئ چې خُه درته پېغمبران فرمائی، نو تاسو به
 کامیاب شئ.“ (۲۱) د خلقو سره د مشورې کولو نه پس،
 بادشاه یو څو موسیقارانو له حُکم ورکړو چې هغه چوغي
 واغوندی کومې چې هغوی په خاصو وختونو کبښې اغوستې
 او ورته یې ووئیل چې د لښکر نه مخکښې روان شئ او داسې
 وایئ، ”د مالک خُداى ثناء صِفَت دې وی. د هغه مینه ابدی
 ده.“ (۲۲) کله چې هغوی ثناء صِفَت کول شروع کړل نو
 مالک خُداى هغه حمله کوونکی فوجیان په خپلو کبښې په
 جگړه کړل. (۲۳) د عمونیانو او موآبیانو لښکرې د ادوم غر د
 اوسېدونکو خِلاف راوگرځېدې او د هغوی هر یو کس یې
 ووژلو. کله چې هغوی د ادوم لښکر تباہ کړو نو هغوی په یو
 بل باندې حملې شروع کړې. (۲۴) کله چې د یهوداه لښکر
 هغه برج ته ورسېدو کوم چې په صحرا کبښې وو، نو هغوی د
 دشمن طرف ته وکتل او وې لیدل چې هغوی ټول په زمکه
 باندې مړه پراته وو. یو کس هم په تښتېدو کبښې کامیاب نه

شو. (۲۵) نو يهوسفط او د هغه فوجيان ورغلل چې مالِ غنيمت راواخلي او هغوی پېر سامانونه، جامې او نور قيمتي خيزونه وموندل. هغوی په مالِ غنيمت راغونډولو باندې درې ورځې تېرې کړې، خو مالِ غنيمت دومره پېر وو چې هغوی ټول نه شو راټولولې. (۲۶) په څلورمه ورځ هغوی د براهه په وادې کښې راغونډ شول او د هغه هر څه دپاره يې د مالک خدای ثناء صفت وکړو چې څه هغه کړی ؤو. نو په دې وجه د هغه وادې نوم ”براهه“ دے. (۲۷) يهوسفط په خوشحالی سره فوجيان واپس يروشلم ته روان کړل، ځکه چې مالک خدای د هغوی دشمنانو له شکست ورکړې وو. (۲۸) کله چې هغوی بنار ته ورسېدل، نو هغوی د ربابونو او بيگلو د غږېدو سره د مالک خدای کور ته روان شول. (۲۹) هر يو قوم به چې دا واورېدل چې مالک خدای څنگه د اسرائيلو دشمنانو له شکست ورکړې دے نو هغوی به ويرېدل، (۳۰) نو يهوسفط په امن سره حکومت کولو او خدای پاک د هغه په هر رنگ باندې حفاظت کولو.

د يهوسفط د بادشاهي ختمېدل

(۳۱) يهوسفط د پينځو دېرشو کالو په عمر کښې بادشاه جوړ شوے وو او په يروشلم باندې يې پينځوويشت کاله بادشاهي کړې وه. د هغه مور عزوبه وه چې د سلحې لور وه. (۳۲) د هغه نه مخکښې د هغه پلار آسا په شان هغه هم هغه کار کولو چې کوم د مالک خدای په نظر کښې ښه وو، (۳۳) خو علاقائى عبادتخاني نه وې تباہ شوې، او خلق په پوره توگه د خپل پلار نيکه خدای پاک ته نه ؤو راگرځېدلی. (۳۴) نور هر څه چې يهوسفط کړی دی، د هغه د بادشاهي د شروع نه

واخله تر آخره پورې، هر څه د حناني زوی یا هو په تاریخ کښې لیکلې شوی دی، کوم چې د اسرائیل د بادشاهانو د تاریخ یوه حصه ده. (۲۵) یو ځل د یهوداه بادشاه یهوسفط د اسرائیل بادشاه اخزیاه سره اتحاد وکړو، چا چې ډېر بد عملونه وکړل. (۲۶) د عصیون جابر د بندرگاه سره په شریکه هغوی سمندری جهازونه جوړ کړل. (۲۷) خو د مریسه د ښار د دوداواهو زوی الی عزز یهوسفط له خبردارۍ ورکړو، "تا د اخزیاه سره اتحاد کړې دې، په دې وجه چې تا څه جوړ کړی دی نو مالک خدای به هغه تباه کړی." نو سمندری جهازونه تباه شول او هیڅکله په سمندر کښې ونه چلېدل.

۲۱ (۱) یهوسفط مړ شو او د داؤد ښار په شاهي اديره کښې ښخ شو او د هغه زوی یهورام د هغه نه پس بادشاه جوړ شو.

د یهوداه بادشاه یهورام

(۲) د یهوسفط بادشاه د زوی یهورام شپږ وروڼه وو، عزریاه، یحی ایل زکریاه، عزریاه، میکائیل او سفطیاه. (۳) خپل پلار هغوی له ډېر سره زر، سپین زر او قیمتي څیزونه ورکړل او هر یو یې د یهوداه د پخو دېوالونو ښارونو مشر مقرر کړو. یهورام د ټولو مشر وو نو په دې وجه یې هغه د دې دپاره مقرر کړو چې د هغه نه پس بادشاه شی. (۴) کله چې بادشاهي په پوره توگه د یهورام په لاس کښې وه، نو هغه خپل ټول وروڼه او د اسرائیل څه مشران هم ووژل. (۵) یهورام د دوو دېرشو کالو په عمر کښې بادشاه شو او اته کاله

ٻي په يروشلم حڪومت وڪړو. (٦) هغه د اخیاب بادشاه او د
 اسرائیل نورو بادشاهانو په بدو مثالونو باندې عمل وکړو،
 ځکه چې هغه د اخیاب یوه لور واده کړې وه. هغه د مالک
 خدای خلاف گناه وکړه، (٧) خو د مالک خدای دا مرضی
 نه وه چې د داؤد شاهي خاندان تباہ کړي، ځکه چې هغه د
 داؤد سره لوظ کړی وو او دا وعده یې ورسره کړې وه چې د
 هغه اولاد به د همپشه دپاره بادشاهی کوي. (٨) د یهورام د
 بادشاهی په وخت کبني ادوم د یهوداه خلاف بغاوت وکړو او
 یو خپل بادشاه یې مقرر کړو. (٩) نو یهورام او د هغه
 آفسرانو خپلې ټولې جنگي گاپي او لښکرې روانې کړې او د
 ادومیانو نه شپه په شپه راتاو شو او په هغوی یې سخته حمله
 وکړه. (١٠) نو ادوم تر نن پورې د یهوداه نه آزاد دی. هم په
 هغه وخت کبني د لبناه ښار هم بغاوت وکړو، دا هر څه ځکه
 وشول چې یهورام مالک خدای د خپل پلار نیکه خدای پاک
 پرېښی وو. (١١) هغه د یهوداه په غریزه علاقه کبني علاقائی
 عبادتخانه جوړه کړې وه او د یهوداه او د يروشلم خلق یې
 بې لارې کړی وو. (١٢) الیاس پیغمبر یهورام له یو خط ولېرلو،
 چې په هغې کبني لیکلی شوی وو، ”مالک خدای، ستا د پلار
 نیکه داؤد خدای پاک تا رد کوي، ځکه چې تا د خپل پلار
 یهوسفط بادشاه او د خپل نیکه آسا په نقش قدم مزل نه دی
 کړی. (١٣) تا د اسرائیل د بادشاهانو په نقش قدم باندې مزل
 کړی دی او د یهوداه او يروشلم په خلقو دې د بتانو عبادت
 کړی دی، لکه څنگه چې اخیاب او د اسرائیل نورو
 بادشاهانو کړی وو. تا خو خپل وروڼه هم ووژل، چې هغوی
 ستا نه ښه سپری وو. (١٤) نو اوس به مالک خدای ستا خلقو
 له، ستا بچو او ستا ښځو له سخته سزا ورکړي او ستا هر

خه به تباہ کړی. (۱۵) ته به د کولمو په سخت مرض باندې
 آخته شې چې هغه به ورځ په ورځ زیاتېږي تر دې پورې چې
 کولمې به درنه بهر راوځي. (۱۶) خه فلسطیان او عرب د هغه
 خائ سره نزدې اوسېدل چرته چې خه د ایتھوپیا خلق د
 سیند په غاړه دېره وو. مالک خدای هغوی ولمسول چې د
 یهورام خلاف جنگ له لارې شی. (۱۷) هغوی په یهوداه حمله
 وکړه، شاهي محل یې لوټ کړو او د بادشاه د کشری زوی،
 اخزیا نه بغېر یې د بادشاه ټولې بسځې او زامن قېدیان بوتلل.
 (۱۸) بیا د دې هر خه نه پس، مالک خدای په بادشاه باندې د
 کولمو سخت مرض راوستلو. (۱۹) تقریباً دوه کاله دا مرض
 په مزه مزه زیاتېدو تر دې پورې چې د هغه کولمې بهر راووتې
 او هغه په یو سخت تکلیف کېنې مړ شو. د هغه خلقو د هغه د
 عزت دپاره اور بل نه کړو لکه چې د هغه د پلار نیکه دپاره بل
 شوې وو. (۲۰) یهورام د دوو دېرشو کالو په عمر کېنې
 بادشاه جوړ شوې وو او اته کاله یې په یروشلم بادشاهی
 کړې وه. کله چې هغه مړ شو نو هیڅ څوک هم خفه نه وو.
 هغوی هغه د داؤد په ښار کېنې ښخ کړو، خو په شاهي اديره
 کېنې یې ښخ نه کړو.

د یهوداه بادشاه اخزیا

۲۲ (۱) خه عربو حمله وکړه او د یهورام بادشاه د
 کشری زوی اخزیا نه بغېر یې د یهورام ټول زامن ووژل. نو
 بیا د یروشلم خلقو اخزیا د خپل پلار نه پس بادشاه جوړ
 کړو. (۲) اخزیا د دوویشو کالو په عمر کېنې بادشاه جوړ
 شو او یو کال یې په یروشلم باندې بادشاهی وکړه. د هغه مور

عتلیاه وه چې د عُمری بادشاه نمسی وه. (۳) اخزیاہ د

اخى اب د خاندان په نقش قدم باندې روان وو، ځکه چې د

هغه مور عتلیاه هغه ته بدې لارې ښودلې. (۴) هغه د مالک

خدائ خلاف گناه وکړه، ځکه چې د هغه د پلار د مرگ نه

پس د اخى اب د خاندان نور کسان د هغه مشیران شول او

هغه یې د تباہی طرف ته بوتلو. (۵) د هغوی په مشورو یې

عمل کولو کله چې د شام بادشاه جزائیل خلاف یې په یو

جنگ کښې د اسرائیل د بادشاه یورام ملگرتیا وکړه. لښکرې

په رامات جلعاد کښې په جنگ شوې او یورام په جنگ کښې

زخمی شو. (۶) هغه د یزرعیل ښار ته ځکه راوایس شو چې

د هغه زخمونه روغ شی او اخزیاہ هلته د ملاوېدو دپاره

ورغلو. (۷) خدائ پاک د یورام دا ملاقات د اخزیاہ د تباہی

سبب وگرځولو. هغه او یورام، یاھو زوی د نمسی سره

ملاوېدو دپاره راوتل، کوم چې مالک خدائ د اخى اب شاهى

خاندان د تباہ کولو دپاره خوښ کړې وو. (۸) کله چې یاھو

د اخى اب په شاهى خاندان باندې د خدائ پاک سزا راوستله،

نو هغه د یهوداه د قبیلې یو څو مشرانو او د اخزیاہ خپلوانو

سره ملاو شو چې هغوی د اخزیاہ سره روان وو نو یاھو

هغوی ټول ووژل. (۹) اخزیاہ ولټولې شو او هغه په سامریه

کښې پټ وو او هلته پیدا شو. هغوی هغه یاھو ته بوتلو او وې

وژلو. خو هغوی د هغه لاش د هغه نیکه یهوسفط بادشاه د

عزت په وجه ښخ کړو، ځکه یهوسفط د مالک خدائ د

خدمت دپاره هر څه کړي وو. نو د اخزیاہ د خاندان داسې یو

کس هم پاتې نه شو چې هغه بادشاهى کړې وې.

د يهوداه مَلِكه عتلياه

١٠) څنگه چې د اخزياه بادشاه مور عتلياه د خپل زوی د قتل نه خبر شوه، نو هغې دا حُکم ورکړو چې د يهوداه د شاهي خاندان مکمل کسان دې ووژلے شی. (١١) د اخزياه يوه ناسکه خور يهوسبع وه، د هغې واده د يهویدع امام سره شوے وو. هغې په پټه باندې د اخزياه يو زوی يوآس بچ کړو، هغه يې د هغه نورو شهزادگانو نه يوړو کوم چې قتل کېدونکے وو او هغه او د هغه خدمتگارہ يې پټ کړل او د اوده کېدو په يوه کوټه کېنې د هغوی خيال ساتلو. نو داسې يهوسبع د هغه د پټ ساتلو په وجه باندې هغه د عتلياه د لاسه د مرگ نه بچ کړو. (١٢) تر شپږو کالو پورې هغه هلته پټ وو کله چې عتلياه د مَلِكه په توگه بادشاهي کوله.

د عتلياه خلاف بغاوت

٢٣) (١) د شپږو کالو انتظار نه پس يهویدع امام يوه فېصله وکړه. هغه د دې پينځو فوجي آفسرانو سره لوظ وکړو، د يروحام زوی عزرياه، د يهوحنان زوی اسمعيل، د عوبيد زوی عزرياه، د عداياه زوی معسياه او د زکري زوی الياسفط. (٢) هغوی د يهوداه ټولو ښارونو ته سفر وکړو او ځان سره يې واپس يروشلم ته ليويان او د ډلو ټول مشران راوستل. (٣) هغوی ټول د خدای پاک په کور کېنې راغونډ شول او هلته هغوی د بادشاه د زوی يوآس سره يو لوظ وکړو. يهویدع هغوی ته ووييل، ”د بادشاه زوی دا دے. دے به اوس بادشاه جوړېږي، لکه څنگه چې مالک خدای

فرمائیلی دی چې د داؤد اولاد به بادشاهان وی. (۴) نو مونږ
 به هم دغه شان کؤو. کله چې امامان او لیویان د سبت په
 ورځ د خپل کار دپاره راځی، نو د هغوی درېمه برخه به د
 مالک خدای د کور د دروازو څوکیداری کوی، (۵) هغه بله
 درېمه برخه به د شاهي محل څوکیداری کوی او باقی پاتې
 برخه به د ”بنیاد“ په دروازه باندې مقررولې شی. ټول خلق
 به د مالک خدای د کور په دربار کښې راغونډ شی. (۶) یاد
 ساتئ چې صرف امامان او لیویان به د مالک خدای کور ته
 ننوځی د چا چې د خدمت نمبر وی. هغوی ځکه ننوتلې شی
 چې هغوی پاک کړې شوی دی، خو باقی نور خلق به خامخا
 د مالک خدای اصول منی او بهر دې پاتې شی. (۷) لیویان
 به د بادشاه نه گېرچاپېره د حفاظت دپاره ولاړ وی، چې
 خپلې توري يې راویستلې وی او چې بادشاه چرته هم ځی نو
 هلته به ورسره ځی. نور هر څوک چې د مالک خدای کور ته
 د ننوتلو کوشش وکړی نو هغه دې ووژلې شی. (۸) لیویانو
 او د یهوداه خلقو د یهودیغ په اصولو باندې عمل وکړو. کوم
 څوکیداران چې د سبت په ورځ د کار نه چټی کېدل، نو
 هغوی ته دا اجازت نه وو چې کور ته لاړ شی نو داسې د هر
 فوجی مشر سره خپل څوکیداران موجود وو یعنی هغه
 څوکیداران چې د کار نه يې چټی کوله او هغه کسان چې
 کار له راتلل. (۹) یهودیغ آفسرانو له هغه نېزې او پالونه
 ورکړل کوم چې د داؤد بادشاه وو او چې د مالک خدای په
 کور کښې ساتلې شوی وو. (۱۰) هغه د مالک خدای د کور
 په مخکښې گېرچاپېره سړی مقرر کړل چې توري يې د دې
 دپاره راویستلې وې چې د بادشاه حفاظت وکړی. (۱۱) بیا
 یهودیغ یوآس بهر بوتلو، تاج يې د هغه په سر کېښودو او هغه

له يې د احكامو كتاب وركړو. نو هغه بادشاه شو. يهوديدع
 امام او د هغه زامنو د مقررولو د نښې په طور د يوآس سر په
 تېلو غوړ كړو او ټولو چغه ووهله، ”بادشاه زندهباد!“ (۱۲)
 عتلياه د بادشاه دپاره د خوشحالي چغې واورېدلې، نو هغه د
 مالك خدائ كور ته تېزه لاره، چرته چې خلق راغونډ و. (۱۳)
 هغې هلته د مالك خدائ د كور د دروازې په خوله كښې
 نوې بادشاه وليدو، چې د هغه ستنو سره ولاړ وو چې د
 بادشاهانو دپاره مخصوصې وې او گېرچاپېره ترې نه فوجي
 آفسران او د بيگلو غروونكي تاو و. ټولو خلقو د خوشحالي
 نه چغې وهلې او بيگلې يې غږولې، او د مالك خدائ د كور
 موسيقارانو د موسيقي د څيزونو سره دا جشن روان كړه
 وو. هغې د خفگان نه خپلې جامې وشلولې او چغه يې ووهله،
 ”غدار! غدار!“ (۱۴) يهوديدع دا نه غوښتل چې عتلياه دې د
 مالك خدائ په كور كښې ووژلې شي، نو هغه خپل فوجي
 آفسران راوغوښتل او ورته يې ووئيل، ”هغه د څوكيدارانو د
 قطارونو په مينځ كښې وباسئ او هر څوك چې د هغې د بچ
 كولو كوشش كوي نو هغه ووژنئ.“ (۱۵) هغوى هغه ونيوله،
 محل ته يې بوتله او هلته يې د آسونو د دروازې سره ووژله.

يهوديدع د خلقو اصلاح كوي

(۱۶) يهوديدع امام يوآس بادشاه او خلق د ځان سره كړل چې
 د هغه سره يو لوظ وكړي چې هغوى به د مالك خدائ وفادار
 اوسى. (۱۷) بيا هغوى ټول د بعل عبادتخاني ته لاړل او هغه يې
 راوغورزوله. هغوى هلته قربان گاه او بتان ټوټې كړل او متان
 د بعل امام يې د قربان گاه په مخكښې ووژلو. (۱۸) يهوديدع
 امامان او ليويان د مالك خدائ د كور د كار مشران مقرر

کړل. د هغوی کار هغه ذمه واری سر ته رسول ؤو چې کومې ورته داؤد بادشاه حواله کړې وې او چې د موسی د قانون په مطابق هغه نذرانې وسوزوی چې کومې مالک خدای ته د موسیقی او خوشحالی سره پېش کیري. (۱۹) یهویدع د مالک خدای د کور په دروازو باندې د دې دپاره هم څوکیداران مقرر کړل چې څوک ناپاک وی نو هغه بهر ایسار کړی شی. (۲۰) فوجی آفسران، مشران خلق، آفسران او نور پاتې ټول خلق د یهویدع سره په هغه عمل کښې ملگری ؤو چې کله بادشاه د مالک خدای کور نه محل ته راوستلے شو. هغوی په پاسنی دروازه رانوتل او بادشاه په خپل تخت کښېناستو. (۲۱) ټول خلق خوشحاله ؤو او اوس د عتلیاه د وژلو په وجه په ښار کښې خاموشی وه.

د یهوداه بادشاه یوآس

۲۴ (۱) یوآس د اوو کالو په عمر کښې د یهوداه بادشاه شو او څلوېښت کاله یې په یروشلم باندې بادشاهی وکړه. د هغه مور د بیرسبع د ښار ضبیا وه. (۲) ترڅو پورې چې یهویدع امام ژوندے وو نو یوآس هم هغه کار کولو چې مالک خدای ورباندې خوشحالېدو. (۳) یهویدع د یوآس بادشاه دپاره دوه ښځې خوښې کړې او د هغه زامن او لوڼه پیدا شول. (۴) کله چې یوآس بادشاه وو نو هغه دا فېصله وکړه چې د مالک خدای د کور مرمت دې وشي. (۵) هغه امامانو او لیویانو له حکم ورکړو چې د یهوداه ښارونو ته لاړ شی او د ټولو خلقو نه دومره پېسې راغونډې کړی چې د مالک خدای په کور کښې کلنے مرمت ورباندې وکړي. هغه ورته

ووئیل چي دا کار سمدستی وکړی، خو لیویانو دا کار
 سمدستی ونه کړو، ﴿٦﴾ نو هغه د هغوی مشر یهویدع
 راوغوښتلو او تپوس یې ترې نه وکړو، ”تاسو دې ته پام ولې
 نه کولو چې لیویانو د یهوداه او یروشلم نه هغه محصُول
 راغونډولو کوم چې د مالک خدای خدمت کوونکی موسی د
 خلقو نه دا غوښتل چې دا محصُول د مالک خدای د حضور
 د خپمې دپاره ورکړی؟“ ﴿٧﴾ د عتلیاه یعنی د هغه بدکارې
 ښځې منونکو د مالک خدای د کور نه د پېر وخت نه غلا
 کوله او ټول مقدس څیزونه یې هم د بعل په عبادت کښې
 استعمالول. ﴿٨﴾ بادشاه لیویانو له حکم ورکړو چې د چندې
 دپاره یو صندوق جوړ کړی او د مالک خدای د کور په
 دروازه کښې یې کېږدی. ﴿٩﴾ هغه په ټول یروشلم او یهوداه
 کښې هر یو کس له دا خبر ورولېږلو چې مالک خدای له هغه
 محصُول راوړی کوم چې په وپومبی ځل د خدای پاک
 خدمت کوونکی موسی په صحرا کښې راغونډ کړی وو. ﴿١٠﴾
 په دې باندې خلق او د هغوی مشران خوشحاله شول او
 خپلې د محصُول پېسې یې راوړې او صندوق یې ډک کړو.
 ﴿١١﴾ لیویانو به هره ورځ هغه صندوق شاهي آفسر له وړلو
 کوم آفسر چې د دې زمه وار وو. کله به هم چې دا ډک وو،
 نو شاهي منشی او د مشر امام کس به پېسې راویستلې او
 صندوق به یې واپس خپل ځای ته وړلو. نو داسې هغوی
 دپېرې پېسې راغونډې کړې. ﴿١٢﴾ بادشاه او یهویدع به پېسې
 هغه چا له ورکولې کوم چې د مالک خدای د کور د مرمت
 کولو مشران وو او هغوی د کانیو ګلکاران، ترکانان او
 لوهاران د مرمت دپاره په مزدورۍ ونيول. ﴿١٣﴾ هغوی ټولو
 سخت محنت کولو او د مالک خدای کور یې خپل اصلی

حالت ته بيا راوستلو، هم هغه شان مضبوط لکه څنگه چې مخکښې وو. (۱۴) کله چې مرمت ختم شو، نو هغه پاتې شوی سره زر او سپين زر بادشاه او يهودي له ورکړې شول، چې هغوی دا د مالک خدای د کور د جامونو او نور سامان جوړولو دپاره استعمال کړل.

د یوآس د مالک خدای نه اورېدل

چې ترڅو پورې يهودي ژوندې وو، نو نذرانې به مسلسل د مالک خدای په کور کېنې پېش کېدلې. (۱۵) کله چې يهودي د یو سل او دېرشو کالو بڼه پوخ عمر ته ورسېدو، نو هغه مړ شو. (۱۶) هغه د داؤد په شاهي اديره کېنې ښخ شو ځکه چې هغه په اسرائیل کېنې د خدای پاک او د هغه د کور پېر خدمت کړې وو. (۱۷) خو چې کله يهودي مړ شو، نو د يهوداه مشرانو یوآس بادشاه دې ته جوړ کړو چې هغوی ته غوږ ونیسي. (۱۸) نو خلقو د مالک خدای په کور کېنې د هغه عبادت پرېښودو، دا هغه ځای وو چرته چې د هغوی پلار نيکه عبادت کولو او د دې په ځای یې د بتانو او د اشیرې بت د ښو عبادت شروع کړو. د دې گناهونو د جرم په وجه هغوی په يهوداه او یروشلم باندې د مالک خدای غصه راوستله. (۱۹) مالک خدای هغوی له پېغمبران وروپېرل چې خلق هغه واپس راوگرځوي، پېغمبران به هغوی له خبردارۍ ورکولو خو خلقو ورته غوږ ونه نیولو. (۲۰) بيا د خدای پاک روح د يهودي امام په زوی زکریاه باندې راغلو. هغه په یو اوچت ځای باندې ودرېدو او آواز یې وکړو، ”مالک خدای، خدای پاک دا تپوس کوی چې تاسو د هغه د حکمونو نافرمانی ولې کوئ او په خپل ځان باندې تباهی ولې راولئ.

تاسو هغه پرېښودو، نو په دې وجه هغه تاسو هم پرېښودئ.

۲۱) یوآس بادشاه د زکریاه خلاف په یو سازش کښې

ملگرتیا وکړه او د بادشاه په حکم یې د مالک خدای د کور په دربار کښې زکریاه سنگسار کړو. ۲۲) بادشاه هغه د

وفاداری خدمت هېر کړو چې د زکریاه پلار یهویدع د هغه

دپاره کړې وو او هغه زکریاه ووژلو. کله چې زکریاه مړ

کېدو، نو هغه چغه ووهله، ”مالک خدای دې زما په حال نظر وکړی او زما بدل دې تا نه واخلي.“

د یوآس د بادشاهي ختمېدل

۲۳) کله چې په هغه کال خزان راغلو، نو د شام لښکر په

یهوداه او یروشلم باندې حمله وکړه او ټول مشران یې ووژل

او ټول مال غنیمت یې د دمشق بادشاه له یورو. ۲۴) اگر چې شامی لښکر وړوکه وو، خو مالک خدای د هغوی مدد

وکړو چې د یهوداه دومره لوی لښکر له شکست ورکړی ځکه

چې د یهوداه خلقو مالک خدای د هغوی د پلار نیکه خدای

پاک پرېښی وو. نو داسې یوآس بادشاه ته سزا ملاو شوه.

۲۵) کله چې شامی لښکر واپس لاړو نو یوآس سخت زخمی

پاتې وو، نو وروستو بیا د هغه دوو آفسرانو د هغه خلاف

منصوبه جوړه کړه او هغه یې په خپل کت کښې ووژلو د دې

دپاره چې د یهویدع امام د زوی د قتل بدله ترې نه واخلي.

هغه د داؤد په ښار کښې ښخ شو، خو په شاهي اديره کښې

ښخ نه شو. ۲۶) د هغه خلاف چې چا منصوبه جوړه کړې

وه هغه یو زاباد وو، چې هغه د یوې عمونی ښځې زوی وو

چې د هغې نوم سماعت وو، او بل یهوژید وو چې د یوې

موآبی ښځې زوی وو چې د هغې نوم سمریت وو. ۲۷) د

بادشاهانو د کتاب په تفسیر کښې د یوآس د زامنو قیصې، هغه پېغامونه چې د هغه خلاف شوی دی، او د مالک خدای د کور د بیا جوړولو په حقله قیصه شامله ده. د هغه زوی امصیاه د هغه نه پس بادشاه جوړ شو.

د یهوداه بادشاه امصیاه

۲۵ (۱) امصیاه د پینځویشتنو کالو په عمر کښې بادشاه شو او یو کم دېرش کاله یې په یروشلیم باندې حکومت وکړو. د هغه مور د یروشلیم یهوعدان وه. (۲) هغه هغه هر کار کولو چې په خه باندې مالک خدای رضا کېدو خو د زړه د اخلاصه یې نه کول. (۳) کله چې د هغه بادشاهی مضبوطه شوه، نو هغه هغه آفسران ووژل چا چې د هغه پلار وژلې وو. (۴) خو هغه د هغوی بچی ونه وژل او په هغه خه یې عمل وکړو چې مالک خدای د موسی په شریعت کښې د هغې حکم کړې وو، ”مور پلار دې د هغه جرمونو په وجه نه شی وژلې کوم چې د هغوی بچو کړی وی او بچی دې د هغه جرمونو په وجه نه شی وژلې کوم چې د هغوی مور پلار کړی وی، یو کس دې صرف د هغه جرم په وجه وژلې شی چې هغه په خپله کړې وی.“

د ادوم خلاف جنگ

(۵) امصیاه بادشاه د یهوداه او د بنیامین د قبیلو ټول سړی د خپلو خپلو کورنو په مطابق په فوجی ډلو کښې رایوځای کړل او د زرو کسانو د ډلو او د سلو کسانو د ډلو دپاره یې فوجی مشران مقرر کړل. په دې کښې هغه ټول سړی شامل

ۋو چې عُمر یې شل کاله یا د دې نه زیات وو، چې ټول درې

لاکه ۋو. هغوی خوښ کړې شوی فوجیان ۋو، د جنگ دپاره

تیار ۋو او د نېزو او دالونو په استعمالولو کېنې تکره ۋو. ﴿٤﴾

د دې نه علاوه، هغه د اسرائیل نه سل زره فوجیان تقریباً د

درې زره او څلور سوه کلو د سپینو زرو په قیمت باندې په

مزدوری ونيول. ﴿٧﴾ خو یو پېغمبر بادشاه له ورغلو او ورته

یې وویل، ”د اسرائیل دا فوجیان ځان سره مه بوځه. مالک

خدای د افرایم د قبیلې د دې فوجیانو مل نه دے. ﴿٨﴾

کېدې شی ستا خیال دا وی چې د هغوی په وجه به تاسو په

جنگ کېنې تکره شی، خو دا د خدای پاک کار دے چې هغه

دا طاقت لری چې چا له فتح یا شکست ورکړی. خدای پاک

به ستاسو د دشمنانو په وجه تاسو له شکست درکړی. ﴿٩﴾

امصیاه د پېغمبر نه ټپوس وکړو، ”خو د هغه ټولو سپینو زرو

به څه کیږی چې ما په مزدوری کېنې ورکړی دی؟“ هغه

پېغمبر ورته وفرمائیل، ”مالک خدای تا له د هغې نه زیات

درکولے شی. ﴿١٠﴾ نو امصیاه هغه د مزدوری فوجیان

واپس ولېږل او ورته یې وویل چې کورونو ته لاړ شی. نو

هغوی کورونو ته لاړل او د یهوداه خلقو ته سخت غصه ۋو.

﴿١١﴾ امصیاه خپل ځان بیا تکره کړو او د مالگې مېدان ته یې

خپل لښکر روان کړو. هغوی هلته جنگ وکړو او لس زره

ادومی فوجیان یې ووژل ﴿١٢﴾ او نور لس زره یې ونيول.

هغوی قېدیان د سلح په ښار کېنې د کمر سر ته وخېژول او

راوې غورزول، نو داسې هغوی لاندې په گټو کېنې مړه شول.

﴿١٣﴾ په دې دوران کېنې د مزدوری کوم فوجیان چې امصیاه

کورونو ته لېږلی ۋو نو هغوی د سامریه او بیت حورون په

مینخ کېنې د یهوداه په یو څو ښارونو حمله وکړه. هغوی

درې زره كسان ووژل او ډېر مال غنيمت يې يوړو. (۱۴) كله چې امصياہ اډوميانو له د شكست وركولو نه پس راوگرځېدو، نو هغه د هغوى بُتان د ځان سره راوړل، دا يې ودرول، د هغې عبادت يې وكړو او خوشبويى يې ورته وسوزولې. (۱۵) په دې باندې مالِك خُداى غصه شو، نو هغه امصياہ له يو پېغمبر ورولېږلو. پېغمبر ورته وفرمائيل، ”تا د هغه پردو معبودانو عبادت ولې كړې دى چې هغوى ستا د لاس نه خپل خلق هم نه شول بچ كولى؟“ (۱۶) نو امصياہ ورته ووييل، ”د كله نه ته مونږ د بادشاه مشير مقرر كړې يې؟ خوله دې بنده كړه، گڼې وويه دې وژنم.“ پېغمبر خبرې بندې كړې خو دا يې وفرمائيل، ”اوس ما ته پته ولگېده چې خُداى پاك ستا د تباہ كولو فېصله كړې ده دا ځكه چې تا دا هر څه وكړل او زما نصيحت ته دې پام نه دى كړى.“

د اسرائيل خلاف جنگ

(۱۷) د يهوداه بادشاه امصياہ او د هغه مشيرانو د اسرائيل د بادشاهى خلاف منصوبه جوړه كړه. بيا هغه د اسرائيل بادشاه يهوآس ته يو پېغام ولېږلو، څوك چې د يهوآخز زوى او د ياهو نمسې وو، چې جنگ له راوپاندې شه. (۱۸) يهوآس امصياہ له دا پېغام ولېږلو، ”يو ځل د لبنان په غرونو كېنې د ازغو بوټى د ديار ونې له دا پېغام ولېږلو، زما زوى له ستا لور راکړه چې واده يې كړى. نو بيا يو ځنگلى ځناور هلته تېرېدو او د ازغو په بوټى يې پښې كېښودې. (۱۹) نو امصياہ، اډوميانو له دې اوس شكست وركړې دى او مغروره شوې يې. خو زه تا له مشوره دركوم چې په خپل كور كېنې كېښنه. داسې بلا ولې راپاروې چې هغه ستا او ستا په خلقو باندې

صِرْف تباہی راولی؟“ (۲۰) خو امصیاه ورته غور نہ نیولو.

خُدائِ پاک غوبنٹل چي امصیاه شکست و خوری، حُکھ چي
 هغه د ادومی بُتانو عبادت کرے وو. (۲۱) نو د اسرائیل
 بادشاہ یهوآس د یهوداہ بادشاہ امصیاه خِلاف جنگ له لارو.
 هغویٰ په یهوداہ کبني د بیت شمس سره یو بل ته مخامخ
 شول، (۲۲) د یهوداہ لبسکر د اسرائیل د لبسکر نه شکست
 و خورو او ټول فوجیان خپلو کورونو ته و تبتبدل. (۲۳)
 یهوآس امصیاه و نیولو او یروشلم ته یي بوتلو. هلته هغه د
 افرائیم د دروازې نه واخله د گوت د دروازې پورې دپوال
 راوغورزولو، چي تقریباً دوه سوه او شل گزه فاصله وه. (۲۴)
 هغه د مالک خُدائِ د کور ټول سره زر او سپین زر د مال
 غنیمت په توگه سامریه ته یورل، د مالک خُدائِ د کور هغه
 سامان چي د عوبید ادوم اولاد د هغي حفاظت کولو او د
 محل خزانې یي یورې. هغه د حان سره قبدیان هم بوتلل. (۲۵)
 د یهوداہ بادشاہ امصیاه د اسرائیل د بادشاہ یهوآس د مرگ
 نه پس پینخلس کاله ژوندے وو. (۲۶) امصیاه چي نور هر خه
 هم کری دی د هغه د بادشاهی د شروع نه واخله تر آخره
 پورې هغه د یهوداہ او اسرائیل د بادشاهانو په تاریخ کبني
 لیکلے شوی دی. (۲۷) د هغه وخت نه واخله چي کله هغه د
 مالک خُدائِ خِلاف بغاوت وکرو، په یروشلم کبني دشمنانو د
 هغه خِلاف یوه منصوبه جوړوله. په آخر کبني هغه د لکیس
 بنار ته و تبتبدو، خو د هغه دشمنان په هغه پسي وُو او هلته
 یي ووژلو. (۲۸) د هغه لاش په یو آس باندي یروشلم ته
 راوړلے شو او هغه د داؤد بنار په شاهی اديره کبني بنخ
 کرے شو.

١ د يهوداه ټولو خلقو د امصياه شپارس كلن زوى
عَزِيَاه خوبښ كړو چې د خپل پلار نه پس بادشاه جوړ شى.

٢ دا د امصياه د مرگ نه پس وُو چې عَزِيَاه ايلات بيا

قبضه كړو او ښار يې دوباره جوړ كړو. ٣ عَزِيَاه د

شپارسو كالو په عُمَر كښې بادشاه شو او هغه په يروشلم

باندې دوه پنځوس كاله بادشاهى وكړه. د هغه مور د يروشلم

يكولياه وه. ٤ هغه د خپل پلار په نقش قدم باندې روان وو

او هغه كار يې كولو چې مالِك خُدائ ورياندې خوشحالبډو.

٥ چې ترڅو پورې د هغه مذهبي مشير زكرياه ژوندې وو،

نو هغه په وفادارى سره د مالِك خُدائ خدمت كولو او

خُدائ پاك هغه له بركت وركولو. ٦ عَزِيَاه د فلسطينو

خلاف جنگ له لارو. هغه د جات، يبنه او اشدود ښارونو

دېوالونه راوغورزول او د اشدود او باقى ټول فلسطيه كښې يې

د پخو دېوالونو ښارونه جوړ كړل. ٧ خُدائ پاك فلسطينو

له او هغه عربو له چې په جوربعل كښې اوسېدل او معونيانو

له په شكست وركولو كښې د هغه مل وو. ٨ عمونيانو

عَزِيَاه له محصُول وركولو او هغه دومره طاقتور شو چې د

هغه شهرت د مصر پورې خور شو. ٩ عَزِيَاه د يروشلم د

پخو دېوالونو مضبوطولو دپاره داسې وكړل چې د گوټ د

دروازې سره او د وادى د دروازې سره او هلته يې برجونه

جوړ كړل چرته چې دېوال تاوېږي. ١٠ هغه په بيابان كښې

پاخه برجونه جوړ كړل او د اوبو ډېرې ډيگې يې وكنستلې،

حُكّه چې هغه د نمرپريواته طرف ته د غره په لمنو كښې او

بيابان كښې د څاروو ډېرې رمې لرلې. حُكّه چې هغه د

زميدارى سره مينه لرله، هغه خلقو ته وفرمائيل چې د غرونو

په مُلک کبني د انگورو باغونه وگري او په آباډه زمکه کبني پتي وگري. (۱۱) د عزيه لوي لښکر د جنگ دپاره تيار وو. د دې حساب کتاب د حنياه د زمه واري لاندې د هغه منشيانو يعي ايل او معسيه ساتلو. حنياه د بادشاه د نوکرانو نه يو کس وو. (۱۲) د لښکر مشري شپږويشت سوو آفسرانو کوله. (۱۳) د هغوي لاندې درې لاکه اووه زره او پينځه سوه داسي تکړه فوجيان وو چې هغوي په بنه شان د دشمنانو نه د بادشاه حفاظت کولې شو. (۱۴) عزيه د لښکر دپاره د پالونو، نېزو، د کلکو ټوپو، زغرو، ليندو، غشو او د ليندو دپاره د کانو بندوبست وکړو. (۱۵) په يروشلم کبني ماهرو کارگرانو د غشو د ويشتلو دپاره او د برجونو او د بناړ د دېوال د گوټونو نه د لويو کانو غورزولو دپاره څيزونه ايجاد کړل. د هغه شهرت په هر ځای کبني خور شو او چې د خدای پاک نه هغه ته کوم مدد ملاو شوې وو د هغې په وجه هغه پېر طاقتور شو.

د خپل غرور په وجه عزيه ته سزا ملاوېدل

(۱۶) خو کله چې عزيه بادشاه تکړه شو، نو هغه مغروره شو او په دې وجه هغه د تباهۍ طرف ته لاړو. هغه د مالک خدای د خپل خدای پاک سره خيانت وکړو ځکه چې هغه په خپله د مالک خدای کور ته لاړو او د خوشبوۍ په قربان گاه باندې يې خوشبوئی وسوزوله. (۱۷) عزيه امام، بادشاه پسې لاړو چې د عزيه سره اتيا بهادر امامان ملگري وو، (۱۸) دا دې دپاره چې د عزيه مخه ونيسي. هغوي وويل، ”عزيه، ته دا حق نه لرې چې مالک خدای ته خوشبوئی وسوزوي. صرف د هارون د اولاد امامان د دې کار دپاره مخصوص دي. د

دې مقدس خائ نه ووځه ځکه چې تا گناه کړې ده او مالک خدائ به نور ستا عزت نه کوی. (۱۹) عزیزاه هلته د مالک خدائ په کور کښې د خوشبویی د قربان گاه سره ولاړ وو او د خوشبویی د سوزولو مجمر پې نیولې وو. هغه امامانو ته غصه شو او سمدستی د جذام مرض د هغه په تندي باندې راغلو. (۲۰) عزیزاه او نورو امامانو د یرې سره د بادشاه تندي ته کتل او بیا پې هغه دې ته مجبور کړو چې د مالک خدائ د کور نه لاړ شی. هغه زر زر د هغه خائ نه لاړو، ځکه چې مالک خدائ هغه له سزا ورکړې وه. (۲۱) عزیزاه باقی ټول عمر د خپل مرض په وجه ناپاک وو. بیا د دې قابل نه شو چې د مالک خدائ کور ته ورننوتې وو او هغه په یو ځان له کور کښې اوسېدو، خپل ټول کارونه پې پرېښودل. په دې دوران کښې د هغه زوی یوتام په ملک حکومت کولو. (۲۲) د آموص زوی یسعیاه پېغمبر هغه نور ټول څیزونه لیکلی دی چې عزیزاه بادشاه د خپلې بادشاهی په دوران کښې کړی دی. (۲۳) عزیزاه مړ شو او د بنخېدو په شاهي زمکه کښې ښخ شو، خو د جذام د مرض په وجه هغه په شاهي اديره کښې ښخ نه شو. د هغه زوی یوتام د هغه نه پس بادشاه جوړ شو.

د یهوداه بادشاه یوتام

۲۷ (۱) یوتام د پینځویشو کالو په عمر کښې بادشاه شو او هغه شپاړس کاله په یروشلم بادشاهی وکړه. د هغه مور یروسا د صدوق لور وه. (۲) هغه د خپل پلار عزیزاه په شان هم هغه کار کولو چې په کوم باندې مالک خدائ خوشحالېدو، خو د خپل پلار په شان هغه داسې گناه ونه کړه

لکه چې د هغه پلار د مالک خدای کور ته ننوتلې وو. خو خلقو گناه بیا بیا کوله. (۳) هغه یوتام وو چې هغه د مالک خدای د کور پاسنی دروازه جوړه کړه او د یروشلم په هغه علاقه کښې یې د ښار د دېوال پېر مرمت هم وکړو چې د هغه علاقې نوم عوفل وو. (۴) د یهوداه په غرونو کښې هغه ښارونه جوړ کړل او په ځنگلو کښې یې قلعي او برجونه جوړ کړل. (۵) هغه د عمون بادشاه او د هغه د لښکر خلاف جنگ وکړو او هغوی له یې شکست ورکړو. بیا هغه عمونیان دې ته مجبور کړل چې درې کاله به هر کال دا محسول ورکوی، درې زره او څلور سوه کلو سپین زر، یو زر ټنه غنم او یو زر ټنه اوریشې. (۶) د یوتام بادشاهی مضبوطېدله ځکه چې هغه په وفاداری سره د مالک خدای د خپل خدای پاک فرمانبرداری کوله. (۷) د یوتام د بادشاهی نورې واقعي، د هغه جنګونه او د هغه نور کارونه، دا هر څه د اسرائیل او د یهوداه په تاریخ کښې لیکلې شوی دی. (۸) یوتام د پینځویشو کالو وو چې هغه بادشاه شو او هغه په یروشلم باندې شپاړس کاله بادشاهی وکړه. (۹) یوتام مړ شو او د داؤد په ښار کښې ښخ شو او د هغه زوی احاز د هغه نه پس بادشاه جوړ شو.

د یهوداه بادشاه احاز

۲۸ (۱) احاز د شلو کالو په عمر کښې بادشاه شو او هغه په یروشلم باندې شپاړس کاله بادشاهی وکړه. هغه د خپل پلار نیکه داؤد په شان نه وو، او په ځای د هغې یې هغه کار کولو چې په څه مالک خدای ناراضه کېدو. (۲) او د

إسرائيل د بادشاهانو په نقش قدم باندې روان وو. هغه د بعل د اوسپنې بُتان جوړ کړی ؤو، ﴿٣﴾ د هنوم په وادی کښې یې خوشبویی سوزولې او تر دې پورې چې خپل زامن یې هم بُتانو ته د سوزېدونکې نذرانو په توګه قربانی کړل. د هغه خلقو د حرامو رواجونو نقل یې کولو چې کله بنی اسرائیلیان مخ په وړاندې تلل نو مالک خدای هغه د غېرو قومونو خلق د هغه مُلک نه شړلی ؤو. ﴿٤﴾ په علاقائی عبادتخانو کښې، په غرونو، او د سوری د هرې ونې لاندې به احاز قربانی پېش کولې او خوشبویی یې سوزولې.

شام او اسرائیل یهوداه له شکست ورکول

﴿٥﴾-﴿٦﴾ احاز بادشاه گناه کړې وه، نو په دې وجه مالک خدای د هغه خدای پاک د شام بادشاه په ذریعه هغه له شکست ورکړو او هغه په لوی شمېر کښې د یهوداه قېدیان هم دمشق ته بوتلل. مالک خدای د رملیاه د زوی د اسرائیل د بادشاه فحح په ذریعه هم احاز له شکست ورکړو او په یوه ورځ یې یو سل او شل زره د یهوداه تکره فوجیان ووژل. مالک خدای د هغوی پلار نیکه خدای پاک د دې کېدو اجازت ځکه ورکړو چې د یهوداه خلقو هغه پرېښی وو. ﴿٧﴾ یو اسرائیلی فوجی چې نوم یې زکری وو هغه د احاز بادشاه زوی معسیاه، د محل مشر عزریقام او القنه ووژل. القنه په بادشاه پسې دویم سرې وو. ﴿٨﴾ اگر چې د یهوداه خلق د هغوی خپل رشته دار هم ؤو، خو د اسرائیل لښکر دوه لاکه ښځې او ماشومان قېدیان کړل او د ډېر زیات مال غنیمت سره یې سامریه ته بوتلل.

٩) د مالڪ خُدايٰ يو پيغمبر چي نوم يي عوبيد وو، هغه د سامريه په ښار كښي اوسېدو. كله چي د اسرائيل لښكر د يهوداه د قبيدبانو سره واپس راروان وو نو چي هغوي ښار ته په ننوتلو ؤو نو عوبيد هغوي له د ملاوېدو دپاره ور ووتلو او عوبيد ورته وويل، ”مالڪ خُدايٰ ستاسو د پلار نيڪه خُدايٰ پاك د يهوداه خلقو ته غصه وو او ستاسو په ذريعه يي هغوي له شكست وركړو، خو چي تاسو هغوي څومره په بېرحمي سره حلال كړي دي نو خُدايٰ پاك د هغي نه خبر شوې دې. ١٠) او اوس ستاسو اراده دا ده چي د يروشلم او يهوداه سړي او ښځي خپل غلامان او وينځي جوړي كړي. ولي تاسو ته پته نشته څه چي تاسو د مالڪ خُدايٰ د خپل خُدايٰ پاك خلاف گناهونه هم كړي دي؟ ١١) زما دا خبره واورئ. دا قبيديان ستاسو وروڼه او خوېندې دي. هغوي پرېږدئ چي لاړ شي، گني مالڪ خُدايٰ به په غصه كښي تاسو له سزا دركړي.“ ١٢) د افرائيم د قبيلي څلورو مشرانو سړو، د يهوحنان زوي عزرياه، د مسلموت زوي بركياه، د سلوم زوي يحزقياه او د خدلي زوي عماسا هم د فوجي كاروائي مخالفت وكړو. ١٣) هغوي وويل، ”دا قبيديان دلته مه راولئ. مونږ د مالڪ خُدايٰ خلاف لويه گناه كړې ده او هغه مو دومره غصه كړې دې چي مونږ له به سزا راکړي. اوس ته داسې نور هم څه كول غواړي چي په هغي باندي زمونږ جرم زيات شي.“ ١٤) نو بيا فوجيانو قبيديان او مال غنيمت هغه خلقو او د هغوي مشرانو ته حواله كړو، ١٥) او هغه څلور سړي د دې دپاره مقرر كړې شول چي قبيديانو له

د هغه نیولے شوی مالِ غنیمت نه جامې ورکړې. هغوی ورله د اغوستلو دپاره خپلې او جامې ورکړې، د خوراک خښاک بڼه پېر څیزونه یې ورکړل او د هغوی په زخمونو یې د زیتونو تېل واچول. هغه کسان چې کوم پېر کمزوری ؤ او تلے نه شو نو هغوی یې په خرونو کښېنول او ټول قېدیان په یريحو کښې د یهوداه علاقې ته بوتلے شول، کوم چې د کجورو د ونو ښار دے. بیا د اسرائیل خلق خپل کور سامریه ته راواپس شول.

د احاز د اسوریانو نه مدد غوښتل

١٦-١٧) ادومیانو په یهوداه باندې بیا حملې شروع کړې او پېر قېدیان یې ونيول، نو په دې وجه احاز بادشاه د اسور بادشاه تغلت فلاسر نه مدد وغوښتو. ١٨) په هغه وخت کښې فلسطیانو د نمرپرېواته په طرف د غرونو په لمن کښې او په جنوبی یهوداه کښې په ښارونو باندې حملې کولې. هغوی د بیت شمس، ایالون، جدیروت، شوکو، تمنن او جمسو ښارونه او ورسره خواوشا علاقو کښې کلی هم قبضه کړل او هلته پاخه دېره شول. ١٩) احاز بادشاه خپل خلق د بدعملی په لار روان کړی ؤ او د مالک خدای نافرمانی یې کړې وه نو په دې وجه مالک خدای په یهوداه باندې افتونه راوستل. ٢٠) د اسور بادشاه د احاز د مدد په ځای د هغه مخالفت وکړو او هغه یې د تکلیف سره مخ کړو. ٢١) نو احاز د مالک خدای د کور، محل او د خلقو د مشرانو د کورونو نه یې سره زر واخستل او د اسور بادشاه له یې ورکړل، خو په دې هم کار ونه شو.

٢٢) کله چې مصیبتونه پېر سخت وُو، نو هغه سپری یعنی احاز د مالک خُدای خِلاف د مخکښې نه زیاته گناه وکړه.

٢٣) هغه د دمشق معبودانو ته قربانۍ پېش کړې، چا چې هغه له شکست ورکړې وو. هغه وویل، ”د شام معبودانو د خپلو بادشاهانو مدد وکړو، نو که زه هغوی ته قربانۍ پېش کړم، نو کېدې شی چې زما هم مدد وکړی.“ نو په دې وجه په هغه او د هغه په قوم باندې تباھی راغله. (٢٤) د دې نه علاوه، هغه د خُدای پاک د کور ټول سامان هم واخستلو او ټوټې ټوټې یې کړو. هغه د مالک خُدای د کور دروازې بندې کړې او د یروشلم په هر خُای کښې یې قربان گاه جوړې کړې. (٢٥) هغه د یهوداه په هر یو ښار کښې علاقائی عبادتخانی جوړې کړې، چرته چې به پردو خُدایانو ته خوشبویی سوزولې شوې. نو په دې وجه هغه مالک خُدای د خپل پلار نیکه خُدای پاک په قهر کړو. (٢٦) د شروع نه واخله تر آخره پورې د هغه د بادشاهی ټولې واقعې د یهوداه او د اسرائیل په تاریخ کښې لیکلې شوی دی. (٢٧) احاز بادشاه مړ شو او په یروشلم کښې ښخ شو، خو په شاهي اديره کښې ښخ نه شو. د هغه زوی حزقیاه د هغه نه پس بادشاه جوړ شو.

د یهوداه بادشاه حزقیاه

٢٩ (١) حزقیاه د پینځویشو کالو په عُمر کښې د یهوداه بادشاه شو او یو کم دېرش کاله یې په یروشلم باندې بادشاهی وکړه. د هغه مور ابیاه د زکریاه لور وه. (٢) هغه د خپل پلار

نيڪهٽ داؤد په نقشِ قدم باندې روان وو او هغه ڪار پي ڪولو
چي مالڪ خُداي ورياندې رضا ڪېدو.

د مالڪ خُداي د ڪور پاڪول

- ٣) د حزقياھ د بادشاهي د اول ڪال په ورومبي مياشت، هغهٽ
د مالڪ خُداي د ڪور دروازي ڪولاو ڪرې او مرمت پي ڪرې.
- ٤) هغهٽ د مالڪ خُداي د ڪور نمرخاتۀ طرف ته دربار ڪبني
امان او ليويانو راغونڊ ڪرل (٥) او هلته پي ورته خبري
وڪرې. هغهٽ وفرمائيل، ”ليويانو تاسو به خپل خانونه وقف
ڪرئ او د مالڪ خُداي ڪور به پاڪ ڪرئ ڪوم چي ستاسو د
پلار نيڪهٽ خُداي پاڪ دے. د مقدس خُداي نه ٽول ناپاڪه
خيزونه لرې ڪرئ. (٦) زمونږ پلار نيڪهٽ د مالڪ خُداي زمونږ
د خُداي پاڪ نافرمانه وُو او هغه ڪار پي ڪولو چي په خۀ
باندې هغه ناراضه ڪېدو. هغوي مالڪ خُداي او د هغهٽ ڪور
پرېښودو او هغهٽ ته پي شا وگرځوله. (٧) هغوي د ننوتو د
کوٽي دروازي بندې ڪرې، ڊيوې پي پرېښودې چي مږي شي
او خوشبوئي پي نهٽ سوزوله او نهٽ پي د بني اسرائيلو د خُداي
پاڪ په مقدس خُداي ڪبني سوزېدونڪي نذراني پېش ڪرې. (٨)
نو په دې وجه مالڪ خُداي يهوداه او يروشلم ته غصه دے او
چي هغهٽ خۀ ڪري دي په هغې باندې هر يو ڪس ڇران دے او
يربدلے دے او سپڪ پي گني. او تاسو ته د دې ډېره ښۀ پته
ده. (٩) زمونږ پلار نيڪهٽ په جنگ ڪبني وڙلے شوي وُو او
زمونږ ښځي او بچي قبيديان بوتلے شوي دي. (١٠) اوس ما دا
فېصله ڪرې ده چي د مالڪ خُداي د بني اسرائيلو د خُداي
پاڪ سره يو لوظ وڪرم، نو هغه به نور مونږ ته غصه نهٽ وي.
(١١) زما زامنو وخت مۀ ضائع ڪوي. تاسو هغه څوڪ يئ

چې مالک خُدائ د دې دپاره خوښ کړی یئ چې هغه ته خوشبوئی وسوزوئ او د هغه په عبادت کښې د خلقو مشری وکړئ. “۱۲-۱۴ دا لیویان هلته موجود ؤو: د قُهات د قبیلې، د عماسی زوئ محت او د عزریاه زوئ یوایل، د مراری د قبیلې، د عبدی زوئ قیس او د یهلال ایل زوئ عزریاه، د جیرسون د قبیلې، د زمه زوئ یوآخ او د یوآخ زوئ عدن، د الیصفن د قبیلې، سمري او یعی ایل، د آسف د قبیلې، زکریاه او متنیا، د هیمان د قبیلې، یحی ایل او سمعی، د یدوتون د قبیلې، سمعیاه او عزی ایل. (۱۵) دې سپرو خپل لیویان راغونډ کړل او هغوئ ټولو خپل خانونه پاک کړل. بیا هغوئ د مالک خُدائ د کور پاکول شروع کړل، هم هغه شان چې څنگه بادشاه حُکم کړے وو. هغوئ په خپل کار کښې د مالک خُدائ د اصُولو منلو خیال ساتلو. (۱۶) د مالک خُدائ د کور مقدس کولو دپاره امامان دننه لاپل او هغوئ د مالک خُدائ د کور دربار ته هغه هر څه راوویستل کوم چې ناپاک ؤو. لیویانو هغه هر څه د ښار نه بهر د قدرون وادی ته یوړل. (۱۷) نو هغوئ د اولې میاشتي په وپرومبی ورځ مقدس کول شروع کړل، نو هم د دې میاشتي په اتمه ورځ هغوئ د مالک خُدائ د کور د ننوتلو دروازې پورې ورسېدل. بیا هغوئ په اته نورو ورځو کښې د مالک خُدائ کور پاک کړو او د وپرومبی میاشتي په شپاړسمه ورځ یې ټول کار ختم کړو.

د مالک خُدائ د کور بیا وقف کېدل

(۱۸) لیویان لاپل او حزقیاه بادشاه ته یې دا خبرې وکړې، “مونږ د مالک خُدائ د کور د پاکوالی ټول رسم پوره کړے دے، چې په هغې کښې د سوزېدونکې نذرانو قربانگاه، د

مقدسي روتي مېز او د هغې ټول سامان هم شامل دے. (١٩)
 مونږ هغه ټول سامان هم واپس راوړے دے چې کوم احاز
 بادشاه د خپلې بادشاهۍ په وخت کېښي اوړے وو چې کله
 هغه د خدائ پاک نافرمانه وو او مونږ دا بيا وقف کړے دے.
 دا هر څه د مالک خدائ د قربان گاه په مخکېښي دي. (٢٠)
 نو حزيقيا سحر وختي د ښار مشران سړي راغونډ کړل او
 هغوي په يو ځاي د مالک خدائ کور ته لاړل. (٢١) د شاهي
 خاندان او د يهوداه د خلقو د گناه د کفارې دپاره او د مالک
 خدائ د کور د پاکولو دپاره، هغوي اووه غويي، اووه گيدان،
 اووه گيوري او اووه چېلي د يوې نذرانې په توگه بوتلل.
 بادشاه د هارون د اولاد امامانو ته ووييل چې هغه ځناور په
 قربان گاه باندې قرباني کړي. (٢٢) امامانو اول غويان حلال
 کړل، بيا يې گيدان او بيا يې گيوري حلال کړل او د هرې
 قرباني وينه يې په قربان گاه باندې وشيندله. (٢٣) په آخر کېښي
 هغوي بادشاه او نورو عبادت کوونکو له چېلي راوستل، چې
 هغوي خپل لاسونه په دې چېلو باندې کېښودل. (٢٤) امامانو
 بيا چېلي حلال کړل او د دې وينه يې په قربان گاه توي کړه
 چې دا د ټولو خلقو د گناه د کفارې نذرانه شي، ځکه چې
 بادشاه حکم کړے وو چې د ټول اسرائيل دپاره سوزېدونکې
 نذرانې او د گناه نذرانې پېش شي. (٢٥) بادشاه په هغه اصولو
 باندې عمل وکړو چې کوم مالک خدائ د بادشاه پېغمبر جاد
 او د ناتن پېغمبر په ذريعه داؤد بادشاه ته ښودلي وو، هغه د
 مالک خدائ په کور کېښي د ربابونو او چمتو سره ليويان
 مقرر کړل، (٢٦) دا د موسيقي هم هغه شان څيزونه وو چې
 څنگه داؤد بادشاه استعمال کړي وو. هلته امامان هم د بيگلو
 سره ولاړ وو. (٢٧) حزيقيا حکم وکړو چې سوزېدونکې نذرانه

دې پېش کړې شې، او چې څنگه د نذرانې پېش کېدل شروع شول، نو خلقو د مالک خدای ثناء صفت وئیل شروع کړل او موسیقارانو د بیگلو او نورو څیزونو غږول شروع کړل. (۲۸)

هلته چې هر څوک هم وو نو هغوی په عبادت کېنې شریک شو او ثناء صفت وکړو او نوره موسیقی تر هغه وخت پورې جاری وه چې ټولې نذرانې وسوزولې شوې. (۲۹) بیا حزقیاه بادشاه او ټول خلق ټیټ شول او د خدای پاک عبادت یې وکړو. (۳۰) بادشاه د قوم مشرانو لیویانو ته وفرمائیل چې د مالک خدای د ثناء صفت هغه سندرې ووايي کومې چې د داؤد او د آسف پېغمبر په ذریعه لیکلې شوې وې. نو هر یو د لوئې خوشحالی سره او سندرې وویلې هغوی د خدای پاک په وړاندې په زنگونو او ټیټ شول او د هغه عبادت یې وکړو. (۳۱) حزقیاه خلقو ته وفرمائیل، ”اوس چې تاسو پاک شوی، نو د مالک خدای کور ته قربانۍ او د شکرانې نذرانې راوړئ.“ نو خلقو خپلې قربانۍ او د شکرانې نذرانې راوړې او چا چې غوښتل نو هغوی سوزېدونکې نذرانې هم راوړې. (۳۲) هغوی مالک خدای ته د سوزېدونکې نذرانې په توگه اویا غوی، سل گېان او دوه سوه گپوری راوستل، (۳۳) هغوی شپږ سوه غوی او درې زره گېان هم راوستل چې د خلقو د خوړلو دپاره قربانۍ شې. (۳۴) خو امامان دومره لږ وو چې دا ټول ځناور یې نه شول حالولې، نو لیویانو د کار د ختمېدو پورې د هغوی مدد کولو تر هغه وخته پورې چې نورو امامانو ځانونه پاک کړل. لیویانو د ځان په پاک ساتلو کېنې د امامانو نه زیات خیال ساتلو. (۳۵) د پوره سوزېدونکو نذرانو د پېش کېدو نه علاوه، امامان د هغه وازگې د سوزولو هم زمه وار وو کومه چې د هغه نذرانو نه پېش کړې شوې وه

چې خلقو خوړلې وه او هغوی د هغه میو د توپولو هم ذمه وار ؤو چې د سوزېدونکې نذرانو سره پېش کړې شوی ؤو. نو داسې د مالک خدای په کور کښې عبادت بیا شروع شو. ﴿٢٤﴾ حزقیاه بادشاه او خلق خوشحاله ؤو، ځکه چې خدای پاک د هغوی مدد کړې وو چې هر څه زر زر وشي.

د فسحې د اختر تیارې

١-٣ نو خلقو په صحیح وخت یعنی په ورومبې میاشت کښې د فسحې اختر ونه کړو، ځکه چې ټولو امامانو ځانونه نه ؤو پاک کړی او ټول خلق په یروشلم کښې نه ؤو راغونډ شوی. نو بادشاه، د هغه آفسران او د یروشلم خلق دې ته راضی شول چې اختر په دویمه میاشت کښې وکړی او بادشاه د یهوداه او اسرائیل ټول خلق راوغوښتل. هغه د افرائیم او منسی قبیلو ته خاص اهمیت ورکړو او هغوی ته یې د دې دعوت خطونه ولېږل چې په یروشلم کښې د مالک خدای کور ته راشی چې د بنی اسرائیلو د مالک خدای د درناوی دپاره د فسحې اختر وکړو. ﴿٢٥﴾ نو دا خبره بادشاه او نورو خلقو ته ښه ښکاره شوه، ﴿٢٥﴾ نو هغوی په شمال کښې د دان نه واخله په جنوب کښې د بیرسبع پورې ټول اسرائیل له دعوت ورکړو، چې په یروشلم کښې په دومره لوی شمېر کښې راغونډ شی چې مخکښې نه وی راغونډ شوی او د قانون په مطابق د فسحې اختر وکړی. ﴿٢٦﴾ نو پېغام وپړونکی د بادشاه او د هغه د آفسرانو په حکم د دې دعوت سره ټول یهوداه او اسرائیل ته لاړل، ”اے بنی اسرائیلو، تاسو د اسور بادشاهانو نه بچ شوی یئ چې کله هغوی ملک قبضه کړې

وو. نو اوس مالک خُدائ ته راوگرځئ، کوم چې د ابراهيم،
 اسحاق او يعقوب خُدائ پاک دے او هغه به تاسو ته
 راوگرځئ. ﴿٧﴾ د خپل پلار نيکه او د خپلوانو په شان مه
 جوړپړئ څوک چې د مالک خُدائ د هغوی د خُدائ پاک
 وفادار نه ؤو. لکه څنگه چې تاسو ته پته ده چې هغوی له يې
 سخته سزا ورکړه. ﴿٨﴾ د هغوی په شان ضدی مه جوړپړئ،
 خو د مالک خُدائ تابعداري کوئ. په يروشلم کښې د مالک
 خُدائ کور ته راځئ، کوم چې مالک خُدائ ستاسو خُدائ
 پاک د همپشه دپاره مقدس کړے دے او د هغه عبادت کوئ
 نو داسې به د هغه د سخت قهر نه خلاص شئ. ﴿٩﴾ که تاسو
 مالک خُدائ ته راوگرځئ، نو چا چې ستاسو خپلوان اغوا
 کړي دی نو هغوی به ستاسو په خپلوانو باندې رحم وکړي او
 هغوی به خپلو کورونو ته بيا راوولي. مالک خُدائ، خُدائ پاک
 رحمان او رحيم دے او که تاسو هغه ته راوگرځئ، نو هغه به
 تاسو قبول کړي. ﴿١٠﴾ پېغام وپرونکی په شمال کښې د زبولون
 قبيلې پورې د افرائيم او منسی قبيلو په علاقې کښې هر يو
 ښار ته لاړل، خو خلقو په هغوی پورې خندل او ټوقې يې
 ورپورې کولې. ﴿١١﴾ خو بيا هم د آشر، منسی او د زبولون
 قبيلو څه خلقو عاجزی ښکاره کړه او يروشلم ته لاړل. ﴿١٢﴾
 خُدائ پاک د يهوداه خلق هم د دې دپاره متحد کړل چې د
 هغه په مرضی باندې روان شی او د بادشاه او د هغه د
 آفسرانو حکمونه ومنی.

د فسحې اختر کېدل

﴿١٣﴾ په دوپمه مياشت کښې د خلقو يو لوی شمېر په يروشلم
 کښې راغونډ شو چې د پتيرې روتې اختر وکړي. ﴿١٤﴾ هغوی

هغه ٽولي قربان گاه واخستلي کومي چي په يروشلم کبني د
 نذرانو د پيش کولو او د خوشبويي د سوزولو دپاره
 استعمالېدلي او د قدرون په وادي کبني يې وغورزولي. (١٥)
 او د هغه مياشتي په خوارلسمه ورځ هغوي د فسحي اختر د
 قرباني دپاره گډوري حلال کړل. کوم امامان او ليويان چي
 پاک نه وو نو هغوي دومره وشرمېدل چي خپل خانونه يې
 مالک خدائي ته وقف کړل، نو داسي هغوي د مالک خدائي په
 کور کبني سوزېدونکي نذراني پيش کولې شوې. (١٦) هغوي
 د خدائي پاک د خدمتگار موسي د شريعت په مطابق د مالک
 خدائي په کور کبني په خپلو خايونو باندې ودرېدل. ليويانو د
 قرباني وينه امامانو له ورکړه، چي هغوي دا په قربان گاه
 باندې وشيندله. (١٧) په دغه مجمه کبني ډېر خلق په اودس
 کبني نه وو، نو په دې وجه هغوي د فسحي اختر گډوري نه
 شو حلالولې، نو ليويانو د هغوي دپاره حلال کړل او هغه
 گډوري يې مالک خدائي ته وقف کړل. (١٨) د دې نه علاوه،
 هغه ډېر کسان کوم چي د افرائيم، منسي، يساکار او زبولون
 د قبيلو نه راغلي وو نو هغوي د پاکوالي رسم نه وو ادا کړې،
 نو هغوي په غلطه طريقه باندې د فسحي اختر کولو. حزقياه
 بادشاه د هغوي دپاره دا دُعا وکړه، (١٩) ”اے مالک خدایه،
 زمونږ د پلار نيکه خدایه پاکه. د خپل رحم په وجه هغه کسان
 معاف کړه چي هغوي د زړه د اخلاصه ستا عبادت کوي،
 اگر چي هغوي پاک هم نه دي.“ (٢٠) مالک خدائي د حزقياه
 دُعا واورېدله، هغه هغه خلق معاف کړل او هغوي ته يې خه
 نقصان ونه رسولو. (٢١) کوم خلق چي په يروشلم کبني
 راغونډ شوي وو نو هغوي د لوئي خوشحالي سره اووه ورځي
 د پتيرې روتي اختر کولو او ليويانو او امامانو هره ورځ د

جذبې سره د مالک خدای ثناء صفت کولو. (۲۲) حزقیاه د لیویانو دا صفت وکړو ځکه چې هغوی د مالک خدای په عبادت کېنې تکره و.و.

دویم ځل خوشحالی کول

د هغه اوو ورځو نه پس په کومو کېنې چې هغوی د مالک خدای په ثناء صفت کېنې قربانی پېش کړې وې، چې کوم د هغوی د پلار نیکه خدای پاک دے، (۲۳) هغوی ټولو دا فېصله وکړه چې اووه ورځې به نور اختر کوی. نو هغوی د خوشحالی سره اختر وکړو. (۲۴) حزقیاه بادشاه یو زر غویي او اووه زره گدان خلقو له ورکړل چې حلال یې کړی او وې خوری او آفسرانو هغوی له یو زر نور غویي او لس زره گدان ورکړل. نو داسې د پېرو امامانو د پاکوالی رسم ادا شو. (۲۵) نو دا ټول خوشحاله و، د یهوداه خلق، امامان، لیویان، هغه خلق چې کوم د شمالی طرف نه راغلی و او هغه مسافر کوم چې په اسرائیل او یهوداه کېنې پاڅه دېره شوی و. (۲۶) د یروشلم ښار د خوشحالی نه پک وو، ځکه چې د داؤد زوی سلیمان د وخت نه پس هیڅکله هم داسې نه و شوی. (۲۷) امامانو او لیویانو د خلقو دپاره د مالک خدای برکت وغوښتلو. خدای پاک په آسمان کېنې په خپل کور کېنې د هغوی دعاگانې واورېدلې او قبولې یې کړې.

د حزقیاه د مذهبی ژوند اصلاح کول

۳۱ (۱) د اختر د ختمېدو نه پس، ټول اسرائیلیان د یهوداه هر یو ښار ته لاړل، او د کانیو ستنې یې ماتې کړې، د اشیرې

بُت نښې يې راوغورزولې او قربان‌گاه او علاقائی عبادتخاني
 يې تباہ کړې. هغوی په باقی ټوله يهوداه کښې، د بنيامين،
 افرائيم او منسى په علاقه کښې هم دغه شان وکړل، بيا هغوی
 ټول کورونو ته راواپس شول. ﴿٢﴾ حزقياه بادشاه د امامانو
 او ليويانو تنظيم هم بيا جوړ کړو، چې د هغې لاندې هر يو
 خپلې خاص ذمه واری لرلې. په دې کښې د سوزېدونکو
 نذرانو او د سلامتې د نذرانو پېش کول، او د مالک خدای د
 کور په دروازو کښې ثناء صفت کول او شکر ادا کول هم
 شامل وو. ﴿٣﴾ هر سحر او هر ماښام به هغه د خپلو رمو او
 څارو نه د سوزېدونکې نذرانو دپاره ځناور ورکول او دا
 ځناور به د سبت په ورځ، د نوې مياشتې په اختر کښې او
 چې په نورو اخترونو کښې پېش کېدل، کوم چې د مالک
 خدای په قانون کښې ليکلې شوي وو. ﴿٤﴾ د دې نه علاوه،
 بادشاه د يروشلم خلقو ته وفرمائيل چې هغه نذرانې راوړي
 چې دا امامانو او ليويانو حق جوړېدو، نو چې داسې هغوی
 هر وخت د مالک خدای قانون ته وقف وي. ﴿٥﴾ چې
 اسرائيليانو څنگه دا حکم واورېدو نو هغوی د خپلو وړومبو
 غلو، میو، د زيتونو تېلو، شاتو او د نور پېداوار تحفې راوړې
 او چې هغوی څه هم لرل د هغې لسمه برخه يې هم راوړه. ﴿٦﴾
 کوم خلق چې د يهوداه په ښارونو کښې اوسېدل نو هغوی
 ټولو د خپلو څارو او گڼو، لسمه حصه راوړه او هغوی
 دېرې زياتې تحفې هم راوړې، چې هغه يې مالک خدای خپل
 خدای پاک ته وقف کړې. ﴿٧﴾ په درېمه مياشت کښې د
 تحفو راتلل شروع شول او تر ورپسې څلورو مياشتو پورې د
 دې نه ډېرې جوړېدل شروع وو. ﴿٨﴾ کله چې حزقياه بادشاه
 او د هغه افسران راغلل او دا لوی ډېرې يې وليدل، نو هغوی

د مالک خدائِ ثناء صِفت وکړو او د خپلو اسرائیلیانو صِفت
یې هم وکړو. (۹) بادشاه د امامانو او لیویانو سره د دې
تُحفو په حقله خبره وکړه، (۱۰) او د صدوق د اولاد یو کس،
مشرِ امام عزریاه هغه ته ووئیل، ”خلقو خپلې تُحفې د مالک
خدائِ کور ته راوړل شروع کړی دی، نو په دې وجه دا د
خوراک دپاره کافی دی او د دې نه علاوه دا ډېر زیات هم
دی. دا هر څه مونږ سره ځکه زیات پاتې شوی دی چې
مالک خدائِ خپلو خلقو له برکت ورکړې دے.“ (۱۱) د
بادشاه په حکم هغوی د مالک خدائِ په کور کښې گودامونه
جوړ کړل (۱۲) او ټولې تُحفې او لسمې حصې یې د امانت په
توگه کېښودې. هغوی یو لیوی مشر مقرر کړو چې نوم یې
کنعنیاه وو او د هغه ورور سمعی یې د هغه مددگار جوړ
کړو. (۱۳) دې لسو لیویانو ته د هغوی د اختیار لاندې کار
کول حواله شوې وو: یحی ایل، عزریاه، نحت، عساهیل،
یریموت، یوزید، الی ایل، اسماکیاه، محت، او بنایاه. دا هر
څه د حزقیاه بادشاه او د مشرِ امام عزریاه د اختیار لاندې
شوی وو. (۱۴) یو لیوی، د یمنه زوی قورې څوک چې د
مالک خدائِ د کور د نمرخاته طرف ته دروازې مشر
څوکیدار وو، هغه د هغه تُحفو د وصولولو او د تقسیمولو
مشر وو چې کومې مالک خدائِ ته پېش کېدلې. (۱۵) په هغه
نورو ښارونو کښې چې چرته امامان اوسېدل، په دې کار
کښې په وفاداری سره دې لیویانو د هغه مدد کولو: عدن،
مینامین، یشوع، سمعیاه، امریاه او سکانیاه. هغوی په خپلو
لیویانو باندې خوراک په وړو او غټو یو شان تقسیمولو هم
هغه شان چې څنگه د هغوی ذمه واری وه، (۱۶) خو دا تقسیم
د ډلو په مطابق نه وو. هغوی هغه ټولو سړو له یوه برخه

ورکوله چي د هغوي عُمر دري کاله يا د دي نه زيات وو د
 کومو چي د خپلو عهدو په مطابق د مالک خدائ په کور
 کبني د هرې ورخي نمه واري لرلي. (۱۷) امامانو ته د پلو په
 مطابق نمه واري حواله شوې وې او هغه ليويانو ته د کار د
 پلو په مطابق نمه واري حواله شوې وې چي د هغوي عُمر
 شل کاله يا د دي نه زيات وو. (۱۸) د خپلو بنحو، بچو او
 خپلو نورو کشرانو سره د هغوي ټولو نومونه ليکلي شوي
 وو، ځکه چي هغوي ته وئيلي شوي وو چي هغوي دي د خپلو
 مقدسو نمه وارو ادا کولو دپاره هر وخت تيار اوسيري. (۱۹)
 کوم امامان چي په هغه بنارونو کبني اوسېدل چي د هارون
 اولاد ته حواله شوي وو، يا چي د څرن په هغه زمکو کبني
 اوسېدل چي د دي بنارونو وې، نو هلته يو څو نمه وار سړي
 داسي وو چي هغوي به د امامانو په کورنو کبني په ټولو
 ناريناؤ باندې خوراک تقسيمولو او په هغه هر چا باندې يې
 هم خوراک تقسيمولو چي د چا نومونه د ليويانو په پلو کبني
 ليکلي شوي وو. (۲۰) په ټوله يهوداه کبني، حزقياہ بادشاه
 هغه څه کول چي څه صحيح وو او چي په څه باندې مالک
 خدائ د هغه خدائ پاک رضا کېدو. (۲۱) هغه د مالک خدائ
 د کور دپاره او د شريعت منلو دپاره چي هر څه هم کړي وو،
 دا يې د زړه د اخلاصه کړي وو او د خدائ پاک طلبگار وو
 نو په دي وجه هغه کامياب وو.

د اسوريانو يروشلم له دهمکي ورکول

۳۲ (۱) د دي واقعو نه پس، چي په کومو کبني حزقياہ
 بادشاه په وفاداري سره د مالک خدائ خدمت کړي وو، د

اسور بادشاه سينحرب په يهوداه حمله وكړه. هغه د پخو
 دېوالونو بشارونه محاصره كړل او خپل لښكر له يې حُكم
 وركړو چې دېوالونه راوغورزوي. (۲) كله چې حزقياہ ته پته
 ولگېده چې سينحرب په يروشلَم د حملې كولو اراده لري،
 (۳-۴) نو هغه او د هغه آفسرانو دا فېصله وكړه چې د بشار
 نه بهر د اوبو لاره بنده كړي دا د دې دپاره چې كله اسوريان
 يروشلَم ته نژدې شي نو هغوى ته به اوبه نه ملاويږي. آفسرانو
 دېر خلق روان كړل او ټولې چينې يې بندې كړې، نو داسې د
 چينو نه نورې اوبه نه بهېدلې. (۵) بادشاه د بشار دِفاع داسې
 مضبوطه كړه چې د دې دېوال يې مرمت كړل، په دې باندې
 يې برجونه جوړ كړل او بهرنى دېوال يې ورله جوړ كړو. د دې
 نه علاوه، هغه د دِفاع هغه ځايونه هم مرمت كړل چې په هغه
 زمكه باندې جوړ وو چې د يروشلَم د زړې برخې نمرخاتۀ
 طرف ته پك كړې شوي وو. هغه دېره زياته وسله او دالونه
 جوړ كړل. (۶) هغه په خلقو باندې فوجى آفسران مقرر كړل
 او هغوى له يې حُكم وركړو چې د بشار د دروازې سره په
 كولاو ځائ كښې راغونډ شي. هغه ورته ووئيل، (۷) ”تكړه
 شي او حوصله مضبوطه كړئ او د اسور بادشاه نه او د هغه
 لښكر نه مۀ يرېږئ چې هغه راروان كړي دى. كوم ذات چې
 زمونږ مل دى نو هغه د هغه نه زيات طاقتور دى. (۸) د
 هغه سره انسانى طاقت دى، خو مونږ سره د مالِك خُدائ
 زمونږ خُدائ پاك شته چې زمونږ مدد وكړي او زمونږ
 جنگونه وكړي.“ د خلقو د خپل بادشاه په دې خبره باندې
 حوصله مضبوطه شوه. (۹) څۀ موده وروستو، كله چې
 سينحرب او د هغه لښكر تر اوسه پورې په لكيس كښې وو،
 نو هغه حزقياہ او د يهوداه هغه خلقو ته چې د هغه سره په

يروشلم کښې ۽ وُو دا پېغام وروپېرلو، ﴿١٠﴾ ”زۀ د اسور بادشاه
 سينحرب دا وایم چې ستاسو په زړۀ کښې څۀ دی چې تاسو
 به د يروشلم محاصرې ته ټینگ شی؟ ﴿١١﴾ حزقیاه تاسو ته
 وائی چې مالک خدای ستاسو خدای پاک به تاسو زمونږ د
 طاقت نه بچ کړی، خو حزقیاه تاسو دوکه کوی او دې ته به
 مو جوړوی چې د لوږې او تندې نه مړۀ شی. ﴿١٢﴾ دا هغه
 کس دے چا چې د مالک خدای علاقائی عبادتخانی او
 قربانگاه تباہ کړی دی او بیا یې د يهوداه او يروشلم خلقو ته
 ووئیل چې صرِف په یوه قربانگاه باندې عبادت وکړئ او
 خوشبویی سوزوئ. ﴿١٣﴾ تاسو ته پته نشته څۀ چې ما او زما
 پلار نیکۀ د نورو قومونو په خلقو باندې څۀ کړی دی؟ د بل یو
 قوم معبودانو خپل خلق د اسور بادشاه نه بچ کړی دی څۀ؟
 ﴿١٤﴾ د هغه ټولو ملکونو یو خدای کله هم خپل ملک زمونږ نه
 بچ کړے دے څۀ؟ نو بیا تاسو ولې وایئ چې ستاسو خدای
 تاسو بچ کولے شی؟ ﴿١٥﴾ نو حزقیاه دې ته مۀ پرېږدئ چې
 دوکه مو کړی یا چې په داسې غلطه لار مو بوځی. په هغه
 باندې اعتبار مۀ کوئ. د یو قوم خدای هم خپل خلق د اسور
 د یو بادشاه نه نۀ دی بچ کړی. نو بې شکه ستاسو دا خدای هم
 تاسو نۀ شی بچ کولے. “ ﴿١٦﴾ د اسور آفسرانو د مالک
 خدای، خدای پاک او د مالک خدای خدمت کوونکی حزقیاه
 په حقله د دې نه هم زیات بدرد ووئیل. ﴿١٧﴾ بادشاه چې کوم
 خط لیکلے وو دې خط په مالک خدای د بنی اسرائیلو په
 خدای پاک پورې ټوږې وکړې. په دې کښې لیکلی وُو، ”د
 قومونو خدایانو خپل خلق زما د طاقت نه نۀ دی بچ کړی او
 نۀ به د حزقیاه خدای خپل خلق زما نه بچ کړی. “ ﴿١٨﴾
 آفسرانو په عبرانی کښې د دې دپاره چغې ووېلې چې د

یروشلم هغه خلق ویروی او بی حوصلې یې کړی کوم چې د
 ښار په دېوال باندې ؤو، نو داسې د ښار قبضه کول به آسان
 شی. (۱۹) هغوی د یروشلم د خدای پاک په حقله هم هغه
 شان خبرې وکړې چې د نورو خلقو د خدایانو په حقله یې
 کولې، د هغه بتانو چې د انسان لاسونو جوړ کړی ؤو. (۲۰)
 حزقیاه بادشاه او د آموص زوی یسعیاہ پیغمبر خدای پاک
 ته سوال وکړو او هغه ته یې د مدد دپاره فریاد وکړو. (۲۱)
 مالک خدای یوه فرېسته راولېږله چې هغې د اسور د لښکر
 فوجیان او آفسران ووژل. نو داسې بادشاه اسور ته واپس
 شرمېدلې لاړو. یوه ورځ چې کله هغه د خپل خدای په
 عبادتخانه کېنې وو، نو د هغه یو څو زامنو هغه په تورو باندې
 ووهلو او مړ یې کړو. (۲۲) نو داسې مالک خدای حزقیاه
 بادشاه او د یروشلم خلق د اسور بادشاه سینحرب د زور نه
 او د هغوی د نورو دشمنانو نه بچ کړل. او هغوی د هر یو قوم
 سره په امن کېنې ژوند تېرولو. (۲۳) ډېر خلق یروشلم ته
 راتلل، چې مالک خدای له یې نذرانې او حزقیاه له یې تحفې
 راوړې، نو د هغه وخت نه حزقیاه د ټولو قومونو په نظر کېنې
 عزتمند وو.

د حزقیاه بیماری او غرور

(۲۴) تقریباً هم هغه وخت حزقیاه بادشاه بیمار شو او مرگ
 ته نژدې وو. هغه دُعا وکړه او مالک خدای ورته یوه نښه
 وښودله چې هغه به روغ شی. (۲۵) خو حزقیاه ډېر زیات
 مغروره وو او د هغه څه شکریه یې ادا نه کړه چې مالک
 خدای د هغه دپاره کړی ؤو، نو په دې وجه د مالک خدای
 غصه په هغه، په یهوداه او یروشلم نازل شو. (۲۶) خو په

آخر کبني حزيقياہ او د يروشلم خلقو خپل ځانونه عاجز کړل،
نو ځکه مالک خدای د حزيقياہ په ژوند کبني خلقو له سزا
ورنه کړه.

د حزيقياہ مال دولت او شان و شوکت

۲۷) حزيقياہ بادشاه ډېر مالداره شو او هر چا به د هغه عزت
کولو. هغه د خپلو سرو زرو، سپينو زرو، قيمتي کانو،
مصالحو، پالونو او د نورو قيمتي څيزونو دپاره گودامونه
جوړ کړي وو. ۲۸) د دې نه علاوه، هغه د خپلې غلې، ميو،
زيتونو تېلو دپاره گودامونه، د څاروو دپاره ديري او د گڼو
دپاره شپولونه جوړ کړي وو. ۲۹) د دې هر څه نه علاوه،
خدای پاک هغه له گڼې او څاروي ورکړي وو او نور دولت
يې دومره ډېر ورکړې وو چې هغه ډېر بناړونه جوړ کړل.
۳۰) دا حزيقياہ بادشاه وو چې هغه د جيحون د چينو خولې
بندي کړې او اوبو له يې يوه لار جوړه کړه چې اوبه د يو
سورنگ په ذريعه د يروشلم په دېوالونو کبني دننه يو ځای ته
بهيږي. حزيقياہ چې هر کار کولو نو په هغې کبني کاميابېدو،
۳۱) او چې کله د بابل سفير د هغه عجيبه واقعي د معلومولو
دپاره راغلو چې کومه په هغه ملک کبني شوې وه، نو خدای
پاک حزيقياہ د دې دپاره يواځې پرېښودو چې د هغه نېت
معلوم کړي.

د حزيقياہ د بادشاهي ختمېدل

۳۲) حزيقياہ بادشاه چې نور هر څه کړي وو سره د هغه د
نېکو عملونو، دا د آموص زوی يشعياہ پېغمبر په روي کبني
ليکلې شوی دی چې هغه د يهوداه او اسرائيل د بادشاهانو د

تاریخ یوه حصه ده. (۳۳) نو حزقیاه مړ شو او هغه د شاهي اديرې په پاسني حصه کښې بنځ شو. د هغه په مرگ باندې د يهوداه او يروشلم ټولو خلقو هغه له يو لوي عزت ورکړو. د هغه زوی منسی د هغه نه پس بادشاه جوړ شو.

د يهوداه بادشاه منسی

۳۳ (۱) منسی دولس کلن وو چې هغه د يهوداه بادشاه جوړ شو او په يروشلم يې پينځه پنځوس کاله بادشاهي وکړه. (۲) منسی د هغه قومونو هغه حرام کارونه کول کوم چې د مالک خدای په نظر کښې بد وو. دا هم هغه خلق وو کوم چې مالک خدای په هغه وخت کښې د هغه ملک نه ويستلی وو چې کله د هغه خلق مخ په وړاندې تلل. (۳) هغه علاقائی عبادتخاني بيا جوړې کړې چې کوم د هغه پلار حزقیاه تباہ کړی وو. هغه د بعل د عبادت دپاره قربانگاه جوړې کړې، د اشيري بت نښې يې جوړې کړې او د ستورو عبادت يې وکړو. (۴) هغه د مالک خدای په کور کښې د غبرو قومونو قربانگاه جوړې کړې، د کوم خدای په حقله چې مالک خدای فرمائيلى وو چې، ”زما نوم به په يروشلم کښې د همپشه دپاره پاتې شی.“ (۵) د مالک خدای د کور په دوو دربارونو کښې هغه د ستورو د عبادت دپاره قربانگاه جوړې کړې. (۶) هغه د هنوم په وادی کښې خپل زامن د سوزېدونکي نذرانو په توگه قرباني کړل. هغه د غېبو کارونو او جادو نه کار اخستلو او قسمت بنودونکو او د فالگرو سره يې مشورې وکړې. هغه د مالک خدای خلاف لويه گناه وکړه او د هغه غصه يې راوپاروله. (۷) هغه چې کوم بت جوړ کړی وو هغه يې

واخستلو او د خُدائِ پاڪ په كور كښې يې ودرولو چې د كوم په حقله خُدائِ پاڪ داؤد او د هغه زوى سليمان ته فرمائيلى ؤو، ”په دې كور كښې او په يروشلم كښې به زه خپل نوم د همپشه دپاره وساتم كوم ښار چې ما د بنى اسرائيلو د ټولو قبيلو نه خوښ كړم دى. ﴿٨﴾ كه بنى اسرائيليان زما ټول حُكمونه مني او هغه ټول قانون پوره كوى چې زما خدمت كوونكى موسى هغوى له وركړم دى، نو زه به هغوى نه پرېردم چې د هغه ملك نه وويستلې شى چې كوم ما د هغوى پلار نيكه له وركړم دى.“ ﴿٩﴾ خو منسى د يهوداه او يروشلم خلق بې لارې كړل او هغوى د هغه قومونو نه هم لوئې گناهونه وكړل كوم چې مالك خُدائِ تباه كړى ؤو كله چې بنى اسرائيليان مخ په وړاندې تلل.

د منسى پشېمانه كېدل

﴿١٠﴾ اكر چې مالك خُدائِ منسى او د هغه خلقو له خبردارم وركړو، خو هغوى به ورته غوږ نه نيولو. ﴿١١﴾ نو مالك خُدائِ د اسور فوجى مشران ولېږل چې په يهوداه باندې حمله وكړي. او هغوى منسى ونيولو، كُنډې يې ورته واچولې او په زنځيرونو باندې يې وتړلو او بابل ته يې بوتلو. ﴿١٢﴾ هغه د خپلو مصيبتونو په وجه عاجز شو او مالك خُدائِ، خُدائِ پاڪ ته راوگرځېدو او هغه ته يې د مدد دپاره سوال وكړو. ﴿١٣﴾ خُدائِ پاڪ د منسى سوال واورېدو او قبول يې كړو او هغه يې ولېږلو چې يروشلم ته واپس لاړ شى او بيا حكومت وكړى. نو منسى ته پته ولگېده چې مالك خُدائِ په رښتيا خُدائِ پاڪ دى. ﴿١٤﴾ د دې نه پس، منسى د داؤد ښار د بهرنى دېوال اوچتوالى زيات كړو، د نمرپرېواته په طرف په

وادی کبني د جيحون د چشمي نه د کبانو دروازي پوري او هم دغه دېوال د عوفل د غر نه هم راتاو وو. هغه د يهوداه د پخو دېوالونو په هر يو ښار کبني يو يو فوجي آفسر مقرر کړو. (۱۵) هغه د مالک خدائ د کور نه هغه پردی بتان او نښي لري کړي کومې چې هغه هلته اېښي وې او هغه د غېرو قومونو هغه قربان گاه لري کړي کومې چې د مالک خدائ د کور په غره او په يروشلم کبني په نورو ځايونو کبني وې، هغه دا ټول څيزونه د ښار نه بهر يوړل او وې غورزول. (۱۶) هغه هغه قربان گاه هم مرمت کړه چرته چې د مالک خدائ عبادت کېدو او چې هغه ورباندې د سلامتې نذرانې او د شکرانې نذرانې پېش کولې. هغه د يهوداه ټولو خلقو له حکم ورکړو چې د مالک خدائ د بنی اسرائیلو د خدائ پاک عبادت وکړي. (۱۷) اگر چې خلقو په علاقائی عبادتخانو کبني هم قربانې پېش کولې، خو هغوی دا صرف مالک خدائ ته پېش کولې.

د منسی د بادشاهی ختمېدل

(۱۸) نور هر څه چې منسی کړی ؤو، هغه چې خدائ پاک ته کوم سوال کړې وو او د پېغمبرانو هغه پېغامونه چې هغوی د مالک خدائ د بنی اسرائیلو د خدائ پاک په نوم د هغه سره خبرې وکړې، دا هر څه د اسرائیل د بادشاهانو په تاريخ کبني ليکلې شوی دی. (۱۹) د بادشاه دُعا او د خدائ پاک د دُعا قبول او د هغه د توبې نه مخکبني د هغه گناهونو حساب کتاب چې هغه کړی ؤو، هغه بد عملونه چې هغه کړی ؤو، علاقائی عبادتخانې او د اشيري بت کومې نښي چې هغه جوړې کړې وې او هغه بتان چې هغه يې عبادت کولو، دا هر

خه د پېغمبرانو په تاريخ کښې ليکله شوی دی. (۲۰) منسی
مړ شو او په محل کښې بنخ شو او د هغه زوی امون د هغه
نه پس بادشاه جوړ شو.

د يهوداه بادشاه امون

(۲۱) امون دوویشتم کلن وو چې هغه د يهوداه بادشاه جوړ
شو او هغه په يروشلم باندې دوه کاله حکومت وکړو. (۲۲) د
خپل پلار منسی په شان هغه هم د مالک خدای خلاف گناه
وکړه او چې د هغه پلار د کومو بتانو عبادت کړی وو نو هغه
پې هم عبادت وکړو. (۲۳) خو هغه د خپل پلار په شان عاجز
نه شو او نه مالک خدای ته راوگرځېدو، هغه د خپل پلار نه
هم زیات گناهگار شو. (۲۴) د امون آفسرانو د هغه خلاف
منصوبه جوړه کړه او په محل کښې پې ووژلو. (۲۵) د يهوداه
خلقو د امون قاتلان ووژل او د هغه زوی یوسياه پې بادشاه
جوړ کړو.

د يهوداه بادشاه يوسياه

۳۴ (۱) يوسياه اته کلن وو چې هغه بادشاه جوړ شو او
يو دېرش کاله پې په يروشلم بادشاهی وکړه. (۲) هغه هم هغه
کار کولو چې په خه باندې مالک خدای خوشحالبېدو، هغه د
خپل پلار نيکه داؤد په نقش قدم باندې روان وو او هغه د
خدای پاک د قانون نه اخوا دېخوا نه اوړېدو.

د يوسياه د غېرو قومونو د عبادت خایونه وړانول

٣) د يوسياه د بادشاهي په اتم كال، چې په كوم وخت كښې هغه لا وړوكې وو، نو هغه د خپل پلار نيکه داؤد خدائ پاک عبادت شروع كړو. څلور كاله وروستو هغه علاقائى عبادتخاني، د اشيري بُت ښې او د نورو ټولو بُتانو تباہ كول شروع كړل. ٤) د هغه د ښودنې لاندې هغه قربان گاه ټوټې ټوټې كړې شوه چرته چې د بعل عبادت كېدو او د دې سره نږدې د خوشبويي قربان گاه راوغورزولې شوې. هغوى د اشيري بُتانو او د نورو ټولو بُتانو نه خاورې جوړې كړې او هغه خاورې يې د هغه خلقو په قبرونو باندې وشيندلې چا چې دې ته قرباني پېش كړې وې. ٥) هغه د بُت پرستو امامانو هډوكي په هغه قربان گاه باندې وسوزول چرته چې هغوى عبادت كړې وو. د دې هر څه كولو په وجه هغه يهوداه او يروشلم بيا پاک كړل. ٦) هغه په ښارونو كښې او د منسى، افرائيم او شمعون او په شمال كښې د نفتالى پورې هم دغه شان كار وكړو. ٧) د شمالي بادشاهي په ټوله علاقه كښې هغه قربان گاه او د اشيري بُت ښې ټوټې ټوټې كړې او بُتان يې خاورې كړل او د خوشبويي ټولې قربان گاه يې ټوټې ټوټې كړې. بيا هغه يروشلم ته راواپس شو.

د شريعت د كتاب موندلې كېدل

٨) د هغه د بادشاهي په اتلسم كال، د هغې نه پس چې كله هغه د غېرو قومونو د عبادت نه مالک خدائ كور او هغه مُلك پاک كړې وو، نو يوسياه بادشاه دا درې سړى ولېږل چې د مالک خدائ، خدائ پاک كور مرمت كړي، د اصلياه زوى سافن، معسياه، چې د يروشلم حكمران وو او د يهوآخز زوى يوآخ چې مشر آفسر وو. ٩) كومي پېسې چې ليوى

خادمانو د مالڪ خُدايٰ كور كښي راغونډي كړې وې هغه يې
 مشر امام خَلقياهُ لهُ وركړې. دا د اِفرائيم او منسى او د
 شمالى ټولې بادشاهي نه او د يهوداه، بنيامين او د يروشلم د
 خلقو نه راغونډي شوې وې. (۱۰) بيا دا پېسې هغه درېو سړو
 ته حواله شوې چې د مالڪ خُدايٰ د كور د مرمت مشران وُو
 او هغوى دا پېسې دې مزدورانو لهُ وركړې (۱۱) يعنې تركانانو
 او ځلكارانو لهُ چې جوړ شوى كانى او لرگى واخلى او د هغه
 عمارت په مرمت كښي استعمال شى چې د يهوداه بادشاهانو
 پرېسې وُو چې خراب شى. (۱۲) كومو خلقو چې دا كار
 كولو هغه ټول محنتى وُو. د هغوى مشرى دې څلورو ليويانو
 كوله، د مرارى د قبيلې يحت او عبدياه او د قُهاث د قبيلې
 زكرياه او مسلام. ليويان تكړه موسيقاران وُو. (۱۳) نور
 ليويان د سامان د وړلو راوړلو او د مختلفو كارونو د
 كاريگرو مشران وُو او نورو به حساب كِتاب ساتلو او
 څوكيدارى به يې كوله. (۱۴) كله چې د گودام نه پېسې
 ويستلې شوې نو په دې دوران كښي خَلقياهُ د مالڪ خُدايٰ د
 شريعت كِتاب وموندلو، هغه شريعت چې خُدايٰ پاك موسى
 لهُ وركړې وُو. (۱۵) هغه سافن منشى ته وفرمائيل، ”ما دلته د
 مالڪ خُدايٰ په كور كښي د شريعت كِتاب موندلې دى.“
 هغه سافن لهُ كِتاب وركړو، (۱۶) او سافن هغه كِتاب بادشاه
 لهُ يوړو. سافن ورته ووييل، ”تا چې د څه حُكم كړې وُو نو
 مونږ هغه هر څه كړى دى. (۱۷) كومې پېسې چې د مالڪ
 خُدايٰ په كور كښي اېښودې شوې وې مونږ هغه كاريگرانو
 او د هغوى مشرانو ته حواله كړې دى.“ (۱۸) بيا هغه ووييل،
 ”هغه كِتاب دلته ما سره دى چې خَلقياهُ ما لهُ راكړې دى.“
 او هغه بادشاه ته د دې تلاوت وكړو. (۱۹) كله چې بادشاه

هغه ڪتاب واورپدو، نو هغه د خفگان نه خپلي جامي
 وشلولي. (۲۰) او هغه خلقيا، د سافن زوي اخيقام، د ميڪايا
 زوي عبدون، د دربار منشي سافن او د بادشاه مدد ڪونڪي
 عسايا له دا حڪم وركرو، (۲۱) ”لاڙ شي او د مالڪ خدائ
 سره زما او د هغه خلقو دپاره مشوره وڪري چي هغوي بيا
 هم په اسرائيل او يهوداه ڪبني پاتي ڪيري. د دي ڪتاب
 تعليمات معلوم ڪري. مالڪ خدائ مونڙ ته غصه دے ڇڪه
 چي زمونڙ پلار نيڪه د مالڪ خدائ ڪلام نه دے منلے او هغه
 ڪاري نه دے ڪري چي د ڪوم په حقله دا ڪتاب فرمائي چي
 خامخا دي وڪري شي.“ (۲۲) د بادشاه په حڪم، خلقيا او
 نور لاڙل چي د يوڀي بنخي سره مشوره وڪري چي نوم يي
 خلدو وو، دا پيغمبره د يروشلم په نوڀي حصه ڪبني اوسبده. د
 هغي خاوند سلوم، د توقهت زوي او د خسره نمسے وو،
 سلوم د مالڪ خدائ د ڪور د چوغو مشر وو. چي ڇه شوي
 ٿو نو هغوي ورته هغه بيان وڪرو، (۲۳) او هغي ورته ووئيل
 چي واپس بادشاه له لاڙ شي او ورته ووايي (۲۴) چي د مالڪ
 خدائ نه دا پيغام راغلي دے، ”زه به په يروشلم او د دي په
 ٿولو خلقو افت راولم چي په ڪبني به هغه ٿول لعنتونه وي چي
 په هغه ڪتاب ڪبني ليڪلے شوي دي ڪوم چي بادشاه ته بيان
 شو. (۲۵) هغوي زه رد ڪري يم او نورو معبودانو ته يي
 نذراني پيش ڪري دي او دوي چي دا هر ڇه ڪري دي د هغي
 په وجه يي زما غصه راپارولي ده. زما غصه د يروشلم خلاف
 راوچته شوڀي ده او دا به ڪمه نه شي.“ (۲۶) خو د يهوداه هغه
 بادشاه له واپس ورشه چا چي د مالڪ خدائ سره د مشوري
 دپاره رالڀرلے يي او هغه ته ووايه چي، ”مالڪ خدائ د بني
 اسرائيلو خدائ پاڪ د هغه پيغام په حقله داسي فرمائي چي تا

اوس اوس واوربدو، (۲۷) نو تہ پشپمانہ شوې او د خدائ
 پاک په حضور کبني دې خپل خان عاجز کړو، کله چې تا
 واورېدل چې هغه د دې خائ او خلقو خلاف خبرې وکړې.
 کله چې تا خپل خان زما د وړاندې عاجز کړو او خپلې جامې
 دې وشلولې او زما په حضور کبني وژړل، نو ما ستا دعا
 واورېدله، مالک خدائ فرمائي، (۲۸) او زه چې يروشلم له
 کومه سزا ورکوم هغه به تر هغه وخت پورې نه راخي چې
 ترخو ته مړ شوې نه يې. او زه به تا پرېږدم چې په سلامتې
 سره مړ شي. “ نو هغه سړی د دې پېغام سره يوسياه بادشاه
 ته راواپس شول.

د يوسياه د مالک خدائ سره د لوظ نوي کول

(۲۹) يوسياه بادشاه د يهوداه او يروشلم ټول مشران راغونډ
 کړل، (۳۰) او هغوي په يو خائ د مالک خدائ کور ته لاړل،
 چې امامان او ليويان او ټول خلق، مالداره او غريبانان په
 کبني شامل وو. بادشاه د هغوي ټولو په مخکبني د لوظ د
 هغه کتاب تلاوت وکړو، کوم چې د مالک خدائ په کور
 کبني موندلې شوې وو. (۳۱) هغه د شاهي ستنې سره ولاړ
 وو او د مالک خدائ سره يې يو لوظ وکړو چې د هغه
 تابعداری به کوی او د زړه د اخلاصه د هغه قانون او
 حکمونه به مني او هغه مطالبې به پوره کوی کومې چې د دې
 لوظ سره تړلې دي، هم هغه شان چې څنگه په هغه کتاب
 کبني ليکلې شوي دي. (۳۲) هغه د بنيامين خلق او د يروشلم
 خلق هم هغه لوظ ته مجبور کړل. نو د يروشلم خلقو د لوظ
 هغه مطالبې ومنلې کوم لوظ چې هغوي د خپل پلار نيکه
 خدائ پاک سره کړې وو. (۳۳) نو يوسياه بادشاه هغه ټول

حرام کاره بُتان تباہ کړل کوم چې د اسرائیل په علاقه کښې
 ؤو او چې ترڅو پورې هغه ژوندې وو، نو هغوی د مالک
 خدای د هغوی د پلار نیکه خدای پاک نه نه اوږېدل.

د یوسیاہ د فسحې اختر کول

۳۵ ﴿۱﴾ یوسیاہ بادشاه په یروشلم کښې د مالک خدای د
 درناوی دپاره د فسحې اختر وکړو، د وپرومبې میاشتي په
 څوارلسمه ورځ هغوی د اختر دپاره گډوډی حلال کړل. ﴿۲﴾
 هغه امامانو ته هغه زمه واری حواله کړې کومې چې هغوی د
 مالک خدای په کور کښې کولې او د هغوی حوصله افزائی
 یې وکړه چې دا په ښه طریقه کوی. ﴿۳﴾ هغه د بنی اسرائیلو
 اُستازانو یعنی هغه لیویانو ته هم دا اصول وښودل، چې هغوی
 مالک خدای ته وقف شوی ؤو، ”د لوظ صندوق د مالک
 خدای په هغه کور کښې کېږدئ کوم چې د داؤد زوی سلیمان
 بادشاه جوړ کړې دے. تاسو به نور دا یو ځای نه بل ځای ته
 نه وړئ، خو تاسو به د مالک خدای د خپل خدای پاک او د
 هغه د خلقو بنی اسرائیلو خدمت کوئ. ﴿۴﴾ د پلو په مطابق
 او د هغه زمه وارو په مطابق په خپلو ځایونو باندې تیار
 ودرېږئ، کومې چې درته داؤد بادشاه او د هغه زوی سلیمان
 بادشاه حواله کړی دی، ﴿۵﴾ او خپلو ځانونو له داسې ترتیب
 ورکړئ چې تاسو موجود یئ نو چې د بنی اسرائیلو د هر
 خاندان مدد وکړئ. ﴿۶﴾ تاسو به د فسحې د اختر گډوډی او
 چېلی حلال کړئ. اوس خپل ځانونه پاک کړئ او د دې دپاره
 قربانی تیارې کړئ چې ستاسو بنی اسرائیلیان هغه اصول
 ومنی کوم چې مالک خدای د موسی په ذریعه ښودلی دی.“

۷) د فسحې د اختر دپاره یوسیاہ بادشاہ خلقو له د خپلو
 څاروو او رَمو نه دېرش زره گډان، گډوږی او د چپلو بچی او
 درې زره غویي ورکړل. ۸) د هغه آفسرانو په خپله خوبښه
 خلقو، امامانو او د لیویانو د استعمال دپاره هم ځناور
 ورکړل. او د مالک خدای د کور مشرانو آفسرانو، مشر امام
 خلیقیاہ، زکریاہ او یحی ایل امامانو له دوه زره او شپږ سوه
 گډوږی او د چپلو بچی او درې سوه غویي ورکړل چې په
 اختر کښې قربانی شی. ۹) د لیویانو مشرانو، کنعنیاہ، او د
 هغه وروڼه سمعیاہ او نتنی ایل، او ورسره حسبیاہ، یعی ایل او
 یوزید پینځه زره گډوږی او د چپلو بچی او پینځه سوه غویي
 لیویانو له ورکړل چې د فسحې په اختر کښې یې قربانی کړی.
 ۱۰) کله چې د فسحې اختر دپاره هر څه تیار شول، نو
 امامان او لیویان د بادشاہ د حکم په مطابق په خپلو ځایونو
 ودرېدل. ۱۱) کله چې گډوږی او چپلی حلال کړی شول، نو
 امامانو په قربان گاه باندې وینه وشیندله او لیویانو د هغې نه
 څرمنې وویستلې. ۱۲) بیا هغوی څاروی د سوزېدونکې
 نذرانې دپاره د کورنو د ډلو په مطابق په خلقو باندې تقسیم
 کړل، نو هغوی دا د موسی د شریعت د اصولو په مطابق
 پېش کړل. ۱۳) لیویانو د اصولو په مطابق د فسحې اختر
 قربانی په اور وړیتې کړې او مقدسې نذرانې یې په لوبښو
 کښې، دېگونو او پتیلو کښې ویشولې او غوښه یې زر زر په
 خلقو باندې تقسیم کړه. ۱۴) د دې کېدو نه پس، لیویانو د
 خپل ځان دپاره او د هارون د اولاد امامانو دپاره د غوښې
 بندویست وکړو، ځکه چې امامان د سحر نه واخله تر ماښام
 پورې مصروف وُو او د قربانو وازگه او هغه څاروی یې
 سوزول چې په پوره توگه سوزولې شول. ۱۵) د لیوی قبیلې

د آسف د قبیلې دا موسیقاران په هغه ځایونو کېنې وُو کوم چې هغوی ته د داؤد د اصولو په مطابق حواله شوی وُو، آسف، هیمان او د بادشاه پېغمبر یدوتون. د مالک خدای د کور د دروازو څوکیدارانو ته د خپلو ځایونو نه د تلو ضرورت نه وُو، ځکه چې نورو لیویانو د هغوی دپاره د فسحې اختر تیار کړې وُو. (۱۶) څنگه چې یوسیاہ بادشاه حکم کړې وُو نو په هغه ورځ د مالک خدای د عبادت دپاره او د فسحې اختر کولو دپاره او په قربان‌گاه باندې د سوزېدونکې نذرانې سوزولو دپاره هر څه شوی وُو. (۱۷) کوم بنی اسرائیلیان چې موجود وُو نو هغه ټولو اووه ورځې د فسحې اختر او د پتیرې روتی اختر وکړو. (۱۸) د سموئیل پېغمبر د وخت نه د فسحې اختر دغه شان نه وُو شوې. په پخوانو بادشاهانو کېنې یو کس کله هم د فسحې داسې اختر نه وُو کړې، چې کوم یوسیاہ بادشاه، امامانو، لیویانو او د یهوداه، اسرائیل او د یروشلم خلقو وکړو. (۱۹) د یوسیاہ د بادشاهۍ په اتلسم کال داسې وشول.

د یوسیاہ د بادشاهۍ ختمېدل

(۲۰) کله چې یوسیاہ بادشاه د مالک خدای کور دپاره دا هر څه وکړل، نو د مصر بادشاه نکوه یو لښکر روان کړو چې د فرات په سیند په کرکمیس کېنې جنګ وکړی. او یوسیاہ د هغه خلاف د جنګ کولو دپاره راووتلو، (۲۱) خو نکوه یوسیاہ له دا پېغام ولېرلو، ”د یهوداه بادشاه دا جنګ چې زه کوم د دې تعلق تا سره نشته. زه تا سره جنګ کولو دپاره نه یم راغلی، زه د خپلو دشمنانو سره د جنګ کولو دپاره راغلی یم او خدای پاک راته فرمائیلى دی چې تېز لاړ شه. خدای

پاک زما مل دے، نو زما مخالفت مہ کوہ، گنہ ہغہ بہ تا تباہ
 کړی. (۲۲) خو خدای پاک چې د نکوہ فرعون په ذریعہ خہ
 وفرمائیل نو یوسیاہ ہغی تہ غور نہ کبښودو، نو ہغہ خپل
 شکل بدل کړو او د مجدو په مہدان کبښي د جنگ دپارہ لارو.
 (۲۳) د جنگ په دوران کبښي یوسیاہ بادشاہ د مصریانو په
 غشو باندې ولگېدو. ہغہ خپلو نوکرانو لہ حکم ورکړو، ”ما د
 دې خای نہ بوخی، زہ سخت زخمی شوے یم.“ (۲۴) ہغوی
 ہغہ د خپل جنگی گاډی نہ اوچت کړو او چې ہلتہ د ہغہ
 کومہ دویمہ جنگی گاډی وہ په ہغی کبښي یې واچولو او
 یروشلم تہ یې یووړو. ہلتہ ہغہ مړ شو او په شاہی ادیرہ کبښي
 بنخ کړے شو. د یہوداہ او یروشلم ټولو خلقو د ہغہ په مرگ
 باندې د غم ژړا وکړہ. (۲۵) یرمیاہ پېغمبر د یوسیاہ بادشاہ
 دپارہ یوہ د غم سندرہ جوړہ کړہ. نو د اسرائیل په ملک کبښي
 د سندرغاړو، ناریناؤ او زاناؤ دواړو دا یو رواج جوړ شو،
 چې کلہ بہ ہغوی د ہغہ دپارہ د غم ژړا کولہ نو دا سندرہ بہ
 یې وئیلہ. دا سندرہ د مرثیو په کتاب کبښي لیکلے شوې دہ.
 (۲۶) یوسیاہ چې نور ہر خہ ہم کړی و، مالک خدای تہ د
 ہغہ وقف کېدل، د ہغہ د شریعت تابعداری، (۲۷) او د اول نہ
 واخلہ تر آخرہ پورې د ہغہ تاریخ دا ہر خہ د اسرائیل او
 یہوداہ په تاریخ کبښي لیکلے شوی دی.

د یہوداہ بادشاہ یہوآخز

۳۶ (۱) د یہوداہ خلقو د یوسیاہ زوی یہوآخز خوښ کړو
 او په یروشلم کبښي یې بادشاہ جوړ کړو. (۲) یہوآخز د
 درویشتو کالو وو چې ہغہ د یہوداہ بادشاہ شو او درې

مياشتي يې په يروشلم بادشاهي وکړه. (۳) د مصر بادشاه
نکوه هغه قېدی کړو او د يهوداه خلق يې دې ته مجبور کړل
چې درې زره او څلور سوه کلو سپين زر او څلور دېرش کلو
سره زر محصُول ورکوي. (۴) نکوه الياقيم د يهوداه بادشاه
جوړ کړو چې هغه د يهوآخز ورور وو او د هغه نوم يې
يهويقيم ته بدل کړو. نکوه يهوآخز مصر ته بوتلے وو.

د يهوداه بادشاه يهويقيم

(۵) يهويقيم د پينځويشتو کالو وو چې هغه د يهوداه بادشاه
شو او هغه په يروشلم باندې يوولس کاله بادشاهي وکړه. هغه
د مالک خدائ خپل خدائ پاک خلاف گناه وکړه. (۶) د
بابل بادشاه نبوکدنصر په يهوداه حمله وکړه، يهويقيم يې
ونيولو او بابل ته يې په زنځيرونو کښې بوتلو. (۷) نبوکدنصر
د مالک خدائ د کور څه خزاني يورې او په بابل کښې يې په
خپل محل کښې کېښودې. (۸) يهويقيم چې هر څه هم کړي
ؤو، سره د هغه د خرابو رسمونو او چې هغه کوم حرام
کارونه کړي ؤو، هغه د اسرائيل او د يهوداه د بادشاهانو په
تاريخ کښې ليکلے شوي دي. نو د هغه زوي يهوياکين د هغه
نه پس بادشاه جوړ شو.

د يهوداه بادشاه يهوياکين

(۹) يهوياکين د اتلسو کالو وو چې هغه د يهوداه بادشاه شو
او هغه په يروشلم درې مياشتي او لس ورځي بادشاهي وکړه.
هغه هم د مالک خدائ خلاف گناه وکړه. (۱۰) کله چې
سپرلے شو، نو نبوکدنصر بادشاه يهوياکين بابل ته قېدی

بوتلو او د مالک خُدائ د کور خزانې پي يورې. بيا نبوکدنضر د يهوياکين تره صدقيه د يهوداه او يروشلم بادشاه جوړ کړو.

د يهوداه بادشاه صدقيه

①① صدقيه د يوويشتو کالو وو چې هغه د يهوداه بادشاه شو او په يروشلم پي يوولس کاله بادشاهي وکړه. ①② هغه د مالک خُدائ خلاف گناه وکړه او د یرمياہ پېغمبر خبرې پي په عاجزی سره وانه ورېدلې، چا چې د مالک خُدائ خبرې کولې.

د يروشلم تباہی

①③ صدقيه د نبوکدنضر بادشاه خلاف بغاوت وکړو، اگر چې هغه د خُدائ پاک په وړاندې دا لوظ کړې وو چې د نبوکدنضر وفادار به وي. هغه د خپل ضد په وجه نه توبه گار کېدو او مالک خُدائ، د بني اسرائيلو خُدائ پاک پي خه پرواه نه ساتله. ①④ د دې نه علاوه، د يهوداه لار بشوونکی امامان او خلق د بتانو په عبادت کېښي د هغوي نه گېرچاپېره گناهگارو قومونو په نقش قدم باندې روان و او د هغوي په شان حرام کارونه پي وکړل، هغوي د مالک خُدائ هغه کور ناپاک کړو کوم چې مالک خُدائ په خپله مقدس کړې وو. ①⑤ مالک خُدائ د هغوي د پلار نيکه خُدائ پاک د خپلو خلقو د خبرداري دپاره پېغمبران رالېږل، ځکه چې خُدائ پاک غوښتل چې هغوي او خپل کور بچ کړي. ①⑥ خو هغوي د خُدائ پاک په پېغام وړونکو پورې توقي وکړې، د

هغوی خبرو ته یې توجو ورنه کړه او د هغه په پېغمبرانو پورې یې خندا وکړه، تر دې پورې چې د مالک خدای غصه د هغه د خلقو خلاف دومره زیاته شوه چې د هغې نه د خلاصون لار نه وه. (۱۷) نو مالک خدای د بابل بادشاه راوستو چې په هغوی حمله وکړی، تر دې چې د مالک خدای په کور کښې هم هغه د یهوداه زلمی ووژل. هغه په خوان یا بوډا، په نر یا بنځه، بیمار یا روغ په هیچا هم رحم نه کولو. خدای پاک هغوی ټول ورته حواله کړل. (۱۸) د بابل بادشاه د مالک خدای کور، د دې خزانې او د بادشاه او د هغه د آفسرانو دولت لوټ کړو او هر څه یې بابل ته یوړل. (۱۹) هغه د مالک خدای کور او ښار، سره د دې ټولو محلونو او دولت وسوزولو او د ښار دېوال یې راوغورزولو. (۲۰) هغه ټول ژوندی پاتې کسان بابل ته بوتلل، چرته چې هغوی او د هغوی اولاد تر هغې پورې د نوکرانو په توګه د هغه خدمت کولو چې د فارس حکومت را اوچت شوی نه وو. (۲۱) د یرمیاه پېغمبر په ذریعه چې د مالک خدای کوم پېغام اورولې شوی وو نو هغه پوره شو چې، ”اویا کاله به هغه زمکه شاپره پرته وی، ځکه چې هغې د سبت آرام نه وو کړې.“

د خورس بنی اسرائیلو له د واپس کېدو حکم ورکول

(۲۲) د فارس د خورس بادشاه د بادشاهی په وپرومبی کال مالک خدای هغه څه رښتیا کړل چې څه یې د یرمیاه پېغمبر په ذریعه فرمائیلي وو. هغه د خورس حوصله افزایي وکړه چې دا حکم جاری کړی او د خط په شکل کښې د هغه د

بادشاهی هر خائ ته ولېزلے شی او بیان شی: (۲۳) ”دا د
فارس د خورس بادشاه حکم دے. مالک خدائ، د آسمان
خدائ پاک زه په ټوله دنيا باندې حکمران جوړ کړے يم او
ما له يې دا ذمه واری راکړې ده چې د هغه دپاره د يروشلم په
يهوداه کښې يو کور جوړ کړم، نو تاسو ټول څوک چې د
خدائ پاک خلق يئ، هلته خئ او مالک خدائ ستاسو خدائ
پاک دې ستاسو مل شی.“